

Giới thiệu Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert

Người chết sau chẳng muốn phơi thây hoang dã, cho mình xây đủ loại kiểu dáng mộ táng. Thần tiên lại suy nghĩ sau khi chết phải trải qua Lục Đạo Luân Hồi, vạn nhất mình còn có thể trở lại đâu rồi, dù sao phải cho mình chừa chút hậu thủ a. Vì vậy, thì có đủ loại kiểu dáng Tiên Mộ, Thần Mộ. Bất quá có thể trở về, không tới vạn nhất thậm chí vạn vạn một, cho nên ở nơi này vô số Lượng Kiếp bên trong liền lưu lại vô số bảo tàng.

Cứ như vậy, chúng ta nhân vật chính Tiểu Đồng Hải, bắt đầu hân cùng người khác bắt đầu lữ trình. Trúc Cơ, Nguyên Anh, Ly Hợp, Đại Thành, ta đào, đào, đào. Địa Tiên, Tán Tiên, Thiên Tiên, Kim Tiên, ta trộm, trộm, trộm. Thái Ất, Đại La, Tiên Quân, Tiên Đế, một cái cũng chạy không. Linh Khí, Tiên Khí, Thần Khí ta toàn bộ có, la ly, ngự tỷ, Tiên Nữ ta trái ôm phải ấp, Thần Thú, Tiên Thú thành đoàn thành đồng. Không có trâu bò nhất, chỉ có cang ngu! ! Mệnh mông đường dài, ta ~ tới ~ ! !

Truyện gần 750c nhé.....

Nhận xét tính cách main khá giống Tiểu Thuần ca...haha

Các bạn ủng hộ truyện giúp mình nhé!.

Các bạn có thể ủng hộ bằng các cách sau:

1. Đánh giá truyện 9-10 sao bên góc phải màn hình
2. Đánh giá truyện covert bên dưới chương truyện
3. Tặng đậu , nguyệt phiếu, hỏa châu,.....
4. Giới thiệu cho các đồng đạo các bạn đọc truyện,...

Mình cảm ơn rất nhiều!!! (Mỗi ủng hộ của các bạn chính là động lực để mình cover truyện tốt hơn a!)

Ngày 10-20c nhé...kim đậu,nguyệt phiếu,hỏa châu,.... bonus thêm

(Giải thích vì sao ra chương ít vậy?--Vì ba má ta thấy ta ngồi máy tính nhiều là bị mắng nên không ngồi lâu được => 1 ngày chỉ làm được vài chương thôi..khakha....không phải lỗi do ta cô kéo chương đâu nhé)

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Khởi tử hoàn sinh khai Thiên Nhãn

Thứ nhất quyền Phiêu Vân

Hoàng hôn cố gắng hết sức, một cái vóc dáng nho nhỏ, đầu tóc rối bời, khắp người bụi đất ầu đồng, dấn chân tường ở bước gấp đi tiếp. Nhãn tình còn bất chợt về phía sau liếc trộm, thật giống như sợ ai đuổi theo là. Nhưng ánh mắt kia quật cường, nhưng lại mâu thuẫn lộ ra "Người tới nha, lão tử không sợ!" "Về mặt.

"Lăng Phong a! Người đã về rồi!" Một cái hơi lộ ra thanh âm già nua, xuyên qua có chút cũ mần cửa truyền tới. Sau đó, đi ra một cái trên mặt có nhiều chút mệt mỏi thần sắc Lão Hán "Lăng Phong a! Người ~~~ người thế nào, lại cùng nhân gia đánh nhau. Có bị thương không à?" Lão Hán vừa giúp ầu đồng vỗ vào trên thân bụi đất, một bên kiểm tra thân thể của hắn, có phát hiện không bị thương, mới yên lòng.

"Nói đi, tại sao phải đánh nhau?" "bọn họ mắng ta là Tảo Bả Tinh, hại chết cha mẹ ta. Còn nói ta là không ai muốn Dã Hưu Tử." ầu đồng đáp trả "Gia gia, ta đem bọn họ cũng đánh về phía ta cầu xin tha thứ, xem bọn họ sau này còn dám mắng ta!" Lão Hán nghe xong nói với ầu đồng "Chỉ sợ một hồi người nhà bọn họ lại muốn tìm tới rồi." ầu đồng ánh mắt lóe lên một tia giảo hoạt quang mang "Không việc gì, ta cảnh cáo bọn họ, ai dám nói cho người nhà, sau này ta gặp một lần đánh một lần. Trên thân thương tổn liền nói là như vậy chịu xuống." "Ai

"Lão Hán thở dài không đang nói gì. Sau đó mấy ngày, quả nhiên không có ai tìm tới cửa nhà. Lão Hán sau đó cũng từ từ yên lòng.

ầu đồng tên gọi Sở Lăng Phong, là năm đó cha mẹ của hắn dùng hai con thỏ hoang, mời trong thôn Kim Lão Tiên Sinh lên. Lấy đem hội đương lăng tuyệt đỉnh, nhất lãm chúng sơn tiêu (sẽ đứng trên đỉnh cao nhất, tầm mắt nhìn trọn những ngọn núi thấp) ý. Lăng Phong phụ mẫu lớn chừng cái đầu tự không biết một cái sợ, nghe cũng nghe không hiểu. Chẳng qua là cảm thấy, so với trong thôn những Cầu Đản đó a, Cầu Thặng a, nhị trụ từ loại êm tai nhiều.

Sở Lăng Phong chỗ thôn nhỏ, chỗ Phiêu Vân đại lục Nam Phương Ba Quốc. Ba Quốc ở Phiêu Vân đại lục là một cái hào tâm thường tiểu quốc, bởi vì

chỗ Ba Sơn sâu bên trong, vật ít người lura thừa, ngược lại trở thành mỗi cái đại quốc trong mắt gân gà, tránh cho vô số chiến tranh, trở thành so sánh và bình địa phương.

Thôn nhỏ gọi là dựa vào núi thôn, thôn như tên, thật chặt dựa vào ở dưới chân núi lớn. Người trong thôn phần lớn vì Sở, Đặng hai họ, toàn bộ lấy săn bắn hái thuốc mà sống, chỉ có Kim Lão Tiên Sinh ngoại lệ. Nghe nói, Kim Lão Tiên Sinh là mười mấy năm trước do ngoài núi né tránh chiến loạn mà đi tới dựa vào núi thôn.

Kim Lão Tiên Sinh rất có học vấn, tới sau này lại miễn phí dạy dỗ trong thôn hải tử đọc sách biết chữ. Nhưng là đại đa số người nhà cũng không xem ra gì, đại bộ phận hải tử cũng liền nhận biết mình tên mà thôi, Kim Lão Tiên Sinh cũng là cười ha ha buông trôi bỏ mặc. Ngược lại thì trong thôn Đặng Lão cha mỗi ngày võ thuật huấn luyện, các nhà các hộ gấp bội coi trọng, bởi vì trong núi lớn có một thân thủ khá lắm mới là An gia lập danh tiền vốn, dù là Đặng Lão cha thật sự hội cũng bất quá là một chút nông cạn nhất da lông công phu.

Sở Lăng Phong phụ thân, tại hán ba tuổi lúc lên núi bị một cái Vân Báo gây thương tích, bị cứu trở về sau không mấy ngày lại chết. Sở Lăng Phong mẫu thân ở sinh ra Sở Lăng Phong sau này, một mực thân thể không được, tại hán bốn tuổi thời điểm cũng theo đó đi. Vì vậy trong thôn đã có người nói, Sở Lăng Phong là Tảo Bà Tinh khắc chết cha mẹ hán. Cũng còn khá, Sở Lăng Phong bây giờ gia gia Sở lão hán thu dưỡng hán. Sở lão hán cả đời không có con cái, một thân một mình, gặp Sở Lăng Phong không có cha mẹ,

Lại không chịu người trong thôn kính yêu, đem hán mang tới bên người nói "Gọi hán cùng ta làm một bạn."

Đặng Lão cha lúc còn trẻ là trong thôn ưu tú nhất thợ săn, còn từng đi ra đại sơn đã từng đi lính, là Tiểu Sơn Thôn bên trong có nhiều va chạm xã hội người. Còn có Kim Lão Tiên Sinh, giao cho mọi người rất nhiều mới đi săn phương pháp, còn cái tiến rất nhiều công cụ, sử dụng mọi người đánh tới con mồi rất nhiều nhiều. Hai người bọn họ cũng là trong thôn lớn nhất chịu tôn kính người. Bây giờ trong thôn hải tử liền đều do hai người bọn họ dạy dỗ.

Ánh bình minh vừa ló rạng, ánh sáng dịu dịu soi ở trong thôn trên quảng trường nhỏ, bốn mươi năm mươi cái không cùng tuổi tác hải tử ở nghiêm túc thao luyện đến. Phía trước nhất là một đám mười hai mười ba tuổi bán trắng bé lớn, trong núi hải tử 15 tuổi liền muốn lên núi đi săn, cho nên bọn họ chính là chỗ này lớn nhất.

Ở phía sau bọn họ là một đám 8, 9 tuổi hải tử, cùng một đám bốn năm tuổi xếp hàng cũng hàng không đồng đều, đi bộ cũng vừa mới không đầu vật đầu đồng. Tại bọn họ dưới sự hướng dẫn nghiêm túc tiến hành đủ loại đoán luyện. Trước mặt đội ngũ Đặng Lão cha và Kim Lão Tiên Sinh song song đứng chung một chỗ, cười ha ha nhìn những thứ này thôn trang tương lai.

,

Trong núi nhìn sự vật quan điểm là, cường tráng nam nhân liền là sinh tồn bảo đảm. Lăng Phong đoạn thời gian trước giáo huấn Cầu Thặng bọn họ chuyện, cũng không có giấu giếm bao lâu. Nhưng người trong thôn biết sự tình nguyên ủy sau lại không có đi tìm Sở lão hán bình luận, ngược lại cảnh cáo hải tử nhà mình muốn nhiều nhiều giao hảo Sở Lăng Phong, bởi vì hơn ngàn năm sinh hoạt kinh nghiệm nói cho mọi người, mấy năm sau lúc này nhìn như nhỏ yếu Sở Lăng Phong, sẽ là một cái thân thủ nhanh nhẹn hải tử, là một cái cao minh thợ săn, thậm chí là trong thôn đi săn đầu lĩnh một trong.

Trong núi hải tử đều là trưởng thành sớm, một chút xú tuổi tác sẽ vì trong nhà sinh kế lo nghĩ. Mỗi khi có thời gian đều phải giúp trong nhà lấy điểm sài, hoặc lớn một chút hải tử sẽ còn tới vòng nhỏ bộ, đào một cạm bẫy nhỏ cái gì, bắt cái Dã Thỏ loại Tiểu Dã vật, vì trong nhà trên bàn cơm thêm nói thức ăn. Sở Lăng Phong cũng là trong đó người xuất sắc. Cái này không, từ Cầu Thặng mấy cái cùng hán giao hảo sau này, hán cơ hồ thành mấy hải tử này lão đại, mỗi ngày mang của bọn hán hạ sáo một dạng, nhật cây nấm, ở thôn làng phụ cận trong rừng chui tới chuyển qua.

Hôm nay bọn họ từ Kim Lão Tiên Sinh này đi ra, liền như ong vỡ tổ vọt tới trong núi rừng, kiểm tra đầu một ngày bày mồi. Trong núi dã thú đông đảo, chỉ phải dựa theo Kim Lão Tiên Sinh phương pháp dưới bày rập, luôn sẽ có đến hoặc lớn hoặc nhỏ thu hoạch. Vài người dọc theo trong rừng dã thú đi ra Thú Đạo, một đường tra xét ngày hôm qua hạ xuống tịnh thú bộ, chỉ chớp lát hãy thu lấy được hai con thỏ hoang, cùng ba, bốn con tất cả lớn nhỏ, không biết tên chim tước.

Đang lúc này người cuối cùng mũ nơi nào, truyền tới một tiếng hoan hô, "Mau đến xem nhìn, chúng ta bắt cái gì!" Mọi người vội vàng tiến lên không khỏi "A!" Thét một tiếng kinh hãi nói "Bạch Hồ!" Một cái tuyết Bạch Hồ Ly, cổ vó chần ở giây thép chẻ tác trong bẫy. Cũng còn khá cái này Bạch Hồ trí tuệ không thấp, vừa thấy rơi vào bẫy rập liền không giãy dụa nữa, không phải vậy giây thép hội càng thu càng chặt, đem hán tươi sống ghim chết.

Chỉ thấy cái này Bạch Hồ, toàn thân không có một cái tạp sắc lông tóc, dưới ánh mặt trời lóe lên một tầng mỹ lệ ánh sáng màu bạc, một đôi mắt to thủy uông uông, phảng phất có một luồng sâu bi. Hán gặp bọn nhỏ xúm lại, không gấp cũng không sợ, vuốt ve cái kia mỹ lệ da lông lúc, hán còn hữu hảo đem đưa, cái kia lông mềm như nhung đuôi to.

Mọi người thấy một hồi, Sở Lăng Phong nói đến "Thật tốt, chúng ta thả hán đi." Vừa nói liền cởi ra Bạch Hồ trên cổ giây thép, buông hán ra. Bạch Hồ liếm liếm Sở Lăng Phong tay, từ từ hướng sơn lâm thâm xứ đi tới, đi tới sơn lâm bên bờ, quay đầu lại nhìn một chút một đám con nít gật đầu một cái, liền biến mất ở rậm rạp trong bụi cây rậm rạp, không thấy thân ảnh. Dựa vào núi thôn có một quy củ, thấy Bạch Hồ tận lực không nên thương tổn. Trong thôn cô lão truyền thuyết, Bạch Hồ nắm giữ linh tính, hán hội báo thù, cũng sẽ báo ân.

Sáu bảy Nguyệt Thiên khí bữa buồn chán vừa nóng, một đám người toàn thân mồ hôi, lại bị bụi đất thảo điệp hơi dính, đều được từng cái nhỏ nhỏ nhuyển bột hầu. Lúc này sắc trời còn sớm, có người đề nghị qua bơi lội. Bình thường bơi lội dòng suối nhỏ, ở thôn làng một đầu khác, lúc này có người đề nghị qua ven rừng đầm nước. Cái đầm nước kia có chút sâu, Thủy Bích xanh bích lục bốc ti ti Thủy Khí. Mấy ông già nói cái đầm nước kia bên trong có Thủy Quỷ, truyền thuyết ở hơn trăm năm trước, chết chìm qua tốt nhiều người và động vật. Nhưng bây giờ cũng chưa người nào gặp qua, nhưng là người trong thôn không người hội đi nơi nào.

8, 9 tuổi hải tử chính là tinh nghịch tuổi tác, mọi chuyện đều phải ngược lại, người phản đối với bọn họ hết lần này tới lần khác phải đi thù. Một đám

người vừa nói, liền hô hô lạp lạp đi tới Thủy Quỷ đàm một bên, cỡi quần áo ra ùm nhảy xuống nước. Trong suốt mát mẽ trong nước, truyền tới bọn nhỏ vui sướng tiếng cười, khuấy động lên từng chuỗi trong suốt bọt nước.

"Cứu ~ cứu mạng!" Một tiếng ngăn ngui lại nhọn tiếng kêu truyền tới, mọi người quay đầu, chỉ thấy Sở Lăng Phong ở cách đó không xa dùng lực giùng giàng. "Không tốt Lăng Phong chết đuối!" Cậu Thặng kêu to, một đám con nít vội vàng tiến lên kéo Sở Lăng Phong. Nhưng là lúc này Sở Lăng Phong chết chìm chết chìm, một đám con nít thế nào kéo cũng kéo không nhúc nhích, trơ mắt nhìn Sở Lăng Phong, từng điểm từng điểm chìm vào trong nước, xa xa trên mặt nước trôi ra một chuỗi dài bọt khí.

Một đám con nít bị dọa sợ đến oa oa khóc lớn chạy về trong thôn, người trong thôn nghe một chút không khỏi ám đạo "xong!" Cũng không để ý mắng đám này gây họa tinh, chạy như bay đến đầm nước. Chỉ thấy đầm nước một mảnh yên tĩnh không sóng, nơi nào có Sở Lăng Phong bóng dáng. Mọi người đang muốn xuống nước, có mắt sắc nhọn kêu to "Nhìn, đó là cái gì?" Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bờ bên kia trên một tảng đá lớn, một cái trần truồng nho nhỏ thân thể nằm úp sấp ở phía trên. Chuyển qua đầm nước nhìn một cái, chính là Sở Lăng Phong toàn thân không mảnh vải che thân nằm úp sấp ở nơi nào. Kim Lão Tiên Sinh tiến lên nhìn một chút, lại thử một chút hô hấp, cũng còn khá còn có một tia như có như không nhiệt khí.

"Đây là đang này? Có người mà, gia gia ~ lão cha ~ Kim tiên sinh ~ các người ở đâu!" Sở Lăng Phong, ngấm hương bốn phía, khắp nơi đều là một vùng tăm tối, cái gì cũng không nhìn thấy, chỉ có một phương hướng truyền tới loáng thoáng thê lương tiếng khóc. Hắn không cảm giác được thân thể của mình, cũng chạm không tới bất kỳ vật gì, bản năng muốn phải hướng truyền tới tiếng khóc địa phương thối tới, lại lại không biết tại sao lại lui về. Không biết quá lâu dài, Sở Lăng Phong cảm thấy mơ hồ có một tí ánh sáng, còn giống như có người kêu tên mình.

"Tĩnh, tĩnh, lần này tốt." Sở Lăng Phong từ từ mở mắt "A ~!" Không nghĩ tới đưa tới chung quanh một mảnh kêu to, bị dọa sợ đến hắn lại nhắm mắt lại. Khi hắn mở mắt lần nữa, nhìn thấy tất cả mọi người đều ở giật mình nhìn hắn. Kim Lão Tiên Sinh dùng nghi vấn giọng nói đến "Âm Dương Nhân?"

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiếu,hỏa châu,...của các pro

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Kim Âm Dương chiêu hồn

"bên trên trở về nói, Sở Lăng Phong hôn mê nhiều ngày vừa mới tỉnh lại, vừa mở mắt liền kinh hãi mọi người cùng kêu lên kêu to, Kim Lão Tiên Sinh càng là hô gọi 'Âm Dương Nhân' đi. Nguyên lai mọi người cứu về Sở Lăng Phong sau hắn một mực hôn mê bất tỉnh, chính một chút bảy ngày bảy đêm, sắc mặt thuần khiết giống như xác chết, nhưng lại có một cỗ như có như không nhàn nhạt hắc khí ở trên mặt quanh quẩn, khí tức mỏng manh. Kim Lão Tiên Sinh nhìn một cái liền lắc đầu liên tục "Không ổn a! Không dễ làm a!" Mọi người liền vội vàng truy hỏi bên dưới, Kim Lão Tiên Sinh cái này mới không được đã tựa như lái chậm chậm miệng đem sự tình nguyên ủy từng cái nói tới.

Nguyên lai Kim Lão Tiên Sinh nguyên danh kêu Kim Cửu Minh, là Phiêu Vân đại lục tam đại quốc chỉ một 'Đại hán quốc' 'Người. Kim Cửu Minh là đứa cô nhi, bị sư phó hắn Phiêu Vân Đệ nhất Âm Dương Sư Kim Nhất chỉ thu dưỡng. Kim Nhất chỉ sau khi chết, hắn liền thuận lý thành chương kế thừa cái này Phiêu Vân Đệ nhất Âm Dương Sư danh hào. Nhắc tới cái Âm Dương Sư chức nghiệp này thật không đơn giản, đó là nên biết Thiên Văn, biết địa lý, Tầm Phong Thủy, phân Âm Dương, Y Bạc Tinh Trượng, Tầm Long Điểm Huyệt, tinh thần minh, khu quỷ yêu, vô sở bất bao. Những thứ này nói như vậy chỉ cần người tinh thông trong đó một dạng liền có thể đi ra lăn lộn. Nhưng là, cái này Phiêu Vân Đệ nhất Âm Dương Sư nhưng là không chỗ nào sẽ không, không chỗ nào không tinh, danh phước kỳ thực toàn tài.

Người sợ nổi danh heo sợ mập, đại hán Quốc hoàng Đế hạ chỉ triệu Kim Cửu Minh tiến Cung, Kim Cửu Minh tiến Cung sau bị hoàng đế lược hơi tìm tòi liền được phong làm Hộ Quốc Pháp Sư. Không qua mấy tháng, hoàng đế muốn tu Hoàng Lăng, thích gặp động đất Lão Hoàng Lăng nơi long mạch sơn thể rạn nứt, Khâm Thiên Giám cho là không lành. Vì vậy hạ chỉ mệnh Kim Cửu Minh kham sơn tra thủy, Tầm Long mạch điểm huyệt tốt, xây Tân Hoàng Lăng.

Làm một hợp cách Âm Dương Sư tránh hung tự cát đó là năng lực cơ bản, Kim Cửu Minh tiếp chỉ sau cảm thấy một trận tâm thần bất an, sau khi về nhà lấy ra sư phụ truyền lại ngàn năm Kim Quy xác nghiêm túc cẩn thận Bối Toán một quẻ. Người biết đến Y không tự chữa, nhưng là cái này vì chính mình Bối Toán vậy càng là khó lại càng khó hơn, dù là lấy hắn cái này Đệ nhất Âm Dương Sư năng lực cũng chỉ là mơ mơ hồ hồ tính ra, lần này có họa sát thân, lúc này lấy Đông Nam tránh chỉ, nếu không tính danh khó bảo toàn.

Chúng ta vị này Kim Cửu Minh Kim Lão Tiên Sinh tự lấy tìm Long Huyệt làm tên, như không có chuyện gì xảy ra ra Hoàng Thành, sau đó liền như một làn khói chạy đến cái này Phiêu Vân vùng cực nam Ba Quốc trong núi sâu nhỏ dựa vào núi thôn, ngăn ngó cũng là vài chục năm. Trong lúc hắn cũng từ Hán Quốc đi thương nhân nơi nào hỏi thăm được, hoàng đế ở sau khi chết liền đem tất cả xây Hoàng Lăng người và vì hắn điểm huyệt Âm Dương Sư đồng thời chết theo. Đã nhiều năm qua, bên ngoài nhân đại khái đã đem hắn quên, hắn hôm nay mới dám hướng mọi người nói rõ hắn lai lịch.

Kim Lão Tiên Sinh lại nhìn nói với Sở Lăng Phong đến "Các người nhìn sắc mặt hần thuần khiết nhưng lại có một tí khí tức không dứt, đây là bởi vì hần hồn phách đã rời thân thể, nhưng là bởi vì một ít nguyên nhân còn chưa tiến nhập Quý Môn Quan. Lời như vậy ta chỉ phải cho hần triệu hồi hồn phách là được, vẫn không tính là quá khó khăn. Nhưng là các người nhìn thấy về này hắc khí sao? Đó là Thủy Quỷ oán khí, lúc này oán khí đã ngưng kết thành hình, người bình thường không cần khai Thiên Nhân cũng có thể nhìn thấy, đã nói lên cái này Thủy Quỷ đã có trên trăm năm đạo hạnh. Chỉ có xua tan lúc này oán khí, ta mới năng lực Lăng Phong hoàn hồn. Cái này Thủy Quỷ trên trăm năm không có tìm được thể thân, oán khí rất nặng, ta muốn thất ngày tài năng xua tan. Nhưng là trong bảy ngày này Lăng Phong hồn phách không thể tiến vào Quý Môn Quan, không phải vậy ta cũng không có cách nào vì hần hoàn hồn."

Nói tới chỗ này nhìn mọi người một cái lại đến "Muốn cứu Lăng Phong ta còn muốn một người hỗ trợ, người này ở trong bảy ngày này phải không ngủ không nghỉ, cách mỗi một khắc đồng hồ liền muốn kêu một lần Lăng Phong tên, hơn nữa không thể thay đổi người. Nếu như trung gian cắt đứt, Lăng Phong hồn phách vào Quý Môn Quan, ta đây cũng cũng không có biện pháp." Bảy ngày không ngủ không nghỉ, mọi người nhìn lẫn nhau, chuyện này ai cũng không dám bảo đảm, dù sao quan hệ đến một cái mạng.

Lúc này Sở lão hán đứng ra "Ta tới đi, ta thu dưỡng hần, liền muốn đối với hần phụ trách. Nếu như ta không kiên trì nổi, vậy cho dù mạng hần mỏng đi." Kim Lão Tiên Sinh gật đầu một cái "Người trở về chuẩn bị một chút, sau nửa giờ bắt đầu." Vừa nói từ trong lòng ngực tay lấy ra giấy vàng vẽ bùa, trong miệng nói lầm bầm "Đệ tử Kim Cửu Minh xin mời Thiên Quan Đại Đế Cấp Cấp Như Luật Lệnh." Kiểm trong tay chỉ nhất chỉ này phù chọt một chút cứ như vậy vững vàng dính vào Sở Lăng Phong ở ngực, nhìn lại chỉ thấy này phù trên giấy viết lặc lệnh Thiên Quan Đại Đế chúc phúc hộ thân bảo mệnh mấy cái hồng sắc tự còn có một chút kỳ kỳ quái quái đường cong.

"Như vậy có thể no hần nửa giờ không việc gì. Khoảng thời gian này ta phải chuẩn bị một ít gì đó."

Sở lão hán cũng không nói chuyện, xoay người về nhà cũng không biết cảm những thứ gì thì trở lại. Trở lại chỉ thấy Kim Lão Tiên Sinh đổi một thân Đạo Phục, sau lưng đeo một cây kiếm gỗ. Đang ở Sở Lăng Phong thật sự nằm dưới giường nhen nhóm thất ngọn đèn thành Bắc Đẩu hình xếp hàng ngọn đèn đầu "Sở lão ca, cái này gọi là Thất Tinh Định Hồn, mấy ngày nay người nếu coi trọng không nên kêu chúng nó tắt." Lại lấy ra một chút tiền vàng bạc "Một hồi người kêu một tiếng Lăng Phong liền đốt một tấm, như vậy Quý Soa liền chỉ lo nhất tiền sẽ không vội vã bắt hần hồn phách vào Quý Môn Quan." Nói xong nhìn thấy giờ sắc trời nói "Bắt đầu đi."

Sở lão hán ngồi ở Sở Lăng Phong đi trước, cách mỗi một khắc đồng hồ kêu một lần "Lăng Phong, trở lại đi!" Sau đó liền đốt một trang giấy tiền. Kim Lão Tiên Sinh dùng Hoàng Tửu mài một chút Chu Sa, lại đem một loại gọi là bạch chỉ thảo được mài thành dịch thêm ở bên trong. Sau đó còi ra Sở Lăng Phong y phục, từ phía sau lưng rút ra kiếm gỗ, dính Chu Sa Mọc ở Sở Lăng Phong ở trần viết lên, "Lặc lệnh phụng Bắc Đẩu Tinh Quân khu tả buộc mị hàng phúc lui bệnh bảo mệnh 'Bên trái lại viết lên 'Lục Đinh an Tam Hồn 'Bên phải viết lên 'Lục Giáp định Thất Phách ' trong lúc xen lẫn một chút kỳ quái đồ hình cùng đường cong '. Sau đó lại dùng ngâm lá bưởi thủy bị ướt một chút Gạo nếp trải tại Sở Lăng Phong dưới người.

Kim Lão Tiên Sinh lau một cái trên trán Hần Thủy, thở hào hển ngồi vào Sở lão hán bên người "Sở lão ca a, ta đã hết sức. Trên người hần về cái này gọi là Bắc Đẩu khu tả Thần Phù, sẽ đem Thủy Quỷ oán khí xua đuổi đến dưới người hần Gạo nếp bên trên. Chỉ cần Gạo nếp biến thành hắc sắc, liền muốn thay mới. Mỗi qua mười hai canh giờ, ta cho hần thêm hành một lần phù chú, chỉ cần cái này bảy ngày kiên trì nổi thì không có sao."

Kim Lão Tiên Sinh đem đôi Gạo nếp cùng thêm đèn dầu chuyện từng cái hướng theo ở một bên Đẳng Lão cha đảm người giao phó xong, lại một mình xếp chân ngồi một bên hai tay bắt pháp quyết nhập định qua. Phải biết Thủy Quỷ đem tích góp trên trăm năm oán khí một lần cũng làm đến Sở Lăng Phong trên thân, muốn muốn tiêu diệt so với chém chết Thủy Quỷ đều khó khăn.

Ba ngày ba đêm quá khứ, tất cả mọi người thay phiên đến phụng bồi Sở lão hán không ngừng nhắc đến tình hần, Sở lão hán vẫn hai mắt mê ly, mắt thấy sắp không kiên trì được nữa. "Xem ra Lăng Phong cái này hài tử hay là bạc mệnh a!" "Đúng vậy, nhìn không đi được a, còn có bốn ngày đây!" "Ồ mọi người trong tiếng nghị luận, Sở lão hán bỗng nhiên ngồi thẳng người, từ trong ngực móc ra mấy quả cương châm, "Thử ' 'Một tiếng châm ở trên đùi mình. Huyết châu sau đó nhô ra, nhuộm đỏ một mảnh ống quần. Mọi người không đành lòng nghiêng đầu qua.

Ngày thứ năm, Sở lão hán đâm liên tục chính mình hai châm, lại cảm thấy một trận chết lặng, vẫn không thể đuổi đi buồn ngủ. Kim Lão Tiên Sinh lắc đầu một cái, lòng nói "Nhìn đi vẫn là không được a!" Lại thấy Sở lão hán đem bàn tay đến thiêu đốt Thất Tinh Đẳng bên trên, không trung truyền tới một cổ cháy sém hồ xú vị~~.

Ngày thứ bảy, "Lão ca, kiên trì nữa một hồi, đã đến giờ. Bây giờ cần người đi triệu hồi Lăng Phong hồn phách." Kim Lão Tiên Sinh lớn tiếng ở Sở lão hán bên tai hô đến. Chỉ thấy Sở lão hán đột nhiên tròn tròn nhãn tình "A ~, ~." Kêu to một tiếng từ hông bên trên rút ra một cái sáng lấp lóa tiểu Liệp Dao, chỉ thấy một vệt ánh sáng màu máu băng bắn, hần lại cắt chính mình tay phải ngón út.

Sở lão hán một tay dắt một cái dùng giấy đỏ dôi bạch công gà, một tay cầm một cái vẽ chiều hồn phù Tiểu Phiến, đi một bước kêu một tiếng "Lăng Phong, trở lại đi!" Đẳng Lão cha nắm một bó to tiền vàng bạc ở trước mặt vừa đi vừa xuất ra, đến mỗi một cái giao lộ cũng hô to một tiếng "Các vị đi qua đi ngang qua cô hồn dã quỷ không muốn cản đường, thu tiền mãi lộ á!" Từ thôn làng góc đông bắc hướng Kim Lão Tiên Sinh nhà đi tới. Kim Lão Tiên Sinh nói hướng đông bắc là Quý Môn Quan phương hướng.

Sở lão hán mới vừa vào đến trong phòng, Kim Lão Tiên Sinh sẽ dùng kiếm gỗ khoi nào Chiêu Hồn Phiến, vòng quanh Sở Lăng Phong thuận kim đồng hồ phương hướng chuyển ba vòng, sau đó mũi kiếm nhất chỉ hô to một tiếng "Mau!" Này Tiểu Phiến bên trên chiều hồn phù liền thẳng tắp bay lên, chính chính rơi vào Sở Lăng Phong trên đầu. Lúc này mọi người cảm thấy một trận âm phong, không khỏi toàn thân căng thẳng, trong thoáng chốc phảng phất nhìn thấy một đạo mơ hồ bóng người rơi vào Sở Lăng Phong thân thể. Lúc này chỉ nghe Kim Lão Tiên Sinh gào to một tiếng "Sở Lăng Phong, lúc này bất tỉnh còn đợi khi nào!"

Lúc này trên giường Sở Lăng Phong trên mặt hắc khí đã biến mất, đôi mắt là chân giường một đồng nhỏ thật giống như từng bị lửa thiêu đen nhánh Gạo nếp. Sắc mặt vẫn thanh bạch, hô hấp cũng đã vững vàng. Mí mắt động động, từ từ mở mắt ra. "A!" Mọi người một tiếng kêu sợ hãi, Sở Lăng Phong

nhân tình ~~~ một cái đèn nhánh không có một tí tròng trắng mắt, một cái nhưng là màu vàng óng. Sở Lăng Phong một cái chớp mắt, lại mở ra nhưng lại bình thường. Mọi người cơ hồ cho là mình nhìn lầm, chỉ có Kim Lão Tiên Sinh khẽ hô một tiếng "Chẳng lẽ là Âm Dương Nhân! !

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiêu,hỏa châu,...của các pro

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Bạch Hồ báo ân, trăm năm Thủy Quỷ

Gặp Sở Lăng Phong tỉnh lại, Sở lão hán tâm thần vừa buông lỏng, không thể kiên trì được nữa một đầu ngã xuống, tiếng ngáy nổi lên ngủ mất, tay trái ngón út nơi vẫn còn đang không ngừng rỉ ra máu tươi.

Đặng Lão cha đem mấy ngày nay phát sinh chuyện từng cái nói cho Sở Lăng Phong nói với hắn "Lăng Phong a, người sau khi lớn lên có thể phải thật tốt biểu gia gia của người a!" Nói xong cũng an bài bọn họ nghỉ ngơi trước, có chuyện Lại nói đến. Mọi người rồi rít ròi đi Kim Lão Tiên Sinh trong nhà.

Sở Lăng Phong rất đói, nhưng là Kim Lão Tiên Sinh lại chỉ cho hắn ăn nhất điểm cháo loãng, hắn đã bảy ngày không có ăn uống gì, hơn nữa thân thể suy yếu, loại tình huống này ăn quá nhiều đồ hội nổ nát Dạ Dày. Mặc dù Sở Lăng Phong còn cảm giác rất đói, Kim Lão Tiên Sinh còn là cấm hắn, để cho hắn nghỉ ngơi trước. Nằm ở trên giường Sở Lăng Phong không ngủ được, hôn mê bảy ngày chính là ngủ bảy ngày, hắn có thể ngủ mới là lạ chứ. Nhìn bên cạnh gia gia tâm lý xõng ra từng trận âm áp, âm thầm nghĩ tới "Ta nhất định thật tốt báo đáp ngài ân tình."

Lúc này Sở Lăng Phong nghe được, trong sân Kim Lão Tiên Sinh cũng không có nghỉ ngơi, mà là ở không ngừng than thở, "Âm Dương Nhân, thật là Âm Dương Nhân a, cái này làm cho ta làm sao bây giờ tốt đây?"

Nhẹ nhàng xuống giường, Sở Lăng Phong đi tới trong sân, gặp Kim Lão Tiên Sinh đứng ở chính giữa ngẩng đầu nhìn bầu trời trắng non lười liêm, đang ở cau mày suy nghĩ chuyện. Sở Lăng Phong nhẹ nhàng gọi tới "Tiên sinh!" Kim Lão Tiên Sinh quay đầu lại, thấy là hắn lại cười cười, điểm tay gọi hắn tới. Sở Lăng Phong đi tới Kim Lão Tiên Sinh trước mặt; "Cám ơn ngài cứu ta!" Kim Lão Tiên Sinh chẳng qua là nhìn Sở Lăng Phong nhân tình một lát nữa nói đến "Không có gì, có lẽ sau này người sẽ còn oán niệm ta đây." Nói xong cũng xoay người trở lại gian phòng của mình qua.

Ngày thứ hai, mọi người cũng đều đến xem Sở Lăng Phong, lúc này mới hỏi hắn chết đuối sự tình. Dựa vào núi thôn chỗ Nam Phụng, đường nước chảy dòng sông đông đảo, cộng thêm khí trời thường xuyên viêm nhiệt mọi người đam mê bơi lội. Người ở đây mấy tuổi hài tử liền có thể nằm ở Thủy Thượng ngủ, cũng là ở có gió lộng Đại Giang Hà bên trong cũng sẽ không chết đuối, lần này Sở Lăng Phong ở đầm nước nhỏ chết đuối quả thực kỳ quái. Đang lúc mọi người truy hỏi dưới, Lăng Phong nhớ lại ngày sự tình.

Nguyên lai, ngày này Sở Lăng Phong để cho chạy Bạch Hồ sau, một đám con nít cảm thấy oi bức, liền đến đầm nước bơi lội. Ngay từ đầu cảm giác trừ Đầm Thủy phá lệ mát lạnh trở ra, cũng không có gì, đoàn người chơi đùa rất vui vẻ. Bỗng nhiên Sở Lăng Phong nhìn thấy cách đó không xa trong đầm nước có đồ ở thêm quang, lại lội qua qua muốn xem kết quả một chút. Ai biết vừa mới quá khứ liền cảm thấy có đồ, vật bắt chân mình cổ tay, vật kia nhơ nhớp lại rét lạnh thấu xương, chính mình thoáng cái liền không còn khí lực.

Lúc này tiểu đồng bọn nhóm nghe được tiếng kêu tới cứu mình, nhưng là cái vật kia khí lực thật là lớn, kéo chính mình hướng trong nước sâu bên trong chìm xuống. Chính mình mơ mơ màng màng thấy đoàn người khóc chạy, cho là mình lần này chết chắc. Lúc này chỉ thấy một cái bóng trắng bất chính mình, còn giống như hướng nước sâu nơi phun một đạo lam sắc hỏa. Sau đó chính mình nên cái gì cũng không biết.

Mọi người nhìn về phía Kim Lão Tiên Sinh, Kim Lão Tiên Sinh nói đến "Đây bắt Lăng Phong nhất định chính là trong đầm nước Thủy Quỷ, cái này Thủy Quỷ ít nhất có trên trăm năm đạo hạnh, Thủy Quỷ nếu muốn đầu thai nhất định phải tìm một cái thể thân. Nó trăm năm không được thể thân, oán khí cực sâu. Lần này bắt Lăng Phong làm thể thân không được, oán khí nhất định sẽ nặng hơn, sợ rằng hội thoát khỏi đầm nước làm ác. Không biết còn có ai hay không biết cái này Thủy Quỷ lai lịch?"

Vừa nói nhìn về phía trong thôn mấy cái lão nhân. Mọi người đồng loạt lắc đầu biểu thị không biết. Lúc này Sở lão hán từ trong nhà đi ra, hắn bảy ngày bảy đêm không có nghỉ ngơi, cực kỳ mệt mỏi, một mực ngủ đến bây giờ vừa mới tỉnh lại. Sở lão hán thấy mọi người lắc đầu không biết, đã nói đến "Chuyện này ta biết một chút, đó là ta khi còn bé ông nội của ta cùng ta nói." Mọi người thấy hắn vẫn mặt đầy mệt mỏi chỉ sắc, lại đỡ hắn ngồi xuống trước. Sở lão hán suy nghĩ một chút, từ từ nói đứng lên.

Nguyên lai, hơn trăm năm trước, y theo trong sơn thôn có một người gọi là làm Ôn Ngọc Vinh nữ nhân. Cái này Ôn Ngọc Vinh người cũng như tên, da thịt giống như ngọc một dạng trắng nõn mỹ lệ, nàng là trong thôn từ ngoài núi cưới về nữ nhân. Nữ nhân này không nghĩ tới trong núi cuộc sống khổ, len lén cùng đi trong thôn thu thảo được thương nhân có gian tình. Thương nhân đáp ứng mang nàng đi, không nghĩ tới bị đánh sấn trở lại trượng phu nhìn

thấy.

Ôn Ngọc Vinh cùng cái đồ thương nhân giết hấn trượng phu,

Không nghĩ tới thương nhân lại chính mình chạy. Nàng bị thôn dân bắt chìm lồng heo, liền ở cái đầm nước kia bên trong. Từ đầu sau này hàng năm nơi nào đều phải yêm chết một người người. Lại qua đến mấy năm, cái đồ thương nhân lại tới đây phụ cận thu thảo được, không dám vào thôn làng muốn đi vòng qua. Cái đồ thương nhân đi vòng qua cái đầm nước kia, liền bị chết đuối bên trong. Người trong thôn phát hiện thời điểm hấn nhếch to miệng, nhẩn tình trọn to đại, khóe mắt cũng giấy nứt ra. Mọi người đều nói, hấn không phải là chết chìm, là hủ chết. Từ đầu lấy hậu nhân nhóm liền không tiếp tục áp sát vậy, cũng sẽ không chết lại người. Nhưng là năm xưa vẫn sẽ ở buổi tối nghe được tiếng khóc.

Kim Lão Tiên Sinh nghe xong nói đến "Oan nghiệt a! Cái đồ Thủy Quỷ đã không thể xưng là Thủy Quỷ, bây giờ hấn gọi nàng Thủy Mị." Thấy mọi người không hiểu liền lại nói "Mị giả lâu năm Tinh Quái vậy, Thủy Mị cũng là Thủy Quỷ tu thành Tinh Quái. Hơn nữa những thứ kia người chết cũng không phải bình thường kẻ chết thay, mà chính là bị Thủy Mị hấp hồn phách." Mọi người thất kinh, chết cố nhiên đáng sợ có thể ít nhất còn có Luân Hồi kiếp sau, gặp phải Thủy Mị vậy coi như là trực tiếp hồn phi phách tán á.

Kim Lão Tiên Sinh lại nói "Cứu Lăng Phong đạo kia bóng trắng ấy ư, ta nghĩ rằng rất có thể là cái kia Bạch Hồ. Lăng Phong thả nó là giúp nó Độ Kiếp, nó là báo ân cứu Lăng Phong."

Nguyên lai thế gian vạn vật cũng có thể tu luyện, lân long thuộc quyền tu luyện xưng là yêu, cây cỏ tu luyện có trở thành chi tinh, vật chết núi đá một loại tu luyện có trở thành chi quái. Chúng nó tu luyện so với người một mọi khó gấp trăm lần, chỉ một tu thành hình người liền trải qua ba lần Đại Kiếp Nạn.

Một, Khai Trí Chi Kiếp, không thể mở ra trí tuệ ngư cũng là ngư, thú cũng là thú, bất luận hoa cỏ cây cối, núi đá Cổ Vật không có trí tuệ tự không khả năng tu luyện. Bước này cũng là triệu bên trong không có một cái đạt thành.

Nhị, Đạo Bình Chi Kiếp, Khai Trí sau còn phải xem chúng nó phúc vận. Điều thú hội bị bắt, hoa mộc sẽ bị đốn gỗ, núi đá Cổ Vật sẽ bị hư hại. Chỉ có phúc duyên thâm hậu tài năng trải qua kiếp này.

Ba, Thiên Lôi Kiếp, biến hóa lúc còn phải bị thiên lôi đánh, chỉ có bắt từ giả tài năng được biến hóa.

Kim Lão Tiên Sinh nói "Lăng Phong phóng sinh Bạch Hồ chắc là ở độ Đạo Bình Chi Kiếp, Lăng Phong nhìn thấy hỏa quang cũng là hồ hỏa. Chẳng qua là đồng dạng hồ hỏa là thanh sắc, không biết Lăng Phong nhìn thấy tại sao là lam sắc, có thể là mờ mịt giữa nhìn lầm đi." Vừa nói nhìn Sở Lăng Phong liếc một chút thăm nghĩ đến "Chỉ sợ các ngươi duyên phận hoàn toàn không chỉ như thế đơn giản a!

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiêu,hỏa châu,...của các pro

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Bái sư Âm Dương 5 Tệ hại 3 khuyết

Bên trên trở về nói đến Kim tiên sinh chỉ ra hại người cũng không phải là đồng dạng Thủy Quỷ, mà chính là càng thêm lợi hại chuyên hút nhân Hồn Phách Thủy Mị. Sở Lăng Phong cũng là dưới cơ duyên xảo hợp bị Bạch Hồ cứu mới bảo vệ nhất mệnh. Trong thôn mọi người nghe đó là run sợ trong lòng, bị Thủy Quỷ hại chết còn có cơ hội tìm một thể thân sau đó đầu thai chuyển thế. Nhưng là phải bị Thủy Mị hấp hồn phách, vậy coi như ở Lục đạo bên trong lại cũng không có chính mình phân nửa vết tích. Nhất là nghe nói Thủy Mị còn có thể rời đi đầm nước làm loạn, vậy càng là nhất thời hoảng tay chân, loạn trận doanh không biết như thế nào cho phải. Nhất thời chỉ có thất chủy bát thiệt, hò hét loạn lên đi cầu Kim tiên sinh nghĩ biện pháp.

Kim tiên sinh tỏ ý mọi người an tĩnh lại nói đến "Phải trừ hết Thủy Mị cũng không phải không thể nào, nhưng cái này phải dựa vào hấn." Một tay chỉ hướng Sở Lăng Phong. Mọi người không hiểu đem ý, chuyện lớn như vậy như thế nào phải dựa vào một cái 8, 9 tuổi hài tử. Kim tiên sinh giải thích "Các ngươi nhìn hấn cổ chân, có phải hay không có một vòng máu ứ đọng." Mọi người nghiêm túc nhìn một cái quả là như thế "Đây là Thủy Mị lưu lại tiêu ký, có nó ở, dù là Lăng Phong không có chết ở đầm nước, chỉ cần Lăng Phong vừa chết, lại nước xa mị cũng có thể tìm được hút hấn hồn phách. Bây giờ Thủy Mị còn chưa có xuất hiện là bởi vì Lăng Phong còn chưa chết." Kim tiên sinh lại nói "Thủy Mị ở trong nước sẽ lực lớn vô cùng, hơn nữa cơ hồ là Bất Tử Chi Thân, nhưng vừa rồi đi thủy sẽ pháp lực giảm đi. Cái này, chính là chúng ta tiêu diệt nó cơ hội duy nhất."

Mọi người trong lòng ám đạo "Sở Lăng Phong Bất Tử Thủy mị sẽ không hiện thân, chẳng lẽ muốn Lăng Phong dùng chết đi hấp dẫn Thủy Mị?" Nghĩ tới đây không khỏi sau lưng trở nên lạnh lẽo. Kim tiên sinh thấy mọi người biểu tình, trong lòng mình bạch mọi người ý tưởng khê mím cười "Không nên nghĩ bậy bạ, ta là không nỡ bỏ Lăng Phong chết." Nói xong nói với Sở Lăng Phong "Lăng Phong a, ngươi có bằng lòng hay không bái ta làm thầy?" "Sở Lăng

Phong lấy làm kỳ nói "Tiên sinh ngài không vẫn là chúng ta sư phụ sao? Làm gì lại muốn ta bái người làm thầy?" "Lúc trước ta bắt quá dạy các người học chữ mà thôi, chỉ có thể coi là các người tiên sinh, mà bây giờ ta gọi là người bái sư gọi là người vào ta Âm Dương một mạch, truyền cho ta Âm Dương Sư y bát."

Kim tiên sinh vẫy tay kêu Sở Lăng Phong trước không cần nói còn nói đến ' 'Người trước không cần vội vã đáp ứng, vào chúng ta nghề này sẽ có ngũ tệ tam khuyết. Cái gọi là 5 Tệ hại cũng là quan, quả, cô nhi, độc, tàn, cũng là không vợ gọi quan, không phu gọi quả, không phụ gọi cô nhi, không con gọi độc, Ngũ Tệ không hoàn toàn gọi tàn, Tam Khuyết cũng là tiền, mệnh, quyền. Cái này mấy loại cũng không phải là đều có, mọi người bất đồng sẽ phạm một loại trong đó mà thôi, người nghĩ thật là hay không muốn vào chúng ta đình!' Sở Lăng Phong hơi nghĩ một hồi cười nói "Ta từ nhỏ phụ mẫu đều mất sớm chính là một cô nhi, đã phạm một cái, còn có cái gì đáng sợ. Tiên sinh người lại thi ta." Nói xong ngẩng đầu lại lạy, dập đầu ba cái gọi tới "Sư phụ!"

Kim tiên sinh cười ha ha đỡ dậy Sở Lăng Phong, sau đó bày hạo hương án. Hương Án tiền treo một bức họa, trong tranh vẽ là một cái làm cho người ta cảm giác rất kỳ quái nam nhân, rõ ràng tướng mạo rất lợi hại phổ thông, nhưng lại có một loại để cho người xem qua liếc một chút sẽ vững vàng nhớ kỹ lạ khí chất, nhưng là khi người suy nghĩ kỹ một chút nhưng lại không nhớ nổi hán tướng mạo đi.

Kim tiên sinh nói "Đây chính là chúng ta Tổ Sư Gia, năm đó hán sáng lập Âm Dương môn truyền xuống mấy cái người đệ tử sau liền biến mất. Không có ai biết hán là ai, từ đâu đi lại đi nơi nào. Hán chỉ để lại một câu nói nói, Hậu Bối Đệ Tử bên trong sẽ có hữu duyên nhân cùng hán gặp nhau." Nói xong, kêu Sở Lăng Phong lạy Tổ Sư Gia, sau đó lại nghiêm túc cẩn thận được qua bái sư lễ, kính qua trà, lúc này mới coi xong thành nghi thức nhập môn. Kim tiên sinh tâm tình thật tốt, kêu mọi người đi về trước, Thủy Mị sự tình bao ở trên người hán, hơn nữa Sở Lăng Phong sẽ không chết.

Mọi người sau khi đi Kim tiên sinh nói với Sở Lăng Phong "Lăng Phong a, người cũng đã biết ta vì sao thu người làm đồ đệ sao?" "Lăng Phong biểu thị không biết, Kim tiên sinh nói "Ta vốn là bị buộc thoát đi đến chỗ này, cũng không muốn thu đồ đệ, vốn định tự cái này một thân bản lĩnh theo ta đi, Âm Dương Sư đến chỗ này đoạn tuyệt. Có thể thiên ý không thể trái gọi ta gặp người, ta thu người làm đồ đệ, không vì cái gì khác, chỉ là bởi vì người Âm Dương Nhân! ! !"

Nguyên lai Sở Lăng Phong phục sinh vừa mới khi tỉnh lại một con mắt nước son đen như mực, một con mắt vàng rực như ánh sáng mặt trời tình huống cũng là Âm Dương Sư bên trong hiếm có Âm Dương Thiên Nhân. Âm Dương Sư nếu muốn cùng Quý Thần giao thiệp với đầu tiên muốn khai Thiên Nhân, chỉ có người thấy bọn họ mới có thể cùng bọn họ trao đổi.

Đồng dạng Âm Dương Sư đều là loại phương pháp này, mất thời gian phí sức, hơn nữa hiệu quả không tốt. Mà Kim tiên sinh Kim Cửu Minh cùng sư phó hán Kim Nhất chỉ mặc dù bị xưng là Phiêu Vân Đệ nhất Âm Dương Sư liền là bởi vì bọn họ cũng có một con Âm Dương Nhân. Kim Nhất chỉ có một con kim sắc Dương Nhân, giỏi Quan Thiên Tượng, bói lành dữ, thông thần minh. Mà Kim Cửu Minh có một con hắc sắc Âm Nhân, giỏi Tầm Long mạch, phân kim điểm Huyệt, Yêu Quỷ.

Liền cái này một con mắt đều là vài chục năm không gặp một cái, Sở Lăng Phong Âm Dương hai mắt có thể nói là hiếm có, huống chi truyền thuyết Sở Lăng Phong loại này Âm Dương hai mắt ở một ít dưới tình huống là hội tiền hóa. Phải biết Âm Dương Nhân cũng chia Thiên Nhân, tuệ nhân, pháp nhân cho tới trong truyền thuyết Thần Phật chi nhân. Nhớ năm đó Kim Nhất chỉ thấy hán Âm Nhân cũng mừng rỡ như điên, hôm nay hán thấy Sở Lăng Phong Âm Dương hai mắt như thế nào lại không kích động.

Nói rõ nguyên ủy Kim tiên sinh lại cảnh cáo Sở Lăng Phong không thể bởi vì chính mình thiên phú tốt liền lười biếng dùng mảnh lối, sau đó sẽ dạy đạo hán Âm Dương Nhân Vận Dụng Phương Pháp. Cái này Âm Dương Nhân vận dụng đến cũng đơn giản, vốn là phổ thông Âm Dương Sư khai Thiên Nhân phải chuẩn bị tốt Phù Thủy, pháp khí, còn phải chân đạp Cương bước đọc chú ngữ, rất là phiền toái. Vận nhất một cái phương diện phối hợp không tốt sẽ còn thất bại. Nhưng là đối với bây giờ Sở Lăng Phong mà nói chỉ cần ý niệm tập trung đến hai mắt đồng thời đem chân khí trong đan điền vận chuyển tới trên mắt là được, Sở Lăng Phong luyện tập một hồi là được, dù sao này bằng với là hán hạng nhất thiên phú thần thông, khi hán sau này lại học khác sẽ không dễ dàng như vậy. Chẳng qua là Sở Lăng Phong không có luyện qua chân khí, chẳng qua là dựa vào nhất điểm đồng tử thần Tiên Thiên chi khí ủng hộ, cho nên Âm Dương Nhân không thể kéo dài.

Kim tiên sinh gặp Sở Lăng Phong luyện thành Âm Dương Nhân, lại nói với hán lên như thế nào dẫn dụ Thủy Mị phương pháp. Kỳ thực cũng rất đơn giản, liền kêu là Sở Lăng Phong mang theo một loại Tang thi phù, mang theo loại này phù người sẽ cho Cương Thi một loại là đồng loại ảo giác, cũng chính là ở chúng nó trong mắt người đã chết. Cái này vốn là dùng để lừa gạt Cương Thi, khiến cho chúng nó không công kích chính mình. Nhưng là dùng tới đây vừa vận lừa gạt Thủy Mị, khiến cho hán cho là Sở Lăng Phong chết, lên bờ hút lấy Sở Lăng Phong hồn phách.

Lúc này Sở Lăng Phong không thể có một chút điểm sợ hãi, cũng không có thể hưng phấn, nhất định phải giữ bình tâm tĩnh khí, nếu như không thể Cương Thi phù sẽ mất đi hiệu lực. Đây cũng chính là Cương Thi phù không thể khách phục khuyết điểm. Kim tiên sinh khẽ mỉm cười, tốt như nhớ tới một ít tuyệt vời nhớ lại, cũng dưới một ít quyết định. Sở Lăng Phong nhìn thấy Kim tiên sinh biểu tình thật giống như có một chút dự cảm không tốt, trên thân cảm thấy lạnh lẽo, chẳng lẽ mình cũng có năng lực linh cảm.

Lúc này chỉ thấy Kim tiên sinh cười mị mị nhìn về phía Sở Lăng Phong, nói "Vi lần này diệt trừ Thủy Mị thành công, ta nghĩ rằng nên cho người tới điểm đặc huân." Lăng Phong lúc này cảm giác Kim tiên sinh giống như dùng kẹo cảm dỗ tiểu nữ hài quái thú thú, tại sao Kim tiên sinh ở trước mặt người cùng người sau giống như hai người. A! Ta dự cảm thật giống như biến thành sự thật! ! !

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đầu,nguyệt phiếu,hỏa châu,...của các pro

Chương 5: Sơn Phần nghỉ đêm. Thiên Sát Linh Binh

Bên trên trở về nói đến Sở Lăng Phong bá sư Kim Lão Tiên Sinh phải học luyện Âm Dương Chi Thuật, bởi vì Sở Lăng Phong vốn là cô nhi, đã phạm ngũ tặc tam khuyết bên trong một cái 'Cô nhi' Tỳ, cho nên Sở Lăng Phong cho là mình học tập Âm Dương Chi Thuật đã không có gì đáng sợ. Nhưng là người định không bằng trời định, hần cũng không biết, đời này của hần bên trong kinh hiểm khủng bố còn xa xa còn chưa bắt đầu.

Sở Lăng Phong cùng gia gia trở về nhà, bởi vì hần chết rồi sống lại việc trải qua, cho nên thân thể rất là suy yếu, Kim tiên sinh gọi hần ở nhà nghỉ ngơi cho khỏe mấy ngày. Mà Kim tiên sinh mình cũng nên vì giáo sư Sở Lăng Phong, cùng với sau này diệt trừ Thủy Mị làm chút chuẩn bị.

Mấy ngày nay Kim tiên sinh cùng Đặng Lão cha ra một chuyến thôn làng, không biết từ chỗ nào mua về một chút kỳ kỳ quái quái đồ vật. Tỳ như có một con ba cái chân hoàng sắc gà trống, trên đầu dài một cái sừng thịt Hắc Cầu, một chút hồng sắc thạch đầu, cùng xanh xanh đỏ đỏ không biết tài liệu gì chế tác là bùa văn. văn một đồng lớn.

Kim tiên sinh sau khi trở lại Sở Lăng Phong ngày nghỉ cũng liền kết thúc. Ban ngày vẫn cùng Đặng Lão cha học võ nghệ, nghe Kim tiên sinh giảng bài, chậm còn phải học tập Âm Dương Thuật khẩu quyết. Nhìn những tiểu đồng bọn đó khắp nơi đi chơi, Sở Lăng Phong là đầy bụng hăm mộ và ghen ghét a! Mình tại sao coi như lúc nào từ nóng lên liền bá sư đây? Nhìn ở đâu không ngừng cho mình nói đủ loại khủng bố có sự lão đầu, thấy thế nào cũng không có ở trước mặt người tiên phong đạo cốt, thấy thế nào cũng là một cái lấy hù dọa tiểu hài tử làm thú vui thú quái thúc thúc. Mà chúng ta Kim tiên sinh nhớ lại mình làm năm học nghệ trải qua, càng phát ra cảm thấy giáo dục nhi đồng thú vui, nụ cười trên mặt cũng càng phát ra quý dị bỉ ổi.

Sở Lăng Phong cũng có thử qua ăn vạ cúp cua, bất quá Kim tiên sinh chẳng qua là nhẹ nhàng nhất chỉ cho hần dán lên một tấm 'Khôi lồ phù'. Sau đó gọi hần làm gì hần thì làm cái đó. Tỳ như một lần gọi hần dựng ngược đến đi đi học. Một lần gọi hần ở WC nhìn chăm chăm hầm phân, mắt không hề nháy một cái nhìn nửa ngày những thứ kia vòi, nhìn Sở Lăng Phong đem Dạ Dày thiếu chút nữa cho phun ra. Còn có một thứ gọi hần cười nửa giờ, cười Sở Lăng Phong ba bốn ngày trên mặt bắp thịt cũng không tự chủ được co rúc. Từ đó về sau Sở Lăng Phong cũng không dám. .nữa cúp cua, cho đến rất lâu sau này Sở Lăng Phong mới biết, sư phụ những thứ này xử phạt, đối với hần là một loại biết bao hữu dụng huấn luyện.

Ngay tại Sở Lăng Phong cho là đây chính là học tập toàn bộ lúc, Kim tiên sinh nói với hần "Lăng Phong a, ngươi có muốn hay không diệt trừ Thủy Mị báo thù cho mình à?" Sở Lăng Phong nhớ tới này Thiên Kinh trải qua đáp trả "Muốn!" Kim tiên sinh cười nói "Được ! Không hổ là đồ đệ của ta, nam tử hán đối nhân xử thế làm ân oán rõ ràng, có thù không báo không phải là quân tử. Bất quá ngươi muốn báo thù nhưng là phải ném chút khổ sở, không phải vậy lấy ngươi bây giờ năng lực là không có khả năng đấu thắng cái đó Thủy Mị. Ngươi chuẩn bị một chút bắt đầu ngày mai ta cho ngươi một chút đặc biệt huấn luyện." Sở Lăng Phong nghe một chút vốn định đổi ý nói không muốn báo thù, có thể nhìn một cái Kim tiên sinh này mặt đầy quý dị mỉm cười lại đem lời ghen trở về.

Ngày thứ hai chậm Kim tiên sinh kêu Sở Lăng Phong cởi hết áo mặc, xuất ra một cây viết dính mực ở trên người hần vẽ một đạo [Lục Đinh Lục Giáp bảo mệnh Hộ Thân Phù]. Loại này mực vẽ bùa chỉ có bình thường Chu Sa phù hiệu quả gần một nửa. Liền lấy loại này Hộ Thân Phù mà nói, do Kim tiên sinh đến vẽ, bình thường phù, phổ thông Quý Hồn không thể gần người tam xích. Loại này mực vẽ, vậy cũng là bên trên không thân thể mà thôi. Dĩ nhiên để cho Sở Lăng Phong đến, dù là dùng Chu Sa cũng chính là có thể ngăn phổ thông Quý Hồn nhất kích, đối với những thứ kia có chút đạo hạnh Quý Hồn đó là đánh rầm cũng dính không.

Vẽ xong gọi hần mặc quần áo vào, Kim tiên sinh liền mang Sở Lăng Phong ra thôn làng. Sở Lăng Phong cho là cái này thì đi gặp gỡ cái kia Thủy Mị, ai biết Kim tiên sinh lại đem nó mang tới trong thôn nghĩa địa. Dựa vào núi thôn không lớn, lại là có hơn mấy trăm nghìn năm lịch sử cổ thôn. Nhiều năm qua, thôn làng nghĩa địa đó là tối om om một mảnh lớn. Nghĩa địa bên trong cây cối nồng đậm, không thấy ánh mặt trời, cũng là ban ngày cũng là âm sâm sâm, không có mấy người dám đến.

Kim tiên sinh mang theo Sở Lăng Phong đi tới nghĩa địa, nói với hần "Phải làm một cái Âm Dương Sư đầu tiên là phải có hơn người can đảm, hôm nay ngươi sẽ tới luyện một chút mật, tự mình ở cái này qua một đêm đi." Sở Lăng Phong nghe một chút không nói hai lời xoay người chạy, lại bị sớm có chuẩn bị Kim tiên sinh 'Ba' Một tiếng cũng là một tấm { khôi lồ phù } Kim tiên sinh mệnh lệnh hần không được đi ra nghĩa địa,

Liền chính mình lung la lung lay đi. Nhìn chung quanh một chút, hoặc xa hoặc gần thỉnh thoảng phiêu động qua một đóa hoặc Thâm Lục, hoặc U Lam Quý Hóa, xa xa truyền tới từng trận như có như không vừa giống như khóc ti tê vừa giống như kêu thê thảm thanh âm. Sở Lăng Phong chỉ cảm thấy tiểu bắp chân quắt thẳng tới gân, lòng nói, "Sư phụ, người chính là không dám phù ta cũng chạy không được!"

Từ nơi này sau này, chỉ cần khí trời vừa tối, Sở Lăng Phong liền luôn luôn bị Kim tiên sinh ném tới đây luyện mật, trong lúc cũng là Âm Hồn cũng gặp không ít. Trong đó có bình thường chết đi, cũng có bị mãnh thú gây thương tích mở ngực bẻ bụng, máu thịt be bét, còn có mấy cái năm đó làm lính chặt đầu cụt tay. Phần nhiều là một chút tâm nguyện không không muốn đầu thai. Kim tiên sinh nói nơi này là một mảnh [Huyền Quý Âm Thủy] Phong Thủy Chi Địa, Địa Khí nhất là ôn hòa sẽ không sinh ra Hung Hồn Lệ Quý, dù là một chút Hung Quý tới đây, thời gian dài cũng sẽ từ bị hóa đi lệ khí.

Thời gian dài Sở Lăng Phong không tái sợ hãi, còn có chút thích tới nơi này. Tới nơi này, cũng không cần bị sư phụ buộc đọc những thứ kia tới tâm khó hiểu khẩu quyết. Sở Lăng Phong thậm chí còn có mấy có thân nhân trên đời Quý Hồn truyền mấy câu, thỏa mãn chúng nó tâm nguyện, trợ giúp bọn họ

qua Âm Phủ tốt chuyển thể đầu thai. Trong lúc Sở Lăng Phong cũng hỏi qua cha mẹ mình, mấy cái lão quý nói bọn họ chỉ đợi không thời gian dài, gặp Sở Lăng Phong sinh hoạt rất tốt, phải đi Âm Phủ báo cáo.

Ngày này, Sở Lăng Phong lại bị Kim tiên sinh chạy tới nghĩa địa qua đêm. Chỉ thấy hắt trước mặt một chút cảnh khô, dùng dao đánh lửa đánh hỏa, sau đó lấy ra một cái hôm nay bộ Dã Thỏ, thuần thực nướng lên. Chỉ chốc lát, một trận nướng mùi thịt liền bùng bùng ở trong mộ địa. lúc này mấy cái lão quý phiêu động qua đến, vây quanh Dã Thỏ dùng lực nghe. Quý là không thể ăn Dương Gian đồ, vật, chỉ cần ngửi một cái vị đạo là được. Sở Lăng Phong gặp bọn họ đi tới liền lại lấy ra một nén nhang nhen nhóm, sau đó lấy ra một chai nhỏ từ Kim tiên sinh này trộm mang rượu tới, mở ra để dưới đất. Một đám Quý Hồn hưởng thụ một hồi hương hỏa rất là hài lòng, trong đó một cái làm lão binh ăn mặc Quý Hồn nói đến; "Lăng Phong a, chúng ta nghe Kim tiên sinh nói sau này ngươi cũng sẽ không thường xuyên đến. Chúng ta cũng hưởng thụ ngươi không ít hương hỏa, hôm nay sẽ đưa ngươi cái lễ vật."

Lão quý đem Sở Lăng Phong mang tới nghĩa địa sâu bên trong một cây cổ thụ bên cạnh, chỉ hốc cây nói "Liền ở trong đó, chính ngươi lấy." Sở Lăng Phong, đưa tay ở trong thụ động sờ một cái, sờ tới một cái trường điều hình đồ, vật, nặng chịch. Lấy ra nhìn một cái, là một cây đoản kiếm, chỉ thấy vỏ kiếm đã có nhiều vết rách nát. Rút ra đoản kiếm, lại như cũ sắc bén, nhất điểm xuất sắc tích cũng không có, trên thân kiếm có hai chữ [Nguyệt Ảnh]. Lão quý nói "Đây là ta nắm đó ở trên chiến trường được, cùng với ở chỗ này mục hết, không bằng đưa cho ngươi đi." Sở Lăng Phong thông qua Âm Dương Nhân nhìn thấy trên thân kiếm có một tầng nồng nặc sát khí không khỏi một trận hoan hỉ, biết đây là một cái Kim tiên sinh nói qua [Thiên Sát Linh Binh], liền vội vàng cảm ơn lão quý thụ.

Cái gọi là [Thiên Sát Linh Binh] là cái gì chứ, kỳ thực chỉ cần trải qua chiến trường, giết qua người binh khí sẽ có sát khí, giết càng nhiều sát khí càng nặng. Mà trong đó một chút nổi danh thân binh lợi khí ngưng tụ sát khí lại sẽ nhiều một cách đặc biệt, thậm chí đến sát khí phóng ra ngoài kinh hồn hãi Phách mức độ. Loại binh khí này không chỉ có thể thương tổn thân thể, đối với Thần Hồn cũng có rất lớn thương tổn tác dụng. Cái này thì được gọi là [Thiên Sát Linh Binh].

Ngày thứ hai, Sở Lăng Phong cây đoản kiếm cho Kim tiên sinh nhìn, Kim tiên sinh sau khi nhìn cười ha ha "Ngươi một cái Từ Lão Quý, ta hướng ngươi muốn lúc ngươi không cho ta, bây giờ còn chưa phải là ngoan ngoãn cho đồ đệ của ta. Lăng Phong a, lần này chúng ta đối phó Thủy Mị lại nhiều mấy phần tự tin."

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Cầu kim đầu,nguyệt phiêu,hỏa châu,...của các pro

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 6: Dẫn Hồn Bảo Phiên Âm Tửu quý say

Bên trên trở về nói đến, Sở Lăng Phong ở Bãi Tha Ma luyện mật, cùng một đám lão quý kết giao bằng hữu. Một cái lão quý binh đưa hẳn một cái 'Nguyệt Ảnh' 'Đoản kiếm', Kim tiên sinh sau khi nhìn mừng như điên, có cái thanh này 'Thiên Sát Linh Binh'. Diệt trừ Thủy Mị nắm chắc lại lớn không ít.

Buổi tối hôm đó, Kim tiên sinh phá lệ cùng Sở Lăng Phong cùng đi đến Bãi Tha Ma, hẳn nói phải cảm ơn lão quý đưa cho Sở Lăng Phong bảo kiếm. Đồng dạng Quý Hồn muốn ở giờ Tý khoảng chừng xuất hiện, nơi này dù sao cũng là ở Dương Gian, Dương Khí thịnh Âm Khí suy, không để ý thời gian chạy loạn, Quý Hồn Linh Thể là hội bị thương. Cho nên Quý Hồn phần lớn thời gian hội núp ở một chút Âm Khí căn cứ phương, chỉ ở Âm Khí so sánh thịnh vượng canh giờ đi ra hoạt động. Giống như là Bãi Tha Ma, u ám rừng cây, thường xuyên không thấy ánh sáng mặt trời xó xỉnh các loại một vài chỗ liền Âm Khí so sánh thịnh, mà trong một ngày nửa đêm giờ Tý cũng là âm thịnh dương suy, Âm Dương hỗn loạn canh giờ. Đây chính là chúng ta tại sao dễ dàng ở nửa đêm một chút Âm Khí trọng địa phương thấy Quý Hồn nguyên nhân.

Sở Lăng Phong cùng sư phụ đi tới Bãi Tha Ma, vốn muốn cùng bình thường một dạng trước tiên tìm một nơi nghỉ ngơi một hồi, đến canh giờ Quý Hồn đi ra lại nói. Kim tiên sinh lại gọi ở hẳn nói "Trở về, cũng biết lười biếng, hôm nay gọi ngươi được thêm kiến thức, coi trọng bây giờ sẽ dạy ngươi một tay." Vừa nói tìm một khối bằng phẳng tảng đá lớn, kêu Sở Lăng Phong lại dời hai khối tiểu đặt ở hai bên. Sau đó lấy ra một cái tiểu phiên đến, đưa cho Sở Lăng Phong "Đem nó cắm ở này." Nhất chỉ tảng đá lớn hướng đông bắc vị.

Sở Lăng Phong định thần nhìn lại Tiểu Phiên chiều dài một thước lẻ tám phân, đại biểu Tam Thập Lục Thiên Cung, Thất Thập Nhị Địa Sát. Phiên Can dùng là Âm Trâm Mộc Thụ Tâm, người mang trên người có thể Thanh Tâm mắt sáng, nếu như Quý Hồn phụ đến phía trên có thể bồi bổ Thần Hồn, ban ngày hiện thân. Phiên Diện là dùng bằng tâm ti dệt thành, phía trên thêu một vòng minh nguyệt, phát tán tí ti khí lạnh. Phiên trên đầu có một cái làm bằng bạc tiểu mũi thương, phía trên cắm một tờ giấy vàng phù. Cái này Lăng Phong học qua, là một tấm 'Dẫn Hồn phù'. Sở Lăng Phong xem xong lòng nói "Không nghĩ tới sư phụ lão đầu này còn có thứ đồ tốt này, khẳng định đáng giá không ít tiền." Vừa nghĩ tới một bên tìm một cái khe đá đem Tiểu Phiên xen vào tốt.

Sở Lăng Phong quay đầu chỉ thấy Kim tiên sinh xuất ra một con gà, một bầu rượu đặt ở trên tảng đá lớn, lại bày hai cái ly rượu. Sau đó nhen nhóm một nén nhang trong miệng nói lẩm bầm, đột nhiên hét lớn một tiếng "Thái Thượng Lão Quân Cấp Cấp Như Luật Lệnh, Sở Nguyên lão quỷ còn không hiện thân, chờ đợi khi nào!" Lúc này chỉ thấy một cổ gió lạnh thổi tới vây quanh này mặt Chiêu Hồn Phiến chuyển không ngừng. Sở Lăng Phong gấp vận Âm Dương Nhân, chỉ thấy một cái Quỷ Ảnh xuất hiện ở trong gió lốc, chính là cái đó lão quỷ binh. Nguyên lai lão quỷ gọi là Sở Nguyên, là Sở Lăng Phong trăm năm trước một vị tổ tiên.

Lão quỷ binh hiện ra thân hình, một bộ mới vừa tỉnh lại đáng vẻ, nhất thời không biết tự mình ở này. Ngẩng đầu nhìn thấy Kim tiên sinh cùng Sở Lăng Phong mới bừng tỉnh "Kim Cửu Minh người một cái lão già kia, người tại sao lại đem ta lấy được, chẳng lẽ người không biết tùy tiện loạn câu quỷ là rất không đạo đức sao?" Kim tiên sinh cười nói đến "Người một cái lão quỷ trước đừng làm loạn mắng chửi người, ta hiện tự nhiên tìm người là có chuyện đáng hoảng. Người ngồi xuống trước uống ly rượu."

Kim tiên sinh đến hai ly rượu, lại đang lão quỷ trước mặt trong ly rượu thêm một mảnh cây liễu lá cây. Sở Lăng Phong giật mình thấy lão quỷ cầm ly rượu lên liền uống. Lão quỷ gặp Sở Lăng Phong giật mình đáng vẻ nói đến "Cây liễu lớn nhất Âm, trong ly rượu thêm cây liễu lá cây, chúng ta là có thể uống được tửu. Cái này có thể so với ánh sáng người một cái vị đạo đã ghiền nhiều."

Kim tiên sinh lại cho lão quỷ rót đầy ly rượu nói đến "Ta hôm nay tới một là cảm ơn người đem Nguyệt Ảnh cho Lăng Phong, một là muốn hỏi một chút người trong đầm nước cái kia Thủy Mị tình huống, ta nghĩ rằng mấy ngày nay liền diệt trừ nó."

Lão quỷ liền uống vài chén, sắc mặt chuyển từ trắng thành xanh. [người uống là dương tửu, uống sau Dương Khí đi lên, cho nên đỏ mặt. Quỷ uống là Âm Tửu, uống sau Âm Khí đi lên, cho nên mặt xanh.] lớn miệng nói "Lăng Phong là chúng ta Sở gia hậu nhân 'Nguyệt Ảnh' Cho hẳn là hẳn. Cái đó Thủy Mị, không phải bình thường Thủy Mị, nó là có thân thể, người phải cẩn thận, hẳn rất lợi hại. Nếu không phải cái này 'Huyền Quy Âm Thủy' Phong thủy bảo địa che chở, mấy người chúng ta lão quỷ đã sớm bị nó ăn."

Lão quỷ trên mặt một cổ sợ hãi vẻ mặt "Cái đó Thủy Mị không biết rõ làm sao làm,

Lại phụ thân đến chính mình trên thi thể, biến thành Thủy Quỷ không Thủy Quỷ, Cương Thi không Cương Thi Quái Vật. Cứ như vậy nó mặc dù không có pháp lực đại tăng, hơn nữa mất đi Quỷ Loại nhẹ nhàng, nhưng bởi vì có thể xác bảo hộ sử đồng dạng đối phó Quỷ Quái phương pháp hiệu lực giảm đi." Nói xong lại liên tục uống mấy ly rượu lớn.

Lão quỷ hít một hơi mắt say nói đến, "Nếu không phải cái kia Thủy Mị sử chúng ta không dám đi ra ngoài, sử chúng ta tâm nguyện vô pháp đạt thành, chỉ bằng mảnh này Huyền Quy bảo địa tại sao có thể có chúng ta nhiều như vậy cô hồn dã quỷ a! Còn có Lăng Phong xảy ra chuyện ngày ấy, nếu không phải Hạ Chí cái này trong một năm Dương Khí nặng nhất thời gian, nó pháp lực giảm đi. Chính là có Bạch Hổ cứu giúp, người cũng đã sớm Hồn Tiêu Phách Tán a!" Nói xong lại uống một ly tửu, thân thể rung một cái, hô lại một đầu say đến. Kim tiên sinh bắt đầu đi lác đầu một cái "Nhiều năm như vậy, tửu lượng nhất điểm không tăng trưởng." Lại đọc chú ngữ đem hẳn đưa trở về.

Về đến nhà Sở Lăng Phong gặp sư phụ cau mày lông hỏi "Sư phụ, Thủy Mị có thân thể sẽ rất lợi hại sao?" Kim tiên sinh cười khò đến "Đâu chỉ lợi hại, vốn là chẳng qua là Thủy Mị ta còn có bảy tám phần nắm chắc đối phó. Nhưng là hẳn có thể xác, ta đối phó Thủy Mị phương pháp liền muốn hiệu lực giảm đi."

Vừa nói cầm lấy 'Nguyệt Ảnh' Kiếm "Thanh bảo kiếm này là ba trăm năm trước Chú Kiếm Đại Sư Đông Phương chế tạo. Kiếm thành thời điểm trắng sáng lên cao, kiếm ảnh một dạng lại đem mặt đất lá cây trăm năm hai nửa, tên cổ 'Nguyệt Ảnh'. Thanh kiếm này thiết kim đoạn ngọc, chém sắt như chém bùn, lại tùy tùng nhiều vị Danh Tướng chinh chiến sa trường nhiều năm, hấp thu vô số hung ác sát khí. Bây giờ có thể hay không diệt trừ con quái vật kia thì nhìn thanh bảo kiếm này."

Lúc này một đạo ánh trăng chính chiếu vào bảo kiếm trên, chỉ thấy cái thanh này "Thiên Sát Linh Binh" Lại run run một hồi, chính mình phát ra một trận thanh thúy tiếng sắt thép va chạm.

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đậu,nguyệt phiêu,hóa châu,..của các pro

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7: Rời núi tầm bảo gặp chuyện bất bình

Bên trên trở về nói đến Kim tiên sinh mời lão quỷ uống rượu, lão quỷ giảng rất nhiều Thủy Mị chỗ lợi hại. Sau khi trở lại Kim tiên sinh an ủi săn sóc kiếm than thở, lại thấy bảo kiếm tự mình, chiến ý bắn ra bốn phía.

Nguyệt Ảnh Kiếm ở dưới ánh trăng phát ra từng trận nhẹ làm vui tiếng kiếm reo, Kim tiên sinh cười lớn "Hào hào hào, Nguyệt Ảnh ngươi yên lặng trăm năm không được ra chiến trường, chắc hẳn đã tịch tịch khó qua. Hôm nay ngươi thấy mặt trời lần nữa, lão phu tất sẽ không gọi ngươi Bảo Nhận bị long đong." Nói xong nhìn lại 'Nguyệt Ảnh' Kiếm quả nhiên không hề phát run khinh mình.

Kim tiên sinh vừa quay đầu nói với Sở Lăng Phong đến "Ta vốn định đã nhiều ngày liền động thủ Trừ Ma, nhưng là kia mị đã có thể xác xem ra còn nhiều hơn làm một chút chuẩn bị."

Nguyên lai Thủy Mị có thân thể, tựa giống với người mặc khôi giáp vào. Nó thân thể này cũng là một cỗ thi thể, sử dụng đa số Phù Lục, kiếm gỗ loại không thể gây tổn thương cho hại nó Linh Thể. Ngươi nghĩ a ngươi hướng về phía một cái xác chết hành một chút Quỷ Pháp thuật như thế nào lại hữu dụng, nhưng là nó nhưng có thể tránh ở bên trong tổn thương người. Cũng may hữu Nguyệt Ảnh Kiếm đại khái có thể phá vỡ cái đó Thủy Mị trăm năm thi thể xác. Còn nữa cũng là này trăm năm thi thể xác nhất định mang theo mảnh liệt Thi Độc, Kim tiên sinh chỉ có mang Sở Lăng Phong khứ thủ một vật đi khắc chế.

Ngày thứ hai, Kim tiên sinh liền mang theo Sở Lăng Phong rời đi dựa vào núi thôn. Trên đường Kim tiên sinh nói đến "Ngày gần đây ta Dạ Quan Thiên Tượng, gặp hướng tây nam một đạo Thanh Khí không ngừng phụt ra hút vào, dự đoán hữu bảo vật xuất thế. Đêm qua ngươi nghỉ ngơi sau ta bói một quẻ, đến một cái dưới Càn, bên trên khảm càn quẻ. Quẻ gọi, hữu phu, quang. Hanh, trinh Cát. Lợi Thiệp Đại Xuyên." Kim tiên sinh gặp Sở Lăng Phong một bộ mơ mơ màng màng nghe không hiểu dáng vẻ cười cười giải thích "Nói đúng là, chúng ta chuyển đi này sẽ có khó khăn, nhưng là chỉ phải kiên trì không ngừng, sẽ được chúng ta cần muốn đồ vật. Quẻ lời bên trong hữu đại xuyên chi ngữ, Quan Thiên Tượng lại vừa là một đạo Thanh Khí, thanh giả Đông Phương Giáp Ất Mộc, xuyên giả Thủy dã, Thủy Năng sinh mộc, lần này nhất định là vật gì thành thực. Mộc giả lại người sinh, định có thể khắc chế Thủy Mị Từ Khí. Khí ra Tây Nam, tây giả Kim vậy, nam giả Hỏa vậy, xuyên giả Thủy dã, xem ra chúng ta lần này miễn không thủy hỏa đao binh. Lăng Phong ngươi nghe hiểu sao?"

Sở Lăng Phong sầm mi khổ kiếm nói "Sư phụ ta không biết, chẳng qua là nghe một đồng lớn cái gì đồng nha, nam nha, thủy nha, Hỏa nha. Bất quá ta biết lần này sẽ không quá dễ dàng là được." Sở Lăng Phong xoa xoa dạ dày nói "Sư phụ đi nhanh một ngày, ta đói." "Nhìn nữa một hồi, nhìn thấy phía trước ấy ư, vào thành thì có ăn." Kim tiên sinh lắc đầu một cái, dù sao chỉ là một mấy tuổi hài tử, lại làm sao có thể lý giải hẳn nói những đâu? Đó. Bất quá sau này cái này nhưng đều là hẳn muốn học, bây giờ cũng nên tiếp xúc một chút.

Kỳ thực đây là Sở Lăng Phong, lần đầu tiên ra thôn. Bình thường trong thôn cần hết thầy, đều là chuyên gia thường cách một đoạn thời gian vào thành đổi lấy, trở về phía sau thôn phân phối cho các nhà các nhà. Giống như hẳn nhỏ như vậy hài tử, căn bản không để cho đi theo. Sở Lăng Phong vào thành, nhất thời không khỏi bị hoa mắt, dù loại lúc trước chưa thấy qua đồ vật cùng sự vật khiến cho hẳn đều quên nghèo đói. Nói là thành, kỳ thực nơi này chẳng qua chỉ là một cái so sánh phồn hoa tiêu trần, bởi vì vì muốn tốt cho vị trí trở thành đủ loại sản vật núi rừng được tài căn cứ, cũng hấp dẫn không ít tới mua Lái Buôn. Chỉ chốc lát Kim tiên sinh liền mang theo Sở Lăng Phong đi tới một cái khách sạn tiền, một trận cơm mùi tức ăn thơm truyền tới, Sở Lăng Phong mới nhớ tới đói, dạ dày cũng truyền tới một trận "Ừ ừ, cô lỗ lỗ." Tiếng kháng nghị.

Kim tiên sinh điểm mấy đạo thức ăn cho Sở Lăng Phong, lại cho mình kêu một bầu rượu, từ từ uống, mỉm cười nhìn Sở Lăng Phong lang thôn hồ yết đang ăn cơm thức ăn. Kim tiên sinh cả đời say mê tại Âm Dương Chi Đạo, suốt đời không lấy vợ sinh con, bây giờ nhìn Sở Lăng Phong đó là liền như chính mình hài tử một dạng. Kỳ thực lấy Kim tiên sinh thứ nhất Âm Dương Sư năng lực đối phó cái kia Thủy Mị mặc dù không có thể nói dễ dàng, nhưng cũng không cần phiền toái như vậy. Hẳn làm đều là đoán luyến Sở Lăng Phong a.

Sở Lăng Phong ăn vui sướng, mấy đạo chút thức ăn trong mắt hẳn liền là tới nay cũng không có ăn được mỹ vị. Ở trong thôn Sở lão hán bất thiện nấu cơm, Kim tiên sinh có thể nói Văn Võ Toàn Tài lại đối với nấu không thông thạo, tuy nhiên không ít Sở Lăng Phong thịt, lại cũng bất quá là khối lớn nấu hoặc nướng chín thêm chút muối mà thôi, nơi nào có thể ăn được như thể tinh tế thức ăn.

Bữa cơm này chỉ ăn Sở Lăng Phong miệng đầy mỡ lóng lánh,

Cũng may hẳn chẳng qua là một đứa bé, không có đưa tới vài người chú ý. "Sư phụ ăn ngon thật, cái này nếu không thiếu tiền chứ?" Sở Lăng Phong hỏi. Kim tiên sinh cười nói "Chút tiền này sư phụ vẫn có." Kỳ thực Phiêu Vân thứ nhất Âm Dương Sư như thế nào lại thiếu tiền đây.

Sở Lăng Phong ăn chính cao hứng, chỉ nghe thấy trên đường phố truyền tới một trận tiếng hỗn loạn âm, trong lúc còn kèm theo tiếng nữ hài tiếng khóc kêu. Chỉ thấy chung quanh thực khách nghị luận đến "Cái này con rùa ngã, lại đang làm ác, không biết lại là ai nhà khuê nữ xui xẻo!" "Phòng chừng lại vừa là bán cho Tiểu Tương viện, đây nên chết Vương Bát Đáo lại gây hắc tâm tiền." "Là bán đậu hũ Lão Lý đầu, lão bà chết mướn hẳn 5 Xâu Tiền, mới một tháng đòi người nhà còn 50 Quán đây." "Ông trời thế nào không đánh sét đánh hẳn đây!"

Nguyên lai trong thành nhỏ có một cái ác ôn nguyên danh kêu Vương Tam Đồ, chỉ vì nhà hẳn thế đại Đồ tể, đến hẳn nơi này vừa vận đòi thứ ba, cho nên đến một cái tên như vậy. Cái này Vương Tam Đồ mê cờ bạc như mạng, tại hẳn lão tử sau khi chết trông nom việc nhà sinh thua hết sạch, chính mình chạy. Qua mấy năm trở lại liền phát tài, dựa vào cho vay lãi suất cao mà sống. Nhà ai có chuyện vay tiền không trả nổi liền bắt người ta Thê Nữ thay thế nợ nần. Chính mình hiểu được ba tàn sát tên không uy phong, liền đổi tên kêu Vương Bá Đạo, dân chúng phía sau đều gọi hẳn 'Vương Bát Đáo'.

Sở Lăng Phong nghe đi lòng nói "Xem ra Vương Bát Đáo phải xui xẻo, sư phụ hận nhất thứ người như vậy." Nhìn về phía Kim tiên sinh. Quả nhiên Kim tiên sinh cau mày, trong mắt đều là lửa giận. Kim tiên sinh là cô nhi xuất thân, giờ trường chịu khi dễ, cảm hận nhất loại này ác bá. Chỉ thấy hẳn tự tay từ trong ngực lấy ra một chồng Linh Phù, lại không xuất thủ, chẳng qua là đem Linh Phù giao cho Sở Lăng Phong, tỏ ý hẳn thứ một chút.

Sở Lăng Phong từ trong lựa ra hai tờ, đem đem chính hẳn thu, cái này có thể là đồ tốt, bình thường muốn đều phải không đến đâu rồi, cũng không thể lãng phí. Sở Lăng Phong lấy trước lên một tấm [Khôi Lỗi Phù], tay phải cầm phù, tay trái giơ lên kiếm chỉ, trong miệng niệm đến "Xin mời Cửu Thiên Huyền Nữ nương nương, cho ta Kim Cương tuệ tâm chỉ, chỉ thiên Thiên Thanh, chỉ địa Địa Minh, chỉ phù phù hiển linh, Cấp Cấp Như Luật Lệnh!" Niệm đi nhất chỉ trong tay Linh Phù. Chỉ thấy [Khôi Lỗi Phù] không Hỏa tự cháy, 'Hô' Một tiếng hóa thành một cỗ khói xanh. Lúc này khói xanh gặp gió không rồi, Sở Lăng Phong nhất chỉ liền phiêu phiêu miểu miểu chui vào 'Vương Bát Đáo' trong miệng.

Cầu kim đậu,nguyệt phiêu,hỏa châu,..của các pro

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chỉ cần một giọt máu là được." Sở Lăng Phong nội tâm thiếu chút nữa tan vỡ "Sur phụ ngươi không nói sớm, trong sách chỉ viết dùng ngón giữa huyết, không viết dùng bao nhiêu a, ta còn sợ thiếu không được chứ!"

Lúc này Kim tiên sinh lại từ trong lòng ngực tay lấy ra lá bùa, kiểm chỉ không một chút nào dùng niệm cái gì Pháp Chủ liền hát ra. Lá bùa xuất thủ thì trở thành một cái tiểu Hỏa Cầu bắn thẳng đến đến 'Vương Bát Đáo 'Trên thân, đại hỏa lập tức nuốt mất 'Vương Bát Đáo '. Trong lửa truyền tới thể lương tiếng kêu.

Hỏa hoạn rất nhanh liền tắt 'Vương Bát Đáo 'Chỉ còn lại một chút bụi bậm, một trận gió thổi qua, trên tấm đá xanh chỉ còn người kế tiếp hình khét ẩn ký. Sở Lăng Phong cả kinh thất sắc, hần mặc dù đã gặp rất nhiều chết khôn khiếp thâm Quỷ Hồn, lại chưa từng thấy qua sát nhân. Nhất là một mực về nho nhã Kim tiên sinh, lại như vậy hời hợt liền giết một người. Sở Lăng Phong ngậy người, sững sờ nhìn sư phụ, hần nào từ hỗn loạn tung bừng, không có nghe thấy người chung quanh tiếng hoan hô, thậm chí không biết mình thế nào trở về phòng thể nào lên giường.

Ngày thứ hai, sắp đến buổi trưa, Sở Lăng Phong mới thanh tỉnh lại. Trên bàn có một ít thực vật, Kim tiên sinh dặn dò hần ăn. Sở Lăng Phong lặng lẽ ăn rồi đồ vật, gặp Kim tiên sinh chẳng qua là mỉm cười ở một bên đọc sách, rốt cuộc không nhìn được nhỏ giọng hỏi "Sư phụ, người tại sao phải giết hần?" Kim tiên sinh không trả lời hỏi ngược lại đến "Người cho là hần có nên giết hay không đây?" Sở Lăng Phong suy nghĩ một chút nói "Ta không biết, ta chỉ biết là hần không là người tốt."

Kim tiên sinh không có nói tiếp, tay lấy ra [Thuận Phong Phù], loại này phù phát động sau này, có thể căn cứ không cùng người công lực lớn nhỏ, nghe được khoảng cách bất đồng trong phạm vi thanh âm. Nghe nói có một loại thần thông kêu Thuận Phong Nhĩ, có thể nghe được ngàn dặm xa thanh âm, phù tên chính là do này mà tới. Bất quá loại này phù lớn nhất công hiệu cũng không cao hơn phương viên năm dặm, hiệu quả và thuận gió tai kém gấp trăm lần không thôi. Kim tiên sinh tay run một cái lá bùa bốc cháy, sau đó đem thiêu đốt lá bùa bỏ vào một cái chén nhỏ, lại lấy ra một cái tiểu hồ lô hướng trong chén đảo nhiều chút Vô Căn Thủy. Đem Phù Thủy đưa cho Sở Lăng Phong "Uống nó."

Sở Lăng Phong nắm lỗ mũi uống Phù Thủy, vật này vị đạo thật là không hề tốt đẹp gì, một cổ mùi khét lẹt. Uống xong sau này chỉ cảm thấy đầu não nhất thanh, ngay sau đó bên tai truyền tới vô số tiếng huyền ảo âm, căn bản cái gì cũng không nghe rõ. Ngay tại Sở Lăng Phong bị làm ồn đến muốn nổ thời điểm, cảm giác một cái tay thả tại chính mình bả vai, một dòng nước nóng chảy vào hai cái lỗ tai, thể gian lại an tĩnh lại. Lúc này truyền tới Kim tiên sinh thanh âm "Loại này phù còn tinh tế hơn không chế mới được, người còn kém xa, ta đến giúp người đi!"

Sau đó Sở Lăng Phong nghe được một cái tuổi trẻ thanh âm nữ nhân "Ông trời mở mắt a, rốt cuộc thu 'Vương Bát Đáo 'Tên súc sinh này. Người hủy ta thuần khiết, còn đem ta bán được loại địa phương này, bây giờ người bị đốt thành tro, ta rốt cuộc hả giận. Ta muốn đốt nhiều chút tiền vàng bạc, nói cho những đã đó chết đi các chị em. Nhưng là coi như người chết, ta bộ dáng bây giờ làm sao hữu mặt đi gặp ta nhị Hoa ca a!"

Lại nghe được một cái già nua thanh âm "Mẹ xấp nhỏ, hôm nay ta tới cấp cho người hoá vàng mã là nghĩ nói cho người biết, 'Vương Bát Đáo 'Chết, bị Đại Tiên đốt thành tro. Năm đó hần cướp đi mình khuê nữ, gấp chết người, hiện tại hần gặp báo ứng á!" Còn có mỗi cái không đồng thanh âm truyền tới.

Đã lâu, Kim tiên sinh thu tay về hỏi "Người biết chưa? Diệt cô tận gốc, không phải vậy hần sẽ còn hại người, hần đã hại quá nhiều người." Sở Lăng Phong suy nghĩ một chút hỏi "Sở hữu ác nhân cũng đáng chết sao?" Kim tiên sinh cười "Không phải là, người từ từ liền sẽ rõ ràng, cái gì là thật ác, cái gì là giả ác, cái gì là Chân Thiện, cái gì là giả nhân giả nghĩa."

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đầu,nguyệt phiếu, hỏa châu,...

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Càn Khôn Bố Đại lưu manh chương môn tiểu thuyết Tu Tiên Giới trộm mộ tác giả bắt yêu hồ lô

Sở Lăng Phong đối với sư phụ lời cái hiểu cái không, nhưng là hần hiểu được sư phụ sẽ không sai. Kim tiên sinh thấy hần khôi phục tinh thần, cũng liền không nói thêm nữa. Dù sao yêu cầu một mấy tuổi hài tử minh bạch 'Trừ ác tức là Dương Thiện 'Đạo lý có chút quá khó khăn.

Lại nghỉ ngơi một hồi, Kim tiên sinh nhìn một chút Sở Lăng Phong vài thô cùng da thú làm y phục, một bộ tiêu chuẩn thợ săn con cháu ăn mặc. Nhìn lại mình một chút một thân hơi cũ Trường Sam, tuy nhiên coi như không chút tạp chất nhưng là cũng không tính được gọn gàng. Nghĩ lúc đó chính mình đó cũng là tiên y nô mã, phong lưu phóng khoáng, tới chỗ nào đều là Nhất Thụ Lê Hoa Áp Hải Đường, dẫn được vô số oán niệm nữ thiếu phụ quý rap xuống ngựa mình giày trước. Bây giờ đang ở dựa vào núi thôn tùy tiện quán, lại biến tùy ý như vậy, bất quá còn thật là khó khăn đến nhân nhả ngày tốt a!

Hướng điểm tiêu nhị hồi đường đường, Kim tiên sinh liền mang theo Sở Lăng Phong chạy thẳng tới thợ may phổ. Hai người cũng thay một thân nhẹ da nhuyễn giáp, đây là vào núi tiêu chuẩn quần áo trang sức. Loại này nhuyễn giáp là đem bên chắt da thú dùng dầu cây trầu ngâm thấu, sau đó ở dưới thái dương phơi chế, như thế lập đi lập lại mấy lần da thú trở nên nhẹ lại vững chắc, gặp mưa không ướt, gặp thủy không chìm. Dùng loại này da thú chế

thành nhuyễn giáp giữ ẩm chống gió, không sợ trong núi bụi gai gai nhọn, cũng là gặp phải mãnh thú tập kích cũng có thể phòng ngự một, hai.

Bất quá vật này phí công mất thời gian giá cả không thấp, mặc dù không như kim loại Giáp quý trọng, nhưng cũng không phải là mỗi người đều mặc lên, ít nhất dựa vào núi thôn đại đa số thợ săn cũng không có. Sở Lăng Phong thay một món thanh sắc nhuyễn giáp, ngang hông hợp với 'Nguyệt Ảnh' Đoàn kiếm, tuy nhiên tuổi tác còn nhỏ, nhưng cũng hữu một cổ không thể coi thường anh dũng khí thế. Mà Kim tiên sinh mặc một bộ giáp mềm màu đen, ngang hông phân phối một cái Chiến Dao, nhưng ở nơ nhỏ bên trong để lộ ra một cổ sắt khí, thật không biết năm đó ở trên tay hắn chiết bao nhiêu ác tánh mạng người.

Mua quần áo Kim tiên sinh lại mang Sở Lăng Phong thuận đường mua một chút sợi dây, Tiểu Thủ Phủ, lương khô, thịt khô loại vào núi đồ vật. Kim tiên sinh trả lại cho Sở Lăng Phong mua không ít bánh ngọt kẹo, đem hân cao hứng nhân tình cũng nheo lại. Bất quá Sở Lăng Phong kỳ quái là nhiều đồ như vậy cũng không biết Kim tiên sinh thả ở địa phương nào, lại không tìm được.

Kim tiên sinh thấy hắn nhìn chung quanh không thể làm gì khác hơn là kéo qua hắn đi "Không cần tìm, đều ở đây." Vừa nói liền vén lên y phục lộ ra một cái tinh xảo cái túi nhỏ. Cái này cái túi nhỏ không biết là tài liệu gì chế thành, đầu tiên nhìn chẳng qua là cảm giác xinh xắn khinh bạc, nhưng là cẩn thận nhìn lại liền sẽ cảm thấy dị thường bền chắc cân trọng, làm cho người ta cảm giác rất là mâu thuẫn. Túi trên có có thể đẹp để bao nhiêu hoa văn, cẩn thận phân biệt những thứ này hoa văn nhưng là phức tạp tinh tế phù văn. Kim tiên sinh nói đến "Đây là chúng ta Âm Dương môn truyền xuống Càn Khôn Bổ Đại, tất cả mọi thứ ở trong đó." Trở lại khách sạn Kim tiên sinh nói về đi bảo bối lại lịch.

Nguyên lai cái này túi vải là Âm Dương môn Đệ Tứ Đại Tổ Sư truyền xuống. Theo ghi lại Đệ Tứ Đại Tổ Sư có một lần vì tìm phong thủy long mạch, một đường một mình tiến nhập sâu trong núi lớn, thấy hai người bay trên không trung đánh nhau, vị tổ sư này biết rõ mình gặp phải trong truyền thuyết Thượng Tiên. Có câu nói là thần tiên đánh nhau phạm nhân gặp họa, chỉ thấy trên bầu trời đủ loại lôi điện hỏa diễm bay loạn, phi kiếm pháp bảo loạn vũ, bất kỳ một cái công kích rơi xuống đất chính là một cái cự đại hố sâu.

Mặc dù nói chính mình dùng lá bùa cũng có thể phát ra Hỏa Cầu thiểm điện, nhưng là uy lực lại không bằng người ta nghìn 1%. Tổ Sư gặp không có chỗ ẩn thân, không thể làm gì khác hơn là co đến một tảng đá lớn phía sau, một bên lên lên xem một bên cầu nguyện trên trời hai người nhanh mau rời đi. Cũng may thời gian không lâu, trên trời hai người liền phân ra thắng bại. Một người trong đó dùng kiếm, một đạo kiếm khí đem đối thủ chặn ngang chém làm hai nửa. Người kia lại như cũ không chết, dưới nửa người rơi xuống mặt đất, trên người lại như cũ hóa thành một đạo huyết quang bay chạy trốn, thắng người kia cũng hóa thành một đạo Hoàng Quang đuổi tiếp.

Hai người kia như thế nào chúng ta mặc kệ, lại nói Đệ Tứ Đại Tổ Sư. Kiến Thần người bay đi thờ ra một hơi dài, vui mừng chính mình không bị phát hiện, liền muốn rời khỏi. Nhưng là người cũng hiếu kỳ, có lúc lòng hiếu kỳ hội hại chết người, có lúc lại hội mang đến may mắn.

Vị tổ sư này không nhịn được, muốn nhìn một chút vị kia bị thương Thần Nhân hạ xuống thân thể, vì vậy nhắm ngay phương hướng một đường tìm đi qua. Một đường chỉ thấy một mảnh hỗn độn, cao lớn cây cối bị tạc thành toái phiến, cứng rắn vùng núi cũng bị cứ thế mà đánh ra một, hai mét sâu hố to.

Không khỏi âm thầm vui mừng, muốn là mình bị những công kích này đụng phải nhất điểm chính mình liền xong. Lại đi về phía trước, ở một tảng lớn trên tảng đá thấy này nửa đoạn thân thể, chỉ thấy đã bị ngã thành một bãi thịt nát, không nhìn ra nguyên lai đáng vẽ.

Tổ Sư thất vọng hơn đánh ra một đạo hỏa cầu phù, nghĩ đi thịt nát Hỏa Táng, để tránh bị dã thú làm nhục. Đại hỏa chi chốc lát liền đem thịt nát đốt thành tro bụi, Tổ Sư vừa muốn xoay người rời đi, nhân quang chợt lóe gặp trong tro bụi một vật lại không có hỏa táng. Cầm lên nhìn một cái, lại là một túi, chính mình hóa phù có thể dung kim hóa thiết dễ dàng, cái này cái túi nhỏ lại không việc gì, trong lòng biết được bảo bối vội vàng nắm lên rồi đi nơi nào.

Lại nói vị kia Tổ Sư đi thật lâu, cảm đến không sai biệt lắm an toàn, lúc này mới tìm một hang núi chui vào. Kỳ thực hắn không biết, cái đó cái Hoàng Quang Thần Nhân lại đã trở lại. Gặp thi thể bị hỏa táng, hơn nữa tro bụi bên trên còn thăm giữ lại một chút pháp lực, cho là bị qua đường còn lại tiên nhân lấy đi đồ vật. Tốt ở mình muốn đã tới tay, dự đoán trong túi cũng sẽ không có cái gì, vì vậy nói thầm một tiếng xui xẻo liền rời đi.

Vị tổ sư này bắt được túi biết là cái bảo bối, nhưng là đối với như thế nào dùng trăm mối vẫn không có cách giải. Vật này thủy hỏa bất xâm, đao thương bất nhập, hơn nữa bị Thần Nhân mang theo người khẳng định không bình thường. Nhưng là quá nhỏ điểm, lấy làm gì đây? Hắn một mực thí nghiệm vô số phương pháp không bắt được trọng điểm. Cho đến nhiều năm sau này một lần tình cờ mới cởi ra bí mật.

Nhiều năm sau này, một ngày hắn đang ở nắm cái túi nhỏ xem, muốn tìm ra dụng pháp. Lúc này khí trời đột biến, một trận Lôi Vũ liền tới trước khi. Lúc này hắn một cái tiểu đồ đệ ở ngoài cửa hỏi hắn "Sư phụ, muốn mưa, phơi quần áo phải thu sao?" Hắn thuận miệng đáp trả "Thu." Lúc này túi miệng đối diện bình trà biến mất. Tổ Sư lúc này mới phát hiện chỉ cần túi xông về muốn chứa đồ vật nói "Thu!" Là có thể đem đồ vật bỏ vào. Lại trải qua một chút thí nghiệm phát hiện chỉ nếu muốn bỏ vào cái vật kia nói tiếng "Phóng" Cái vật kia liền ra tới. Cái này cái túi đừng xem hắn nó tiểu, nhưng có thể chứa hai gian phòng đồ vật. Sau đó là được Âm Dương môn Trần Phái Chi Bảo.

Kim tiên sinh nói đến "Lăng Phong a, chờ ngươi lớn lên, kế thừa Âm Dương môn vị trí chương môn, cái này cái túi liền về ngươi trông coi!" Vừa nói đem túi càn khôn giao cho Sở Lăng Phong gọi hắn nhìn một chút. "Chúng ta Âm Dương môn lại có bao nhiêu người à?" Sở Lăng Phong một bên vuốt vuốt một bên hỏi. "Cái này ấy ư, " " Kim tiên sinh hiếm thấy mặt già đỏ lên đáp trả "Bây giờ liền hai người, cũng chỉ có ngươi cùng ta." Nguyên lai đại danh đỉnh đỉnh Âm Dương môn, ở Sở Lăng Phong nhập môn tiên, một mực liền còn dư lại Kim tiên sinh một cái Lão Quang Côn! !

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đầu,nguyệt phiếu, hỏa châu,...

Chương 10: Trong túi càn khôn Tu Tiên Thế Giới

Sở Lăng Phong nghe Kim tiên sinh nói Âm Dương môn chỉ có hai người bọn họ, nhất thời cũng cảm thấy không thú vị, sẽ không ở truy hỏi. Dù sao tuổi còn nhỏ tính cách thú vị, tràn đầy tâm tư cũng rơi ở Thủ Trung Càn Khôn túi bên trên. Kim tiên sinh vốn định vì hấn nói một chút Âm Dương môn đàn ông không nhiều nguyên nhân, thấy hấn tâm không ở chỗ này không thể làm gì khác hơn là lưu đến sau này hãy nói.

Kỳ thực Âm Dương môn đàn ông không nhiều nguyên nhân rất là đơn giản, vậy nếu không có Âm Dương Nhân giả không thu, Âm Dương môn tên từ đâu tới cũng không phải là bởi vì bọn họ là Âm Dương Sư, mà chính là Âm Dương Nhân. Muốn này người mang Âm Dương Nhân người vài chục năm mới xuất hiện một cái, Âm Dương môn làm sao có thể với nhân khẩu hưng vượng. Cũng may Âm Dương môn nhân đều am hiểu Chiêm Bặc Chi Thuật, mỗi khi hữu Âm Dương Nhân xuất hiện cũng sẽ kịp thời chạy tới thú kỳ vì đồ. Nếu không phải như thế sợ rằng Âm Dương môn ở nơi này hơn ngàn trong thời kỳ đã sớm đoạn hương hỏa.

Chúng ta trở lại chuyện chính, Sở Lăng Phong vượt vượt túi càn khôn, chỉ thấy hấn đem trên bàn bình trà chén trà thu vào qua thả ra lại thu vào qua, chơi đùa rất lợi hại là cao hứng. Kim tiên sinh cũng không thêm quan tâm hấn, nghĩ lúc đó chính mình cũng không là thế này phải không! Sở Lăng Phong cảm giác chơi chán, lại đem miệng túi mở ra thò đầu vào trong xem. Chỉ thấy trong túi đen kịt một màu, bên ngoài ánh sáng chiếu vào qua giống như bị hấp thu tự đắc, Sở Lăng Phong không khỏi vận lên Âm Dương Nhân hướng trong túi nhìn lại. Âm Dương môn lấy được túi càn khôn đã đã mấy trăm năm, trong lúc đã trải qua mười ba vị chủ môn tay, cái này dùng Âm Dương Nhân nhìn túi càn khôn cũng là Kim tiên sinh cũng đã làm vô số lần, cái gì cũng không nhìn thấy, không biết những thứ đó cũng đi nơi nào.

Chỉ thấy Sở Lăng Phong vận lên Âm Dương Nhân, liếc một chút vàng rực còn như ánh sáng mặt trời, liếc một chút đen nhánh giống như dây đặc nhất mực, nhìn chăm chú đã lâu, cho đến công lực không chen chúc mới chậm rãi thu hồi ánh mắt. Sở Lăng Phong hưng phấn đối với Kim tiên sinh nói đến "Sư phụ không nghĩ tới người vẫn thật có tiền mà! Lại trang này lớn lao một nhóm kim ngân." Kim tiên sinh tự hào đáp trả "Nhớ năm đó ta nhưng là được xưng Phiêu Vân đại lục thứ nhất Âm Dương Sư, cầu ta người đây chính là đi nhiều, trong túi càn khôn về điểm kia tiền coi là cái gì!" Mới nói được cái này tốt như nhớ tới cái gì "Trong túi càn khôn! ", trong túi càn khôn tiền người có thể nhìn thấy?" Đoạt lấy túi càn khôn, vận từ bản thân Âm Nhân.

Túi càn khôn vẫn là này cái túi, cái gì cũng không nhìn thấy. "Người trông xem đồ bên trong?" Kim tiên sinh nghi ngờ hỏi Sở Lăng Phong "Nhìn thấy a, đồ, vật thật nhiều, còn có sư phụ vớ thúi đây!" Kim tiên sinh mặt già đỏ lên, lại bắt chập những tiểu tiết đó, bận rộn lại hỏi "Người là thế nào nhìn thấy?" Sở Lăng Phong đáp trả "Ngay từ đầu đen sẫm cái gì cũng không nhìn thấy, giống như chạm, ta sẽ dùng Âm Dương Nhân. Ta chạm không nhìn thấy đường đều là như vậy a!" Kim tiên sinh lại thử một chút, vẫn là không có dùng, đành phải thôi. "Chẳng lẽ là bởi vì Lăng Phong là Âm Dương hai mắt, ta chỉ hữu Âm Nhân duyên có?" Kim tiên sinh thăm nghĩ đến "Không đúng, mười mấy đời Âm Dương Sư bên trong cũng có một hai vị là Âm Dương hai mắt, bọn họ cũng không thể thấy."

Kim tiên sinh muốn đã lâu, gấp đến độ đem tóc mình cũng cào xuống một cái, cũng hỏi Sở Lăng Phong vô số lần, cũng không có kết quả. Vì vậy liền đổi một loại phương pháp hỏi "Người cũng nhìn bên trong có cái gì?" Sở Lăng Phong suy nghĩ một chút "Quá nhiều chốc lát không nói rõ ràng." Kim tiên sinh bất chấp gì khác đem túi càn khôn lỗ mở ra nói tiếng "Phóng" trong phòng tự ra hiện một đồng lớn đồ, vật. Sau đó đem túi giao cho Sở Lăng Phong "Nhìn thêm chút nữa bên trong còn có cái gì?" Sở Lăng Phong lần nữa vận lên Âm Dương Nhân hướng trong túi nhìn, chỉ thấy trong túi chỉ còn lại mấy thứ đồ tung bay ở này. "Lấy ra!" Kim tiên sinh hưng phấn nói đến. Sở Lăng Phong nói đến "Phóng" mấy món đồ rơi vào trên bàn, mấy khối đẹp đẽ Tinh Thạch, một cái tiểu Tiểu Ngọc khâu, một khối Huyền Thiết làm lệnh bài, còn có hai quyển thư.

Kim tiên sinh cảm lên xem xét tỉ mỉ, Tinh Thạch là một loại rất hiếm thấy bảo thạch, mang trên người có thể an thần dưỡng sinh, rất là danh quý, nhưng là cũng đã gặp. Ngọc Hoàn nho nhỏ một quả lại rất là trầm trọng, không biết là làm bằng vật liệu gì, bán trong suốt vòng bên trong mơ hồ có hoa văn có chút giống là phù văn. Huyền Thiết trên lệnh bài một mặt là không biết rõ công dụng phù văn, một mặt có khắc mấy chữ cổ. Cũng may về bữa lúc đều là dùng Cổ Tự, mấy chữ này Kim tiên sinh nhận thức, viết là "Thanh Phong Linh Phong Tịch Tông ". Nhưng là không biết là nơi nào. Cuối cùng là hai quyển một quyển sách là (tu tiên ghi chép),

Một quyển khác là (Ngũ Hành Công).

(Ngũ Hành Công) rõ ràng cho thấy một Bản Công Pháp, Âm Dương môn hữu chính mình (Âm Dương Thông Linh Quyết) cho nên Kim tiên sinh cũng không quá để ý. Nhưng là thế nhân đều biết trong truyền thuyết có thần tiên, người người cũng muốn thành Tiên, liên hoàng đế đều không ngoại lệ, cho nên Kim tiên sinh đầu tiên mở ra đi (tu tiên ghi chép).

Đây là một bản nhật ký thủ ghi chép, trong đó viết lên, ở trên thế giới này không chỉ có Phiêu Vân một cái đại lục. Ở ở nước ngoài không biết có xa lắm không địa phương có một cái Tinh Châu, Tinh Châu không biết bao lớn, trong đó hữu Tu Tiên Giả, trong đó đại năng lực giả, Phi Thiên Độn Địa, Di Sơn Đảo Hải không gì làm không được. Cách Tinh Châu không xa hữu một tòa Minh Châu, trong đó phần nhiều là Tu Ma Giả, thường xuyên cùng Tinh Châu phát sinh chiến tranh.

Quyển sách này cũng là Tinh Châu một cái Tu Tiên Giả viết, người này cũng là 'Phong Tịch Tông 'Một cái Kim Đan đệ tử tên là Phong Tần. Ở Tinh Châu cũng không phải là người người có thể tu hành chỉ có hữu linh căn người mới có thể, hấn ngay cả có Mộc Hóa song thuộc tính linh căn mới tiến vào

Phong Tịch Tông, sau đó cũng là hẩn tu luyện một ít chuyện. Sau cùng ghi lại là hẩn bị cừu địch đuổi giết, đi tới Phiêu Vân đại lục.

Sau đó Kim tiên sinh lại nhìn một chút quyển kia (Ngũ Hành Công), phía trên ghi lại Ngũ Hành Linh Căn cơ sở công pháp, mỗi một chủng đều có thể tu luyện tới một cái tên là 'Trúc Cơ 'Giai đoạn.

Nhìn đến đây Kim tiên sinh mới hiểu được, nguyên lai Phiêu Vân đại lục trở ra còn có rộng lớn như vậy thế giới. Nguyên lai mình một mực tự hào Âm Nhân là cơ hồ giống như là phạm nhân Phế Linh Căn. Nguyên lai mình tu luyện (Âm Dương thông linh pháp) chẳng qua là một bộ chỉ có thể tu luyện tới luyện khí tầng thứ ba bỏ hoang Tàn Thiên. Nguyên lai mình đặc chí Phiêu Vân thứ nhất Âm Dương Sư, theo người khác cũng là một chỉ không biết thiên địa rộng lớn ếch ngồi đáy giếng. Kim tiên sinh thoáng cái thật giống như nhục chí quả banh da là tê liệt trên ghế ngồi.

Sở Lăng Phong gấp sư phụ ngồi phịch ở trên ghế, nhất thời hoảng tay chân, liền vội vàng kêu Kim tiên sinh "Sư phụ, sư phụ, người thế nào? Người nói chuyện a!" Gặp sư phụ bất tỉnh Sở Lăng Phong gấp đến độ không có cách nào, không thể làm gì khác hơn là cầm lên trên bàn bình trà "Ồn ào" một tiếng tưới đến Kim tiên sinh trên đầu.

Chỉ thấy Kim tiên sinh chợt một chút đứng lên, sau đó liền ở trong phòng "A, a, nha, nha " !" Quái khiếu loạn nhảy lên. Sở Lăng Phong khóc đến "Sư phụ - sư phụ điên!" Lúc này Kim tiên sinh dừng lại hỏi "Người làm gì vậy dùng nước tưới ta?" Sở Lăng Phong nhìn một cái đại hỉ "Sư phụ người tốt á! Ta mới vừa rồi gọi người thật lâu, không gọi tỉnh người, không thể làm gì khác hơn là dùng nước tưới người." Kim tiên sinh khí dữ khóc dữ cười "Vậy người cũng không cần lấy ra nước tưới ta à!" Sở Lăng Phong ngẩng đầu nhìn lên quả nhiên Kim tiên sinh trên đầu treo mấy miếng lá trà, hơn nữa vẫn còn ở bốc hơi nóng.

Kim tiên sinh nhìn giúp mình lau được cao Sở Lăng Phong thầm nghĩ đến "Ta là không có hi vọng, bất quá theo như sách viết ghi lại, Lăng Phong nhất định là có linh căn. Ta nhất định phải thật tốt bồi dưỡng hẩn, hi vọng hẩn có thể đi xem một chút này thiên địa rộng lớn, coi như thay ta hoàn thành tâm nguyện đi!"

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Cầu kim đan,nguyệt phiêu, hỏa châu,...

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Lại gặp Bạch Hồ.... người là yêu quái

Ngày thứ hai, Sở Lăng Phong liền lại cùng Kim tiên sinh lên đường, một đường chạy thẳng tới Tây Nam phương hướng đi. Tây Nam phương hướng là sâu trong núi lớn, người ở thưa thớt, mãnh thú Độc Trùng đông đảo, dọc theo con đường này mấy ngày cũng sẽ không có một cái thôn làng. Sở Lăng Phong cùng Kim tiên sinh không thể làm gì khác hơn là ngủ ngoài trời đã ngoại trong rừng núi.

Sắp tới buổi trưa, xa xa nhìn thấy trên đường một lớn một nhỏ thân ảnh. Cái đó tiểu dĩ nhiên là Sở Lăng Phong, chỉ thấy hẩn đeo một cái túi lớn bao, vừa đi vừa oán trách "Sư phụ, chúng ta hữu túi càn khôn, thứ gì không chứa nổi, người làm gì vậy muốn ta đọc nhiều như vậy a. Một chết ta!" Kim tiên sinh có lý chẳng sợ nói đến "Đây là đoán luyện người, điểm này khổ ăn không, tương lai như thế nào thành đại khí. Lại nói ta chỉ là muốn người đọc người đồ mình, người đây có cái gì tốt than phiền."

Sở Lăng Phong gấp than phiền không tạo tác dụng vừa đi vừa nhỏ giọng thăm thì "Ta xem người chính là trả thù ta ngày hôm qua dùng khai thủy năng người." Vừa nói nhìn một chút Kim tiên sinh bao giống như Bánh Chưng đầu, không khỏi bật cười.

Buổi tối quả nhiên không có thôn trang, hai người không thể làm gì khác hơn là tìm một vùng bình địa nghỉ ngơi. Dựng tốt lều vải, ăn chút lương khô bánh ngọt, Sở Lăng Phong liền cần nghỉ ngơi. Kim tiên sinh lại gọi ở hẩn "Lăng Phong a, cái này ăn một ngày lương khô, người cũng chán ăn chứ ? Không bằng dưới hai cái mũ bắt ít đồ ngày mai ăn. Tối, ta mới vừa bói một quẻ, ta cho người biết ở vậy nhất định giới bắt được con thỏ." Vừa nói đem hai tấm bùa đưa cho Sở Lăng Phong "Đưa cái này dính đến bên cạnh trên cây, liền nhất định có thể bắt được con mèo." Sở Lăng Phong hỏi "Sư phụ còn có loại này phù a, lúc trước thế nào không đã nghe người nói." "Gọi người đi người phải đi, người không biết đồ,vật nhiều lắm!"

Sở Lăng Phong đối với sư phụ Bói Toán Chi Thuật rất tin không nghi ngờ, dựa theo Kim tiên sinh lời muốn nói sắp xếp cẩn thận bầy rập, chỉ chờ ngày thứ hai thu hoạch con mèo. Trở lại nơi trú quân, hai người ở chung quanh doanh trại vải lên khu trừ Trùng Thủ thuốc bột, lại an tâm nghỉ ngơi. Loại thuốc này bột là dùng Lão Hồ phản tiện cộng thêm bột hùng hoàng Tiểu Thạch chế tác, chỉ cần vây quanh nơi trú quân xuất ra một vòng đại đa số Độc Trùng đã thú cũng sẽ không đến gần. [đây là thật, hữu dụng bên trên Đồng Hải có thể thử một chút] Sở Lăng Phong một cảm giác ngủ tới hưng sáng, sau khi tỉnh lại Kim tiên sinh tự hẩn đi lấy ngày hôm qua con mèo, hơn nữa lần nữa dặn dò hẩn muốn đem ngày hôm qua phù mang về.

Sở Lăng Phong vừa đi một bên kỳ quái, phù giống như giấy đều là duy nhất đồ,vật, sư phụ kêu lấy về có gì hữu dụng đâu? Chỉ chốc lát chỉ thấy Sở Lăng

Phong xa xa hướng nơi trú quân đi tới, vừa tẩu biến kêu "Sư phụ, lần này người tính toán không cho phép, hai cái mũ chỉ bắt một cái con thỏ." Kim tiên sinh không có phân biệt chỉ nói là đến "Đem không có bắt được đồ, vật tắm rửa kia giấy cho ta." Sở Lăng Phong đưa lên lá bùa, chỉ thấy Kim tiên sinh đem lá bùa run lên liền thiêu cháy, sau đó đem đốt tro bụi bỏ vào một cái trong chén, ở trong chén rót Thanh Thủy. Kim tiên sinh nói với Sở Lăng Phong đến "Tôi xem một chút ta tính toán có đúng hay không." Sau đó trong tay bóp một cái "Trí tuệ ẩn 'Niệm đến "Lưu quang tia sáng kỳ dị, thời gian nghịch chuyển, Bàn nhược ba như mật." Chỉ thấy nước trong chén điện tự ra hiện hình ảnh đi.

Nguyên lai đây là một tấm Lưu Ảnh Phù, có thể ghi chép hình ảnh. Trong chén hiện lên Sở Lăng Phong hình ảnh, chỉ thấy hắn đem lá bùa dính trên tảng cây, sau đó thiết lập tốt bấy rập xoay người rời đi. Bỗng nhiên hình ảnh nhất chuyển, chỉ thấy trong bóng tối một cái hắc ảnh bị bấy rập bao lại, nhìn lỗ tai có thể xác định là con thỏ, lúc này lại thấy một cái lớn một chút hắc ảnh, lắc lắc lông mềm như nhung đuôi to từ phía sau cây chuyển đi ra. Hắc ảnh lại linh xảo cõi ra bấy rập, sau đó ngậm con thỏ liền nghênh ngang đi.

Sở Lăng Phong thất kinh, hắn còn chưa thấy qua sẽ biết khai bấy rập động vật. Kim tiên sinh nhìn xong nói đến "Quả là như thế." Sở Lăng Phong hỏi "Sư phụ đó là cái gì, người biết?" "Yêu quái!" Kim tiên sinh cười trả lời hai chữ. "Sư phụ! Sư phụ!" Sở Lăng Phong đuổi theo hỏi. Kim tiên sinh chỉ trở về một câu "Người cũng đã gặp nó."

Đến buổi trưa, lúc nghỉ ngơi Kim tiên sinh nổi lửa kêu Sở Lăng Phong đem con thỏ nướng, sau đó cho hắn một quyển sách cùng một đồng lớn gia vị nói "Ta thấy người rất lợi hại thích mỹ thực, liền mua cho người cái này." Sở Lăng Phong nhìn một cái là một quyển nấu nướng, rất lợi hại là cao hứng theo như sách viết phương pháp nướng lên thịt đi. Vừa nướng vừa hỏi "Sư phụ người cũng thích ăn a! Tại sao người không học đây?" Kim tiên sinh đáp trả "Người học hội,

Ta không thì có ăn không!" Sở Lăng Phong cảm giác mình lại bị sư phụ tính kế.

Thời gian ngay tại hai người cười cười nói nói trùng qua qua, trong không khí truyền tới mùi người nướng mùi thịt. Sở Lăng Phong thật giống như nghe sau lưng trong bụi cây hữu nước miếng thanh âm, nhìn một phen lại không nhìn thấy bất cứ thứ gì. nhìn một chút nướng không sai biệt lắm, tự Kim tiên sinh dùng com. Kim tiên sinh cầm lên một cái chân thỏ nói đến "Thật là thơm a! Nếu như muốn ăn đâu? Người tự ra đến, không phải vậy chúng ta liền đều ăn sạch." Vừa nói lắc lư trong tay chân thỏ. Chỉ thấy bụi cây một trận rung đưa, Kim tiên sinh liền ném ra trong tay chân thỏ, chân thỏ vẽ ra trên không trung một đường vòng cung, bị trong bụi cây thoát ra một đạo bóng trắng một cái ngậm.

Sở Lăng Phong dọa cho giật mình, định thần nhìn lại nguyên lai là một cái trắng như tuyết Bạch Hồ. Bạch Hồ cau mày, thật giống như rất hối hận bị dẫn dụ đi ra dáng vẻ, sau đó lại thích giống như muốn lái tự đắc ngửa đầu nhìn một chút Sở Lăng Phong hai người, sau đó liền ưu nhã ăn thịt thỏ. Sở Lăng Phong không biết tại sao chính mình hội xem hiểu Bạch Hồ biểu tình, còn đối với một con hồ ly dùng tới ưu nhã cái từ này, hắn cứ như vậy lẳng lặng nhìn con này Bạch Hồ ăn đồ ăn.

Bạch Hồ sau khi ăn xong khẽ mỉm cười nói đến; "Lăng Phong người không nhớ ta, lần trước ta chịu Đạo Binh Kiếp cũng là người cứu ta đây." Lại quay đầu hướng Kim tiên sinh nói đến "Lão đầu, người đã sớm biết ta theo đến các người chứ ?" Sở Lăng Phong thất kinh "Sư phụ nó nói chuyện, nó biết nói chuyện! Yêu quái!" Kim tiên sinh không để ý tới hắn, chẳng qua là nói với Bạch Hồ "Lão phu cảm giác bị theo dõi, nhưng là không có cảm giác nguy hiểm, vì vậy mới coi một cái. Bối dưới cách bên trên Tôn làm một 'Người nhà quê '. Biết rõ hữu cô nhân đến, cho đến tối hôm qua người lấy đi con thỏ liền xác định là người."

Bạch Hồ vừa nhìn về phía Sở Lăng Phong "Người sợ ta?" Sở Lăng Phong lắc đầu một cái "Người là yêu quái?" Bạch Hồ suy nghĩ một chút "Nên tính là chứ ? Ta cũng không biết." "Người làm theo chúng ta à?" "Không phải là các người, là người. Từ ngày đó người thả ta, ta vẫn đi theo người, chẳng qua là người không biết mà thôi." Một người một hồ rú ra rú rít trò chuyện.

Kim tiên sinh ở vừa nhìn thâm nghĩ đến "Còn không có biến hóa liền có thể nói chuyện, còn có cao như vậy trí tuệ, cái này không phải bình thường yêu a! Chẳng lẽ là (tu tiên ghi chép) bên trong nói Linh Thú?"

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Hàn phong mưa lạnh liễu Tiên Cổ miếu

Sở Lăng Phong cùng Bạch Hồ rú ra rú rít nói không xong, Bạch Hồ vừa nói vừa ăn, nhìn ra hắn rất lợi hại thích nhân loại thực vật, ăn thật cao hứng. Nghỉ ngơi một hồi Kim tiên sinh nói với Sở Lăng Phong "Thu thập một chút nên đi." Hai người lại lần nữa lên đường. Bạch Hồ cũng không tiếp tục ăn gấu, ở trước người bọn họ sau lưng qua lại thoáng qua. Kim tiên sinh cũng không quan tâm đến nó, Sở Lăng Phong làm theo cao hứng cùng Bạch Hồ một đường chơi đùa.

Như vậy đi một hồi Bạch Hồ bỗng nhiên nói đến "Ta mệt mỏi, người công ta đi thôi?" Sở Lăng Phong nhìn một chút Bạch Hồ đứng lên không khác mình là mấy cao thân hình vồ cùng khó xử, chính mình nơi nào công động a! Lúc này lại thấy Bạch Hồ trên thân dần hiện ra một tầng ngân quang, thân thể không ngừng thu nhỏ lại, sau cùng lại biến thành một bàn tay lớn nhỏ bỏ túi Tiểu Hồ Ly. Bạch Hồ ở Sở Lăng Phong kinh dị trong ánh mắt nhẹ nhàng giật mình liền chui vào Sở Lăng Phong trong túi xách, chỉ chốc lát trong túi xách liền truyền tới đều đều tiếng hít thở. Sở Lăng Phong dùng nghi vấn nhãn quang nhìn về phía Kim tiên sinh "Sự phụ cái này?" "Chuyện hữu khác thường vì yêu, không biết ngạc nhiên vì quái. Nó vốn chính là yêu quái, cái gì cũng có khả năng, nhỏ đi cũng không kỳ quái." Nói xong tiếp tục đi đến phía trước. Bạch Hồ ngửi một hồi liền leo đến Sở Lăng Phong trên bả vai, theo Sở Lăng Phong đi đi lại lại một lay một cái, giống như một cái múa may theo gió trắng như tuyết mao cầu. Trong không khí cũng không có đồng dạng dã thú tanh hôi, ngược lại truyền tới một trận giống như Lan Hoa thơm dịu. Sở Lăng Phong nói đến "Người tên là gì?" Bạch Hồ suy nghĩ một chút "Ta liền gọi Bạch Hồ a!" "Nguyên lai người không hữu danh tự, trên người của người rất thơm ta liền gọi người Hương Hương đi." "Hương Hương! Ta thích!"

Như vậy đi mấy ngày một đường không lời, Sở Lăng Phong trừ nghệ càng ngày càng tốt, ăn Kim tiên sinh cùng Hương Hương hết sức hài lòng. Để cho Sở Lăng Phong buồn rầu là Hương Hương tiểu hồ ly này, một đi đường thì trở thành mao cầu lớn nhỏ nằm úp sấp ở trên bả vai mình, ăn một lần cơm liền hóa trở về nguyên hình so với ai khác cũng có thể ăn. Hắn không thể làm gì khác hơn là mỗi ngày nhiều dưới mấy cái bầy rập bầy rập, cũng may hữu Kim tiên sinh Bối Toán, bộ không giả phát, săn bắt cũng không tính toán khó.

Một ngày này Kim tiên sinh Dạ Quan Thiên Tượng, ngóng thấy Thiên Lang Tinh tinh quang sáng ngời dị thường, nhưng không ngừng lóe lên, khi có đại phong. Nam Phương Tham Túc Tinh lại tối tăm không biết, khi có mưa. Ngày thứ hai bầu trời sáng sớm liền u ám, buổi chiều trở nên mây đen giăng đầy. Tuy nhiên chỗ Nam Phương khí trời ẩm áp, nhưng là Đông cuối kỳ trời mưa nhưng là xen lẫn băng tuyết, mọi người vội vàng về phía trước đi đường muốn tìm một sơn động tránh mưa. Mất thấy khí trời càng ngày càng chìm, trong gió đã mang đến nước mưa mùi tanh, Hương Hương gọi tới "Nhìn, nơi nào có phòng trọ!" Chỉ thấy phía trước dốc núi nhỏ bên trên mờ hồ lộ ra một góc mái cong, nhìn cách là một ngôi miếu. Mọi người vội vàng tiến lên thấy là một tòa hoang phế đã lâu miếu nhỏ, mặt đất trường mẫn cỏ hoang, cửa miếu cũng té ở một bên. Cửa miếu làm biến số biến vẫn còn, thật đầy bụi đất phía dưới có mấy cái sặc sỡ chữ to (Liễu Tiên Cô miếu). Cũng may năm đó xây coi như vững chắc, nhiều năm như vậy không người xử lý lại cũng không có sụp đổ, che gió tránh mưa vẫn là có thể.

Lúc này rét lạnh nước mưa đã rơi xuống, mọi người không kịp ngắm nghĩ nữa liền vội vàng tiến nhập trong miếu. Trong miếu hỗn loạn không chịu nổi, khắp nơi đều là một tầng thật dày tro bụi, mặt đất rơi tràn đầy phong thổ tới cảnh khô lá rụng. Đối diện cửa miếu trên bàn thờ cung một tòa tượng nặn, là cái cô gái trẻ tuổi. Chỉ thấy nàng trường mặt mũi thanh tú, mặt trái soan, cằm có chút sắc nhọn, người mặc y phục màu xanh lục, eo rất nhỏ, làm cho người ta cảm thấy rất lợi hại nhu nhuyễn cảm giác. Kim tiên sinh nhìn thấy tượng nặn không khỏi sửng sò, tòa miếu cổ này đã lâu không hương hỏa, nhưng cái này tượng thần lại linh tính không mất, có chút cổ quái. Cũng may nhìn nàng giữa lông mày vẽ mặt làm không phải là một cái Ác Thần, không phải vậy năm đó cũng sẽ không có người xây miếu lễ bái. Vì vậy Kim tiên sinh tiến lên chấp tay nói đến "Qua đường người gặp phải mưa gió, mượn quý bảo địa tạm lánh nhất thời, nhiều có đắc tội, kính xin chớ trách." Nói xong lại kêu Sở Lăng Phong đồng thời thu thập một chút tốt nghỉ ngơi.

Sở Lăng Phong thu thập một chút mặt đất cảnh lá dăng lên hòa đến, Kim tiên sinh lại từ ngoài miếu nhặt được mấy đoạn cây khô, cũng may nước mưa mới vừa lên mưa rơi không lớn, mấy đoạn này cây khô còn không có bị ướt. Hôm nay vì tìm tránh mưa nơi chỉ lo vội vàng đi đường, tất cả mọi người không có tốt thứ ăn ngon. Kim tiên sinh từ trong túi càn khôn lấy ra một cái choai choai đã trư đến, giao cho Sở Lăng Phong ở trên đồng lửa thịt nướng. Thịt heo rừng bị than dùng lửa đốt tí tách vang, thỉnh thoảng thì có giọt lớn dầu mỡ nhỏ xuống đến trong lửa, toát ra từng luồng khói xanh.

Ấm áp hỏa, phún hương thịt nướng, hơn nữa Kim tiên sinh trong bầu rượu Lão Tửu thơm nồng, sử mấy người từ từ buông lỏng tinh thần.

Sở Lăng Phong kiến đã trư nướng không sai biệt lắm, liền muốn kêu Kim tiên sinh cùng Tiểu Hồ Ly đi ăn. Lúc này đã cảm thấy hữu mấy giọt giọt nước rơi vào trên mặt, vuốt tay lần mò, cảm giác có chút dính, liền hỏa quang nhìn một cái hồng sắc, hình như là " huyết. Sở Lăng Phong ngẩng đầu nhìn lên cả kinh "A! " " kêu to một tiếng. Kim tiên sinh cùng Tiểu Hồ Ly Hương Hương bị kinh động cũng ngẩng đầu xem, lại cũng bị dọa sợ đến lông tơ dựng ngược, hai mắt tròn tròn.

Kim tiên sinh một cái kéo qua Sở Lăng Phong một tay nắm lên Tiểu Hồ Ly, ba bước cũng làm hai bước, chạy đến cửa miếu. Nguyên lai đang lúc bọn hắn đỉnh đầu xà nhà gỗ bên trên lộ ra một cái lớn chừng cái đầu thanh núc ních đầu lớn. Cái này đầu to mờ to một há to mồm không ngừng co dãn đến một cái đỉnh đầu phân nhánh đầu lưỡi. Đầu phía sau là có cổ thùng nước thật dài trường mẫn tiểu hải từ tay cổ bàn tay Thanh Lân thân thể, một mực kéo dài đến hỏa quang ra, không biết cơ sở dài bao nhiêu. Nguyên lai là một cái Cự Đại Mãng Xà, cũng không biết ở đỉnh đầu bọn họ ở bao lâu.

Tiểu Hồ Ly Hương Hương trên thân lóe lên ánh bạc, thân hình rút cuộc lại tăng lớn gấp hai, một thân lông trắng từng chiếc cũng giờ lên đi. Sở Lăng Phong cũng từ trong ngực móc ra một tấm hỏa phù, trong miệng đọc chú ngữ liền muốn ném ra. thấy rõ là con mãng xà, Kim tiên sinh lại đưa tay cản bọn họ lại.

Nguyên lai Kim tiên sinh nhìn thấy ngôi miếu này gọi là (Liễu Tiên Cô miếu), cũng biết ngôi miếu này bên trong cung phụng là một vị Xà Tiên. Lại thấy trong miếu tượng thần linh tính không mất, thì biết rõ ngôi miếu này tuy nhiên đồ nát, nhưng là vị này cũng không hề rời đi. Bây giờ thấy này Đại Mãng, tự nhiên biết là chủ nhân trở lại. Kim tiên sinh trong lòng vẫn không có cảm thấy nguy hiểm báo trước, xem xét tỉ mỉ con mãng xà này tuy nhiên đáng sợ dữ tợn nhưng là ánh mắt ôn hòa, vì vậy liền ngăn lại Sở Lăng Phong bọn họ.

Kim tiên sinh tiến lên một bước nói đến "Ta đợi tránh mưa tới đây, có nhiều quấy rầy, nếu như hữu chỗ bất tiện, ta đợi cái này thì cáo lui." Chỉ thấy xà nhà gỗ bên trên một đạo thanh quang thoáng qua, Đại Mãng biến mất không thấy gì nữa, chỉ thấy một cái áo xanh phụ nhân rơi xuống đất, bộ dáng cùng này tượng thần đã có tám chín phần giống nhau. Áo xanh phụ nhân đáp lễ, nói đến "Đạo hữu nặng lời, hoang sơn dã lĩnh, phòng đồ nát, không thể thật tốt chiêu đãi chư vị, thật là làm cho chư vị chê cười."

Mọi người thấy nàng lạc lạc đại phương, lời nói có lý, cũng yên lòng. Song phương lẫn nhau thông qua tính danh, vây quanh đồng lửa lần nữa ngồi xuống. Nguyên lai vị này phụ nhân tên là Liễu Nhị Nương, là một cái trải qua biến hóa Lôi Kiếp Xà Yêu. Lúc trước nơi này không xa có một cái Tiểu Sơn Thôn, Liễu Nhị Nương trời sinh tính thiện lương một mực che chở đến nơi nào, vì vậy thôn dân liền vì hắn xây cất ngôi miếu này vũ, vì hắn cung phụng hương hỏa. Nhiều năm trước thế hệ này liền tiếp ba năm đại hạn hán, thân cây thảo khô, Khê Thủy Đoạn Lưu, nàng cũng không có năng lực làm. Vì vậy người cũng đi, cũng không trở về nữa, nơi này cũng liền đồ nát.

Sở Lăng Phong gấp cánh tay nàng trên có vết máu, nhớ tới vừa mới trên mặt mình huyết, biết nàng bị thương vì vậy xuất ra thuốc trị thương hỏi "Ta cho ngươi bao vết thương một chút chứ ?" Gặp Liễu Nhị Nương đồng ý, Sở Lăng Phong nhẹ nhàng vén lên nàng y phục chỉ thấy một đạo thật sâu vết thương, vết thương còn đang chảy máu. Vừa băng bó Sở Lăng Phong hỏi "Ngươi thế nào bị thương tổn?" Liễu Nhị Nương đáp trả "Là Hôi Thập Tam, tên tiểu nhân kia

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Hồ hoàng ngũ tiên thủy yêm thử sào

Bên trên trở về nói đến Liễu Nhị Nương nói là Hôi Thập Tam thương tổn nàng. Kim tiên sinh nghe một chút hỏi "Không biết vị này Hôi Thập Tam nhưng là Hôi Tiên?" Liễu Nhị Nương gật đầu một cái. Sở Lăng Phong bắt mình sơ dĩ hỏi "Sur phụ cái gì là Hôi Tiên à?" Kim tiên sinh đáp trả "Hôi Tiên cũng là Thử Tiên."

Nguyên lai từ xưa dân gian liền có, hồ, hoàng, bạch, liễu, hoi Ngũ Tiên câu chuyện. Hồ cũng là Hồ Ly, hoàng là Hoàng Thử Lang, bạch là con nhím, liễu là xà, hoi cũng là lão thử. Cái này 5 loại động vật số lượng đông đảo hơn nữa thiên tính thông tuệ, cực dễ thông linh. Thông linh sau động vật vốn nên xưng là yêu, nhưng là cái này năm loại bởi vì nhiều cùng nhân loại tiếp xúc, có lúc sẽ còn trợ giúp nhân loại, cho nên được tôn là Ngũ Tiên. Tiểu Hồ Ly Hương Hương cũng là Hồ Tiên, Liễu Nhị Nương là Liễu Tiên, mà này Hôi Thập Tam nghĩ đến cũng là Hôi Tiên.

Sở Lăng Phong nghe đi gật đầu một cái tỏ ý biết. Lại nói với Liễu Nhị Nương đến "Các ngươi đều là Ngũ Tiên, tại sao đánh nhau nhỉ?" Liễu Nhị Nương nghe cười cười "Xà cùng lão thử vốn là thiên địch, coi như tu luyện thành công cũng miễn không lẫn nhau cắn thù. Lại nói người ở đây đi sau này, ta trừ tu luyện không có chuyện làm. Vừa vặn lúc này Hôi Thập Tam mang theo nhất bang từ tôn đi tới nơi này, ta nhất thời thêm ăn liền ăn hán mấy cái từ tôn, kẻ thù liền kết làm"

Lúc này Sở Lăng Phong vừa quay đầu lại, chỉ thấy Tiểu Hồ Ly Hương Hương hai mắt sáng lên, một cái lông mềm như nhung đuôi to hưng phấn lắc tới lắc lui. Tiểu Hồ Ly đầu lĩnh ở Sở Lăng Phong trên thân cạo tới cạo lui làm nũng, nói đến "Lăng Phong, chúng ta giúp Nhị Nương báo thù, bắt được người Đại lão kia chuột có được hay không sao! ! !" Lúc này Kim tiên sinh cười nói "Ta xem là ngươi thêm ăn đi!" Gặp Sở Lăng Phong không hiểu giải thích đến "Hồ Ly cũng là lão thử thiên địch, hơn nữa cái tên kia tu luyện thành công, ăn nó nhưng là đại bổ, đối với chúng ta công lực tu luyện cũng mới có lợi."

Nguyên lai thế gian vạn vật tu luyện không khỏi là hấp thu Nhật Nguyệt Tinh Hoa, phun ra nuốt vào thiên địa linh khí. Những thứ này từ từ bị nhục thể hấp thu, vì vậy những phổ thông đó nhục thể thì trở nên cứng linh được một dạng một khi dùng tự giống với nuốt dưới đại lượng linh khí, tự nhiên đối với tu luyện vô cùng hữu ích.

Liễu Nhị Nương vừa thấy như thế rất lợi hại là cao hứng "Ta cùng với tiểu tặc kia vốn là bản lĩnh tương xứng, chẳng qua là hán từ tôn quả thực quá nhiều, cho nên mỗi lần đều là ta thua thiệt. Nếu như có Chư Vị Đạo Hữu tương trợ, lần này nhất định có thể nã đảo thành công."

Vì vậy mấy người ở nơi này phá miếu bên cạnh đồng lửa, liền phún hương thịt heo rừng, bản diệt trừ Hôi Thập Tam kế hoạch. Kế hoạch xong, bên ngoài lạnh lẽo mưa vẫn như cũ tại hạ không ngừng. Liễu Nhị Nương trước quay về tự mình ở miếu hậu sơn động, Sở Lăng Phong mấy cái ngay tại bên đồng lửa nghỉ ngơi một đêm.

Ngày thứ hai, mấy người sáng sớm tự ra phát. Vượt qua một ngọn núi tích liền gặp được một mảnh Hồ Bạc, chỉ thấy bích lục trong nước hồ có ba bốn hòn đảo nhỏ, một dòng sông nhỏ từ trong sơn cốc quanh co xuyên qua. Bởi vì đêm qua mưa, nước sông rất là xiết, cuộn cuộn lên một tầng màu trắng đục sóng. Liễu Nhị Nương nhất chỉ giữa hồ lớn nhất một hòn đảo, tiểu đảo có một cái vừa mới cao hơn mặt nước cầu đá cùng bên bờ liền kết, đó chính là Hôi Thập Tam sào huyết. Bởi vì mực nước tăng vọt, cầu đá chỉ so với mặt nước cao hơn một bậc. Ở dưới hồ nước du hí, sông nhỏ hai bờ sông sơn cốc càng hướng lên càng hẹp, cho đến đỉnh núi cũng chỉ còn lại có một cái cự đại khe hở, đây chính là nổi danh Nhất Tuyền Thiên.

Kim tiên sinh nhìn xong rất là hài lòng nói đến "Liễu đạo hữu, ngươi nơi nào cũng chuẩn bị xong sao?" Liễu Nhị Nương đáp trả "Ngày hôm qua ta ngay cả đêm liền đem phương viên trăm dặm xà từ xà tôn nhóm cũng phái tới, hiện ở nơi này chu vi hồ hạ cũng bị bao vây." Kim tiên sinh nghe xong đến "Được ! Phía dưới kia xem ta." " " nói xong lưu lại Tiểu Hồ Ly cùng với Liễu Nhị Nương, chính mình mang theo Sở Lăng Phong hướng Nhất Tuyền Thiên đỉnh núi đi.

Kim tiên sinh mang theo Sở Lăng Phong đi tới đỉnh núi, móc ra một bó to lá bùa cho Sở Lăng Phong "Ngươi ở bên này, ta đi bờ bên kia, chỉ cần là khe hở để cho mấy đạo lá bùa đi xuống." Sở Lăng Phong nhìn một chút trong tay là Từ Mẫu Bạo Viêm Phù, loại này lá bùa đều là đầy đủ, mỗi tám mẫu phù đều có mấy tờ hoặc mấy chục tấm một dạng phù, chỉ cần mẫu phù vừa khởi động một dạng phù thì sẽ nổ.

Sắp xếp cẩn thận lá bùa, Kim tiên sinh nhìn một chút Liễu Nhị Nương bên kia không có khác thường. Kim tiên sinh liền lấy ra mấy tờ mẫu phù. Kim tiên sinh cẩn bẻ ngón giữa, ở mỗi một đạo trên lá bùa nhỏ lên một giọt máu tươi, trong miệng đọc chú ngữ "Hỏa diễm thần, bạo liệt chí tâm, hoang mang Thiên Nhật, vạn vật cụ phần. Bạo nổ!" Chỉ thấy trong tay lá bùa 'Ba 'Một tiếng bạo liệt thành mảnh vụn đầy đất, đồng thời xa xa một dạng phù đồng loạt truyền tới một tiếng vang thật lớn, trên đỉnh núi bốc lên một mảnh hỏa diễm. Vốn là lão đảo muốn ngã Nhất Tuyền Thiên bên trên, mảng lớn sơn nhai hóa thành cự thạch sụp đổ xuống. Trong sơn cốc vang trở lại "Ừm ừm" vang lớn, nâng lên đầy trời bụi mù. Đã lâu bụi đất bị gió núi thổi hết, một đạo cao mười mấy mét nước bá ngấn ở nước sông trên.

Tiếng nổ lớn kinh động trong hồ trên đảo nhỏ đàn chuột, trong nháy mắt trên đảo nhỏ liền đóng đầy không biết mấy ngàn mấy vạn con lão thử, cả tòa trụ lồi tiểu đảo biến thành một mảnh không ngừng ngọa nguyê màu xám. Nguyên lai cả hòn đảo nhỏ đều đã bị mọc sạch, trở thành một tòa lão thử Địa Hạ Thành Thị. Trên đảo tối cao một cái trên trụ đá đứng mấy cái Cự Thử, trung gian một cái thẳng đứng lên có Tiểu Ngưu một kích cỡ tương đương Cự Thử cũng là Hối Thập Tam. Ở chung quanh hẳn là sáu, bảy con chó hoang lớn nhỏ Cự Thử, đang không ngừng đem không cần thận chạy đến trên trụ đá phổ thông lão thử đuổi xuống. Có ít không may thậm chí bị cắn một cái đoạn cổ, thi thể rơi xuống, đưa tới một trận đàn chuột điên cuồng dừng động, trong nháy mắt được ăn bạch cốt cũng không có còn lại nửa cái. Hối Thập Tam đối với đàn chuột hỗn loạn làm như không thấy, hẳn nhìn phía xa nước bá trong lòng cảm thấy một trận không khỏi bất an, chính mình mặc dù nhưng đã tu luyện ba trăm năm, nhưng là lấy chính mình loài chuột này nhỏ IQ, lại không tìm ra bất an nguồn.

Ngày hôm qua một đêm mưa, sử chung quanh sơn bên trên bỗng dưng nhiều hơn đi vô số dòng nước. Khê Thủy hội tụ đến sông nhỏ bên trong, sử ngày thường thông thả an tĩnh sông nhỏ tâm tình kích động, vì vậy sông nhỏ cảm thấy mình tràn đầy lực lượng. Sông nhỏ "Ồn ào ~ ồn ào ~" kêu to, gắng sức gồ lên lên nhiều đóa đợt sóng, vọt tới trước gai. Trước mặt xuất hiện một đạo đê đập, vô luận cố gắng thế nào đều không thể siêu việt. Tại là tất cả nước sông chuyển mà chảy về phía bên cạnh hồ nhỏ, nó muốn tích súc lực lượng, tốt nhất cứ hướng khen đá cản đường đê.

Hồ nước đầu tiên bao phủ thông hướng bên bờ cầu đá, sau đó lại một thốn một tác mạn bên trên tiểu đảo. Đàn chuột càng hỗn loạn, có chui xuống dưới đất cũng rất nhanh lại chui ra, lòng đất sào huyết cũng đã bị nước rút đầy. Hồ nước rút cuộc hoàn toàn bao phủ tiểu đảo, chỉ có cái kia thạch trụ vẫn còn ở mặt nước trở lên, phía trên là Hối Thập Tam cùng này mấy cái Cự Thử. Vô số lão thử bơi vào bờ, bên bờ trong bụi cỏ lại thoát ra vô số tất cả lớn nhỏ đủ loại xà. Vô số xà tham lam nuốt chửng, có này may mắn, ở Xà Quân nuốt đồng loại trong khe hở, lui vào núi rừng trốn mạng nhỏ. Đại đa số lão thử bị sợ trôi trong nước không dám lên bờ.

Rút cuộc tạm thời đôi thế nước bá cũng đã không thể chịu đựng càng ngày càng lớn áp lực, "Oanh" một tiếng sụp đổ. Hồ nước giống như nổi điên ngựa hoang, bốn bề gào lên xông về sơn cốc. Trong hồ đàn chuột cũng không tự chủ được xuôi dòng chảy xuống, có ít không may bị vọt tới trên núi đá thành bánh nhân thịt, này may mắn không một chút nào biết bị xông ra vài trăm dặm.

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Đại chiến Hối Tiên Nguyệt Ảnh phê hồn

Trên trụ đá Hối Thập Tam trở mặt nhìn mình chuột từ tôn thử một dạng bị hồng thủy cuốn đi, vẫn không chút biểu tình. Chỉ cần hẳn còn sống, lấy loài chuột năng lực sinh sản, bao nhiêu thủ hạ cũng không là vấn đề. Ở tánh mạng hẳn bên trong, như vậy sự tình đã không phải lần thứ nhất. Hối Thập Tam nhớ tới năm đó, nếu như không phải mình liều chết trộm vậy đối với Thiết Bối Ứng Yêu trùng, sử chính mình đánh khai linh trí, chỉ sợ mình đã không biết vào người nào bụng dạ, hoặc là ở cái khe hở đó bên trong hóa thành hải cốt.

Hối Thập Tam đứng thẳng người lên, ở một tầng thổ ánh sáng nhạt bên trong hóa thành hình người. Đây là một cái cao lớn cường tráng hán tử, trên thân là một kiện chuột màu xám da bào. Nhưng là tiểu đầu nhỏ lên mặt gò má lõm xuống, tròn trịa mắt ti hí, răng cửa hướng ra phía ngoài vượt trội đến, sử cái này cường tráng hán tử có không nói ra bị ối."Liễu Nhị Nương, ngươi đi ra đi, ta biết là ngươi."Một cái bên nhọn chói tai giống như mũi dao vạch qua pha lê âm thanh vang lên "Chút thủ đoạn nhỏ nhen này là muốn không mệnh ta, muốn ta chết còn phải xem ngươi có hay không bốn sự lớn như vậy."

Bên bờ lùm cây một trận đung đưa, từ trong chui ra một cái bằng thùng nước Đại Xà đi. Chỉ thấy Đại Xà trên thân một trận lục quang lóe ra hiện một cái một thân Lục Y mỹ mạo phụ nhân, chính là Liễu Nhị Nương. Chỉ thấy Liễu Nhị Nương thân hình như rắn nước nhẹ trợt, phiêu phiêu miểu miểu về phía trước hai bước, người không mở lời lại trước nhẹ giọng cười lên "Hi hi, ai u ta hồi Đại Vương, hôm nay thật là lớn hòa khí a! Cái miệng liên sinh a chết, hừ chết Nô gia!"Thân tình kia đáng về này quyết đầu sinh tử cửu nhân, lại giống như người nông ta nông oan gia.

Hai người nay đã sinh tử chém giết vô số lần, Hối Thập Tam không muốn nhiều lời chỉ muốn mau mau kết chuyện này, sau đó trọng kiến chính mình thế lực. Lúc này mực nước hạ xuống, thông hướng bên bờ cầu đá đã như ẩn như hiện. Trên trụ đá này sáu, bảy con Mãnh Khuyển lớn nhỏ Cự Thử phi thân hướng bên bờ nhảy lên tới, bách thập gạo khoảng cách, chẳng qua là mấy cái lên xuống liền rơi vào trên bờ. Liễu Nhị Nương coi như không thấy, chẳng qua là chết nhìn chòng chọc Hối Thập Tam, sau lưng lại thoát ra Tiểu Hồ Ly cùng bốn năm cái đầu to Mãng Xà. Mỗi con mãnh xà nghênh ở một cái Cự Thử, Tiểu Hồ Ly thân hình tăng vọt hơn hai lần, một mình ứng chiến hai cái Cự Thử.

Liễu Nhị Nương cười đáp "Ta thân thiết Đại Vương, mỗi lần ngươi cũng lấy nhiều là thắng, hôm nay sẽ để cho Nô gia biết một chút về ngươi bản lĩnh thật sự đi! Ha ha ha!" Hôi Thập Tam cũng sớm đã lên con giận dữ, cũng không tiếp lời, phi thân lên. Thân hình trên không trung cũng đã hóa thành Nghé Con đại Cự Thử, bốn con cái vuốt chỉ ở mặt nước lượn lờ một cái liền đến trên bờ. Liễu Nhị Nương những năm gần đây cũng không có như vậy thư sướng qua, vốn định lại nói bên trên đôi câu lời nói mát khí khí Hôi Thập Tam, không nghĩ tới đối phương không nói hai lời liền giết tới. Nhất thời không khỏi có chút ứng biến không kịp, cuống quýt đang lúc một chiêu trong quần chân, trên người không rung bất động, một cái bạch hoa hoa thon dài chân ngọc liền đá qua. Chân ngọc ở giữa không trung liền biến hóa thành một cái to lớn đuôi rắn, muốn đem Cự Thử tảo khai, nhưng là phát lực chưa đủ, lại bị Cự Thử ôm, thuận thế phụ ở phía trên.

Vì vậy, đang cùng sư phụ xuống núi Sở Lăng Phong liền xa xa thấy, một cái nửa thân dưới là xà đuôi nửa người trên là mỹ nữ mỹ nữ xà, bị một cái Nghé Con lớn nhỏ đỏ mắt Cự Thử, té nhào vào bên bờ cảnh tượng. Cự Thử ôm lấy đuôi rắn cắn xuống một cái, cũng may Xà Lân vững chắc giống như sắt thép, cắn cũng không quá sâu, nhưng cũng bị lột xuống đi mấy mảnh lân phiến, chỗ đau một mảnh máu thịt be bét. Sở Lăng Phong còn không có kêu lên sợ hãi, chỉ thấy Liễu Nhị Nương đau lòng mấy kẻ đến nhũn nhũn toàn thân run rẩy, lúc này nửa người trên rút cuộc cũng thay đổi thành Cự Xà bộ dáng, một đầu liền đem Cự Thử đụng liên tục lật mấy cái bỏ nhào ném ra.

Nguyên lai yêu tinh coi như đã trải qua Lôi Kiếp, hóa thành hình người, nhưng chỉ là thuận lợi tu luyện, cùng trên thế gian hành tẩu mà thôi. Chánh thức đến lúc chiến đấu, bọn họ vẫn là thói quen tại biến hóa ra nguyên hình đi tranh đấu, chỉ có như thế mới có thể phát huy toàn bộ chiến đấu lực.

Bờ hồ, một cái Cự Thử cùng một con cự xà cách nhau mười mấy gao mắt đối mắt, bỗng nhiên sẽ cùng lúc hướng đối phương xông thẳng tới. Cự Xà mở ra miệng không lộ cắn về phía Cự Thử, Cự Thử linh xảo uốn người thoáng một cái tránh thoát qua, đồng thời sắc bén giống như tiêu dao móng vuốt ở Cự Xà trên thân lưu lại một đạo vết máu. Cự Thử còn không có đứng vững, một cái cự đại đuôi rắn hoành quét tới, một chút đem hắn đánh bay ra ngoài. Cự Thử rơi xuống đất trong nháy mắt, trên móng vuốt thô hoàng quang mang chợt lóe,

Cự Xà dưới người đột nhiên thoát ra mấy cái nhọn thạch trụ, đem Cự Xà húc bay trên không trung. Cự Xà đau "Híz-khà zz Hí-zzz" thét lên, thân thể vẫn còn ở giữa không trung, cự miệng hé mở liền phun ra một đạo Thủy Tiên, đâm thủng Cự Thử chân sau.

Hai người vốn đã đấu thắng vô số trận, nhưng cũng không có nắm chắc tất thắng, không có phân qua sinh tử. Bây giờ đánh ra chân hỏa khí, song phương cũng đem hết tất cả vốn liếng, chỉ sau mấy hiệp liền cơ hồ đánh lưỡng bại câu thương, máu thịt be bét. Song phương cụ lấy đầu đi ra đã tỉnh, đều không quản thương thế trên người, không ngừng chạy chút nào, thân hình hướng lên một xem liền lại đấu chung một chỗ. Trong lúc nhất thời cát đá phân khối, trời đất mù mịt, thẳng giết cái khó phân thắng bại.

Nhìn lại bên kia chiến trường, mấy cái Cự Thử cùng Mãng Xà đã sớm là quen biết đã lâu, người tới ta đi nhìn như đầu náo nhiệt, kỳ thực đều vô ích chân lực khí. Ngược lại thì Tiểu Hồ Ly đánh tính lên, cô ấy là một thân ngân lượng da lông không ngừng vững chắc, hơn nữa bóng loáng dị thường, hai cái Cự Thử công kích được trên người nàng trước bị hóa đi mấy phần lực đạo, còn thừa lại đánh tới trên thân cũng đã không tổn thương được nàng. Ngược lại nàng lấy một chọi hai đánh hai cái Cự Thử chật vật vạn phần, liên tiếp lui về phía sau. Hai cái Cự Thử một mực thối lui đến bờ nước, mắt thấy không có đường lui nữa, không khỏi nhất thời hốt hoảng, thân hình cũng liền chậm một nhịp. Tiểu Hồ Ly nắm lấy thời cơ, há mồm phun ra một đạo lửa xanh lam sẫm, một cái Cự Thử chỉ kịp kêu thảm thiết hai tiếng liền một đầu ngã quỵ. Một con khác gặp đồng bạn bỏ mình, càng loạn trận cước, bị Tiểu Hồ Ly cắn một cái ở vị trí hiểm yếu, hai chân đạp loạn mấy cái liền đuổi theo hắn đồng bạn đi.

Tiểu Hồ Ly không để ý tới ngã xuống đất thi thể, xoay người nhìn về phía Liễu Nhị Nương cùng Hôi Thập Tam chiến đấu. Chỉ thấy lúc này Hôi Thập Tam bắt Liễu Nhị Nương một sơ hở, một cái gắt gao cắn Liễu Nhị Nương bụng rắn. Liễu Nhị Nương đau liên tục lộn mấy vòng nhĩ, đều không thể hất ra, không thể làm gì khác hơn là nhìn đau há mồm phun ra một cái Thủy Cầu đem Hôi Thập Tam đập đi, nhưng cũng mang đi trên người mình tốt một khối to thịt. Tiểu Hồ Ly gặp Hôi Thập Tam chính hướng mình bay tới, một cái nổi lên đã lâu lam sắc hồ hỏa phun ra ngoài, chính chính đánh vào Hôi Thập Tam trên thân. Hôi Thập Tam nhất thời hét thảm lên, gắng sức nhảy một cái "Phốc thông" một tiếng nhảy vào trong hồ, hồ nước nhất thời toát ra đại lượng màu trắng Thủy Khí.

Liễu Nhị Nương vừa thấy Hôi Thập Tam rơi xuống nước, nhất thời lên vào trong hồ, thân thể một quyền gắt gao ghim chặt Hôi Thập Tam không thả. Lúc này chỉ thấy một đạo lá bùa bay tới, dán vào Hôi Thập Tam trên đầu. Lá bùa "Phanh" một tiếng vang nhỏ hóa thành bẻ bọ, Hôi Thập Tam cùng Liễu Nhị Nương trên thân xuất hiện một tầng sương trắng, hai người cũng cứng còng ở nơi nào không thể động đậy. Lúc này liền nghe Kim tiên sinh hô to một tiếng "Lăng Phong, tới phiên ngươi!" Sở Lăng Phong hai tay nắm chặt Nguyệt Ảnh Kiếm nhảy lên một cái, hung hăng đâm vào Hôi Thập Tam cái này Cự Thử trên đầu. Nhưng là Sở Lăng Phong còn nhỏ lực mỏng, Nguyệt Ảnh Kiếm chỉ đâm vào hơn một tấc sâu. Lúc này lá bùa hóa thành sương trắng đã bị hồ nước tan hết, chỉ thấy Cự Thử một tiếng thê lương sấm rền hét thảm, thân thể đại lực hất một cái, liền đem Liễu Nhị Nương hất ra. Sở Lăng Phong cũng bị quét bay đi ra ngoài, thật may rơi vào xóp trên bờ cát không có bị thương.

Hôi Thập Tam tiếng kêu rên liên hồi, kịch liệt giãy giụa, có thể Nguyệt Ảnh Kiếm liền giống bị hút lại một dạng vẫn không nhúc nhích. Chỉ thấy Nguyệt Ảnh Kiếm dần dần phát ra một tầng u lãnh quang mang, trong ánh sáng mơ hồ có giống như Lệ Quý kêu gào, lắng nghe lại thích giống như thiên quân vạn mã đang chiến đấu thanh âm. Mọi người chỉ thấy một cái Cự Thử hư ảnh từ từ từ trên người Hôi Thập Tam bị bóc ra, lại bị Nguyệt Ảnh Kiếm thôn phệ đi vào. Hôi Thập Tam thi thể tê liệt trên mặt đất, u lãnh trong kiếm quang mơ hồ truyền tới thanh âm, lại trở nên hình như là hắt hắt thảm.

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngoài.

Chương 15: Chuột ổ bảo tàng Linh Thử bữa tiệc lớn

Nguyệt Ánh Kiếm quang mang dần dần biến mất, tiếng kêu rên cũng biến mất, "Chích" một tiếng rơi trên mặt đất. Sở Lăng Phong đi về phía trước hai bước, muốn nhặt lên, nghĩ đến kinh khủng kia cảnh tượng lại lui về. Kim tiên sinh tiến lên cầm lên Nguyệt Ánh Kiếm, nhìn kỹ một chút, đưa cho Sở Lăng Phong "Nhận lấy đi, không việc gì, chẳng qua là bảo kiếm đã thông linh. Cái này mặc dù ít cách nhìn, nhưng người viết sử tài bên trên cũng có mấy ví dụ." Sở Lăng Phong theo lời thu hồi bảo kiếm.

Liễu Nhị Nương cũng từ trong hồ bò lên bờ, một trận lục quang bên trong thân hình không ngừng thu nhỏ lại khôi phục nữ nữ bộ dáng. Vết thương trên người cũng theo thu nhỏ lại, lộ ra không phải là kinh khủng như vậy.

Bên kia mấy cái Cự Thử thấy cảnh tượng như vậy vẫn còn có tâm tư đánh nhau, cuống quít giữa liền muốn chạy trốn, nhưng là chỉ có hai cái được chạy thoát, còn lại đều được Mãng Xà trong miệng nuốt thực.

Liễu Nhị Nương làm Xà Quân đều lui tán, mời Kim tiên sinh thu hồi Hối Thập Tam thi thể, đây là bọn hắn lần này lớn nhất đại thu hoạch. Đối với Kim tiên sinh nói đến "Hối thử nhất tộc yêu thích nhất thu thập đủ loại đồ, vật, không bằng chúng ta đi trên đảo nhìn một chút có lẽ còn có thu hoạch gì." Đoàn người theo cầu đá đi tới trên đảo, chỉ thấy khắp nơi đều là trống rỗng, mấy cái đại hoàn toàn có thể để người ta ra vào, xem ra đây là vì mấy cái Cự Thử ra vào khai quật. Sở Lăng Phong một hàng cũng không phải người thường, cũng không cần cái gì cây đuốc loại liền nói đuổi đi vào dưới lòng đất. Hồ nước vừa mới thôi lui không lâu, bên trong động ướt nhẹp, một chút chỗ trống nơi thậm chí còn có nước đọng. Mọi người phát hiện càng đi Động Quật càng lớn, nguyên lai chỗ này nguyên lai chính là một cái lòng đất động đá, chẳng qua là không biết thế nào bị Hối Thập Tam tìm tới làm hân sào huyết. Chỉ thấy nơi này động huyết cao lớn, còn có thật nhiều khúc chết chỉ nhánh, dù là hai, ba ngàn người cũng ở.

Kim tiên sinh càng xem càng vui nói đến "Thật là chỗ tốt, xem ra trời không tuyệt đường người a!" Nói thẳng mọi người mê mang không hiểu. Kim tiên sinh cũng không nhiều giải thích, ngược lại hướng Liễu Nhị Nương khom người một cung nói đến "Nếu như ngày khác có người tới đây lánh nạn, nói tới Kim mỗ danh hào, xin Nhị Nương xem ở hôm nay quen biết chỉ tình chiếu cố nhiều hơn một, hai." Liễu Nhị Nương vội vàng đáp lễ "Đạo hữu nghiêm trọng, tự từ nơi này người sau khi đi, ta ở chỗ này thường cảm cô độc buồn khổ. Nếu như có người tới cũng thật là nóng náo một chút, tất nhiên không dư thừa hoan hỉ. Về phần hướng tới chiếu cố tự mình không cần đạo hữu bận tâm." Nghe hai người ngôn ngữ, Tiểu Hồ Ly mặc dù không quá hiểu biết nguyên ủy lại nghe ra Liễu Nhị Nương vui thích náo nhiệt ý, chen lời đến "Không bằng tự Liễu tỷ tỷ dời đến dựa vào núi thôn ở, nơi nào vẫn là náo nhiệt một chút, sau này mọi người cũng tốt qua lại chơi đùa." Kim tiên sinh cùng Sở Lăng Phong đều gật đầu tán thưởng. Liễu Nhị Nương cũng rất là hoan hỉ. Nàng vốn hưởng thụ quán nhân gian hương hỏa cung phụng, đã sớm muốn dời khỏi nơi này. Chẳng qua là nhất thời không biết đi nơi nào là được, lại tăng thêm cùng Hối Thập Tam thù cũ mới tri hoãn đi xuống. Kim tiên sinh lại hứa hẹn dựa vào núi thôn cũng vì nàng xây một tòa Liễu Tiên miếu thờ làm chỗ an thân, Liễu Nhị Nương lúc này hoan hỉ không thôi nói cảm ơn liên tục. Kim tiên sinh cùng Sở Lăng Phong gặp lại nhiều thực lực cao cường trợ thủ cũng là hết sức cao hứng.

Mọi người cười cười nói nói cùng nhau đi tới, bỗng nhiên thấy một nơi dị thường chính tề Động Quật, trong đó lại lộ ra ánh sáng đến, trong động trải đa thú, còn kéo màn, nghĩ đến cũng là Hối Thập Tam chỗ ở, như như có bảo vật gì cũng chính là ở chỗ này. Mọi người vào bên trong nhìn một cái, nguyên lai ánh sáng đi từ trong động khám nạm mấy khối huỳnh thạch. Vật này tuy nhiên có thể ban đêm thả ra mỏng manh ánh sáng, chẳng qua là quang mang quá yếu, dù là dưới ánh sao cũng sẽ không thấy, cũng là như vậy không thấy ánh mặt trời lòng đất, thêm nữa không có lửa đem mới có chút chỗ dừng. Hơn nữa vật này sản lượng không ít, này đây không coi là là kỳ kỳ vật. Nếu như có tia sáng kia mảnh liệt một chút, gần có thể xưng là Dạ Minh Châu, tất nhiên giá trị liền thành.

Mọi người kéo ra màn, chỉ thấy bên trong là một chỗ kim ngân châu ngọc. Liễu Nhị Nương lại đang khắp nơi nhìn một chút, lại không có phát hiện gì, chợt cảm thấy không thú vị, nàng đối với mấy cái này Kim Ngọc loại không có hứng thú gì, những thứ này lại không thể dùng để tu luyện, còn không bằng một chút Hương Khói Nguyên Lực đi qua thực. Kim tiên sinh để cho tất cả mọi người cầm một chút, Liễu Nhị Nương tuy nhiên hiểu được vô dụng, nhưng là từ nữ nhân thích chung diện tâm lý vẫn tuyển mấy món chế tạo tinh mỹ châu liền cùng trầm phụng. Nhất thời chỉ thấy ở mỏng manh huỳnh quang dưới, ngọc châu kim sai, mặt hồng thon thả, vốn là nhất đẳng tuyệt vời nhân vật, lúc này lại tăng thêm cố gắng hết sức phong thái.

Tiểu Hồ Ly gặp hai mắt sáng lên,

Trực khiếu Sở Lăng Phong cũng cho mình cảm mấy món. Sở Lăng Phong cười nói "Người một cái Hồ Ly thể nào mang cây trầm, coi như đeo lên cũng là một cái lời thôi lách thép." Tiểu Hồ Ly là to "Chờ ta vượt qua Lôi Kiếp có thể biến hóa, tuyệt đối là một Liễu tỷ tỷ một dạng mỹ nữ, đến lúc đó không hay dùng." Sở Lăng Phong nào bắt quá nàng, không thể làm gì khác hơn là đem nàng chọn mấy món đồ thu. Liễu Nhị Nương chọn đều là một chút đoan trang hào phóng vật, Tiểu Hồ Ly Tinh linh cô quái chọn nhưng là một chút đáng yêu khéo léo đẹp để vật kiện. Lúc này Sở Lăng Phong phát hiện có hai cây chủ thủ lẫn lộn ở bên trong, tạo hình tinh xảo. Cầm lên nhìn một cái mặc dù không là thối lông đoạn thiết Bảo Nhận, nhưng cũng sắc bén dị thường. Tại là mình cầm ở bên hông một cái, một cái đưa cho sư phụ nói đến "Cái này dùng để thiết thịt nướng vừa vặn." Thấy mọi người chọn xong, Kim tiên sinh cũng thu hồi còn lại kim ngân định cho dựa vào núi thôn sử dụng. Lúc này Tiểu Hồ Ly lại đang khắp nơi loạn ngửi, không biết từ đâu xuất một khối da thú đến, nói đến "Vật này trên có rất nặng con chuột lớn kia mùi vị, hẳn khẳng định thường xuyên dùng." Kim tiên sinh nhận đi tới nhìn một chút, chỉ thấy phía trên là một bộ Địa Hình Đồ, đồ bên trên một cái trên núi nhỏ rơi một đôi Điều Hâu. Kim tiên sinh nhìn một hồi nói đến " cái này thật giống như cách dựa vào núi thôn không xa, rơi ứng địa phương ngược lại một nơi phong thủy bảo địa, bất quá cái này ưng là ý gì liền không biết được." Vừa nói cũng thu "Trước thu đi, sau này có thời gian đi xem một chút."

Mọi người lại đi vào dài nhất một cái động huyết, chỉ cảm thấy một mực hướng lên, tuyệt đối vượt qua hồ nước phạm vi. Cuối cùng lại đến lại một cái rộng rãi động huyết, bên trong chất đầy đủ loại lương thực, thịt khô, đủ nghìn 800 người ăn tới mấy năm. Muốn tới đây chính là hối thử lương thương.

Nơi này ngoài ý muốn Thông Phong khô ráo, những thịt kia cứ duy trì như vậy là được mới mẻ thịt thú vật để ở chỗ này gió tự nhiên làm. Muốn tới nơi này thực vật, mười mấy năm sẽ không thối rữa. Động một bên khác có ánh sáng xuyên thấu qua đến, mọi người nhìn một cái nguyên lai nơi này đã là hồ bên ngoài lưng chừng núi trên vách đá, khó trách làm như vậy thoải mái. Ngoài động gió núi tinh thần sức lực gấp, phi điều độ khó khăn, nhai vách tường bóng loáng như gương, Linh Viên khó leo. Xem ra từ nơi này là không ra được.

Mọi người không thể làm gì khác hơn là lại đường cũ trở lại bên bờ, Kim tiên sinh bỗng nhiên lấy ra mấy tờ Bạo Viêm Phù, đầu thủ bắn ra. "Oanh, " một tiếng đem thông hướng bên bờ cầu đá nổ cái nát bấy. Mọi người không hiểu, Kim tiên sinh nói đến "Chỗ này sau này dùng đến, như vậy thì sẽ không cho khác đồ, vật chiếm cứ."

Mọi người trở lại Liễu Tiên miếu, trải qua một trận đại chiến mọi người đã quá đói, Tiểu Hồ Ly càng là đã sớm nhỏ đi sợ ở Sở Lăng Phong trên bả vai không nhúc nhích.

Kim tiên sinh lấy ra Cự Thử, đến ngoài miếu xử lý, Sở Lăng Phong liền ở tại chỗ dâng lên hóa đi. Chỉ chốc lát liền bay ra đậm đà nhưng lại thanh tân mùi thơm, Sở Lăng Phong chưa bao giờ ngửi qua thứ mùi này, chỉ cảm thấy hít một hơi đều có một cỗ linh khí vào vào bên trong cơ thể, một ngày một nhọc đều biến mất. Nhìn lại Tiểu Hồ Ly, đã sớm ngồi bên cạnh đồng lửa nhìn chăm chăm thịt nướng chảy nước miếng, một bên nghĩ linh tinh đến "Nhanh lên một chút, nhanh lên một chút, nhanh lên một chút thực a!" Ngay cả Kim tiên sinh cùng Liễu Nhị Nương cũng buông xuống dáng vẻ, ngồi ở bên cạnh đồng lửa bất động phương.

Hồi thử Vương thịt nhanh đã nướng chín, vừa dùng nội tạng xương cốt nấu canh cũng không kém. Sở Lăng Phong rút chủy thủ ra mảnh nhỏ một khối kể thịt, còn không có ăn liền bị Tiểu Hồ Ly một cái đoạt lấy qua. Sở Lăng Phong bắt đầu đi lắc đầu một cái, ngẩng đầu nhìn lên Kim tiên sinh đã cắt lấy một tảng lớn thịt ở đầu mãnh liệt gặm. Bên kia còn có một cái đầu đầy châu ngọc, mặt hồng thon thả mỹ nữ, một tay cầm một cái bắp đùi một tay một cái bát nước lớn, ở đầu lang thôn hồ yểu mãnh liệt nhai, này có một tí phong phạm thực nữ. Thấy cảnh tượng như vậy, Sở Lăng Phong cũng vội vàng chuyển tâm mặt đối mặt tiền thực vật. Sở Lăng Phong chỉ cảm thấy trong tay thịt của vào vừa hóa, mùi thơm vô cùng, uống một hớp canh, một cỗ đầy ắp linh lực dòng nước ấm liền chảy khắp toàn thân. Mấy người thắng ăn sở viên cổ cô dạ dày nằm trên đất, lại cũng không ngồi nổi đi.

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 16: Công lực đại tiến Xà Yêu nàng dâu

Sở Lăng Phong vài người thắng ăn đồ ăn cũng đầy đến cổ họng mới bỏ qua, nhưng là nhãn tình còn không tự chủ được nhìn chăm chăm còn lại thực vật. Tiểu Hồ Ly kêu to "Trời ạ! Sau này gọi ta ăn khác đồ, vật làm sao còn nuốt được qua a!" Sở Lăng Phong đáp trả "Người không nuốt trôi, ta có phải hay không sau này có thể làm ít một chút cơm. Thật là quá tốt." Nói mọi người một mảnh cười vui.

Cơm nước xong Kim tiên sinh không để cho Sở Lăng Phong nghỉ ngơi, mà chính là để cho hắn tu luyện (Âm Dương Thông Linh Quyết), không phải vậy những thực vật đó trong linh khí liền lãng phí. Sở Lăng Phong nhìn một cái Kim tiên sinh cùng Liễu Nhị Nương cũng đang chuyên tâm luyện khí, ngay cả Tiểu Hồ Ly đều tại nghiêm túc tu hành, biết như vậy thời cơ có thể gặp không thể cầu, cũng chuyên tâm tu luyện.

Một đêm yên lặng, cho đến giữa trưa ngày thứ hai Sở Lăng Phong mới tỉnh lại. Định thần nhìn lại, cảm giác tất cả mọi người biến bộ dáng. Liễu Nhị Nương thương tổn đều tốt, da thịt trở nên càng trắng nõn. Tiểu Hồ Ly lông tóc cũng càng thêm trong suốt, cảm giác giống như phiêu động thủy tinh. Biến hóa lớn nhất cũng là Kim tiên sinh, đầu tóc bạc trắng lại biến thành hoa râm, cả người giống như tuổi trẻ mười mấy tuổi. Sở Lăng Phong đang ở giặt mình, cũng cảm giác toàn thân dinh dính, cúi đầu nhìn một cái dọa cho giặt mình. Chỉ thấy mình cả người trên dưới một tầng đen thui cặn dầu, tanh hôi khó ngửi. Mọi người gặp Sở Lăng Phong bộ dáng cười ha ha, Kim tiên sinh liền vội vàng gọi hắn qua miếu cạnh dòng suối nhỏ tắm.

Sở Lăng Phong tắm xong phát hiện mình da thịt thật giống như càng mềm mại một chút, đi lên đường tới cũng nhẹ nhõm, trở lại trong miếu hỏi đây là chuyện gì xảy ra. Kim tiên sinh nói cho hắn biết "Ngày hôm qua linh khí bị người hấp thu, người đã là luyện khí tầng thứ hai. Đây chính là người khác năm sáu năm công phu a, muốn có thiên tư kém sợ rằng phải chừng mười năm đấy! Những ô uế đó là bên trong cơ thể người tạp chất bị tổng ra đến, lấy theo sau công lực tăng tiến còn sẽ có." Liễu Nhị Nương chen lời đến "Nhân loại các người là được, chúng ta không có ba chục năm chục năm nếu muốn công lực có chút tiến bộ chờ hòng mơ tưởng." Kim tiên sinh muốn Sở Lăng Phong thử một chút công lực, Sở Lăng Phong lấy ra một tờ lá bùa thử một lần quả nhiên dễ dàng, cảm giác mình còn có thể liên phát chừng mười mở đầu. Kim tiên sinh nói đến "Ta công lực tăng trưởng ngược lại không hơn bất quá ta đem đại đa số linh lực áp súc vào trong nhục thể, như vậy ta đại khái có thể sống lâu cái chừng mười năm."

Mọi người đem còn lại đồ ăn sạch, lại tu luyện một đêm, để cho Sở Lăng Phong củng cố một chút bây giờ tu vi. Ngày thứ hai đoàn người lại ra đi hướng tây nam đi tiếp.

Một đường không lời, một ngày này Diệp Căn Vượng đang ở cửa sơn trại tiền chống trường mâu lim dim, đột nhiên bị một bên Diệp Mộc Thịnh đẩy một

cái, thiếu chút nữa bị đẩy té xuống đất. Hắn đang muốn nổi giận, Diệp Mộc Thịnh kéo qua hắn đi "Đừng làm rộn, có người đi!" Diệp Căn Vượng ngẩng đầu nhìn lên quả nhiên dưới núi trên đường đi vài người, chỉ chốc lát mấy người kia đến gần một chút, phát hiện là một ông già mang theo một đứa bé cùng một cái cô gái xinh đẹp, cùng với có chút kỳ quái chỗ lớn trắng như tuyết.

Nơi này đã là Ba Quốc cùng Sở Quốc chỗ giao giới, tuy nói hai nước những năm gần đây ít có chiến tranh, nhưng là hai nước ở giữa mang vẫn là kiểm tra rất lợi hại nghiêm. Thậm chí nơi này trừ quân đội bên ngoài, đồng dạng trong trại cũng phần lớn cân nhắc là quân nhân đời sau, người ở đây quốc gia không thu thuế, nhưng là một khi có cần, cầm vũ khí lên liền có thể ra chiến trường. Hơn nữa Lương Quốc Chi Gian vùng cũng nhiều Đạo Phi, cho nên đồng dạng sơn trại đều sẽ có người đứng gác tuần tra.

Tới hai người chính là Sở Lăng Phong một hàng, từ Liễu Tiên miếu đi ra một đường không có chuyện gì lớn, trừ mấy cái không mở mắt tiểu mao tặc, lại muốn kiếp Liễu Nhị Nương sắc. Tất cả mọi người lười xuất thủ, Liễu Nhị Nương chẳng qua là hiện ra nguyên hình, hướng hắn nhóm một tiếng hí, liền bị dọa sợ đến mấy cái Mao Tặc tè ra quần chạy. Thậm chí có một lần tại chỗ hoảng sợ một cái phá mặt đáng chết, Sở Lăng Phong không khỏi kỳ quái, liền chút can đảm này cũng đi ra đánh cướp? Kỳ thực hắn cũng không suy nghĩ một chút, có mấy người giống như bọn họ, cũng không có việc gì chạy đến mộ địa tìm mấy cái Quý Hồn nói chuyện phiếm ăn chung.

Diệp Căn Vượng gặp đi vài người đều là già yếu nữ lưu hạng người, cũng không có để ở trong lòng mặc cho bọn họ đi tới gần. Sở Lăng Phong bọn họ đi tới cách Trại Tử chỉ có hơn mười thước địa phương nghe thấy đối phương có người lớn tiếng hỏi "Các người là nơi nào đến, có chuyện gì?" Kim tiên sinh cười cười không trả lời, Sở Lăng Phong hướng Liễu Nhị Nương bữu môi một cái làm cái mặt quỷ. Chỉ thấy Nhị Nương về phía trước mấy bước,

Thon thon tay ngọc nhẹ nhàng che miệng cười một tiếng nũng nịu nói "Các vị đại ca không muốn lớn tiếng như vậy, cẩn thận hù được nhân gia. Người xem người ta giống như là người xấu sao?" Liễu Nhị Nương cái này lúc mặc dù đã đổi một thân bình thường áo vải, nhưng là vẫn không che giấu được nàng tuyệt thế Phong Hoa. Diệp thị hai người lâu ở Biên Hoang Chi Địa, thấy đều là một chút vai u thịt bắp thật giống như nam tử phụ nhân, nơi nào thấy qua mỹ nữ, huống chi là Liễu Nhị Nương như vậy yêu kiều.

Chỉ thấy đàn bà kia mặc dù là áo vải thâm mận, lại sinh dưới mặt trái xoan ba nhon, hoa đào quai hàm da mặt trắng nuột. Hạt quả hạnh nhân Thủy Khí uông uông, treo mặt mũi môi anh đào nhất điểm. Dương liễu thất lưng ngăn lại mềm mại không xương, hồng tô nhấc tay một cái hương phong từng trận.

Chỉ thấy hai người kia thẳng thấy hai mắt đăm đăm, mấy câu nói chưa nghe xong tựu lấy kinh toàn thân mềm yếu cơ hồ ngã nhào, cũng còn khá có trong tay trường mâu chống đỡ mới chưa từng bêu xấu. Hai người lời đều nói không lạnh lẽ, cuồng cuồng đáp trả "Không ", không ", không giống, Cô " cô nương như vậy muốn là người xấu, nhé nhé nhé này thế gian cũng chưa có người tốt." Bỗng nhiên truyền tới một trận cười vui vẻ tiếng cười, thức tỉnh hai người, hai người cuồng quít lau khô chảy ra nước miếng. Ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai là này cùng đi tiểu hài tử, thấy hai người bộ dáng si mê cười lên. hai người dự đoán tiểu hài tử chỉ sợ là mỹ nữ đệ đệ, xem ở mỹ nữ mặt mũi cũng không tiện rầy, chẳng qua là trừng liếc một chút tựu vội vàng quay đầu lấy lòng trước mặt kiều vật."Không biết cô nương đến chúng ta nơi này có chuyện gì, bên kia hai cái cùng cô nương là quan hệ như thế nào?" Diệp Căn Vượng định bình tĩnh tâm thần hỏi, cũng may còn không có quên chính mình chức trách. Chỉ nghe Liễu Nhị Nương nũng nịu nói đến "Chúng ta là Vân Du Tử Phương đại phu, khắp nơi du tẩu tới đây. Hai người kia sao, cái đó lớn tuổi là ta cha chồng, cái đó còn tám bé là ta Tướng Công, ta là bọn hắn mua được con dâu nuôi từ nhỏ phụ." Nghe đến đó Kim tiên sinh cũng thiếu chút nữa cười lật trên đất.

Nguyên lai Sở Lăng Phong một hàng hai ngày trước liền tới đây, Kim tiên sinh thông qua Dạ Quan Thiên Tượng, Tầm Long Điểm Huyết công phu cũng tìm tới bảo tàng chôn giấu địa điểm. Đó là ở một cái, gọi là Tụ Hồn địa trong sơn cốc một tòa cổ mộ bên trong. Cái này Tụ Hồn cốc là một cái chỉ có hàng năm Hạ Chí lúc có thể gặp được ánh sáng mặt trời, nhưng là mỗi khi đêm trăng tròn đều có thể thấy ánh trăng kỳ dị sơn cốc. Hài cốt chôn ở nơi này, đó là hồn phách lưu luyện không đi, khó mà siêu sinh. Đoàn người gặp cả cái sơn cốc bên trong rậm rạp chẳng chịt đạt tới ngàn vạn chỉ Quý Hồn, nhất thời không dám vào qua. Lấy mọi người nói được, loại này phổ thông Quý Hồn đó là tiện tay liền có thể đánh hồn phi phách tán, Vĩnh Bất Siêu Sinh. Nhưng là không người nào dám như vậy, Thiên Đạo nhân quả tuần hoàn, ngàn vạn cái hồn phách Nghiệp Lực, ai cũng không kham nổi.

Kim tiên sinh mang theo mọi người lui ra ngoài, muốn tìm người hỏi thăm một chút nơi này tình huống, vì sao một cái sơn cốc nhỏ nhỏ lại mai táng như thế mọi người, hơn nữa còn là như thế không lạnh nơi. Mọi người thương lượng xong, làm bộ như cha và con gái tỷ đệ tìm đường núi đi tìm đi.

Nhưng không nghĩ những này qua Liễu Nhị Nương cùng Sở Lăng Phong Tiểu Hồ Ly ba người, cả ngày cười đùa nháo. Hôm nay Liễu Nhị Nương gặp Sở Lăng Phong cười nằng, nhất thời miệng nở ra một cái con dâu nuôi từ nhỏ yêu nga tử. Cũng may Diệp Căn Vượng nhị người đã bị Liễu Nhị Nương mê thần hồn điên đảo, hoàn toàn không có chú ý mấy người còn lại khác thường biểu tình.

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 17: Hành Y cứu người, xả thân trấn hồn

Ở bất kỳ địa phương nào đại phu đều là rất lợi hại được ưa thích, bởi vì không có ai bảo đảm chính mình bắt sinh bệnh không bị thương, đến lúc đó đại phu thì có thể cứu người mệnh. Nhất là như vậy Biên Cảnh Địa Khu, khuyết Y thiếu thuốc ngay cả một biết chữ người cũng ít, có thể tới một vân du bốn phương đại phu đây chính là Thượng Khách.

Diệp Căn Vượng gặp Kim tiên sinh đám người tự xưng đại phu không dám thờ ơ, liền vội vàng nhất thống Diệp Mộc Thịnh "Đi nhanh mời trưởng lão, liền nói có khách quý đến." Nói xong vẫn không quên hướng Liễu Nhị Nương "Hắc hắc" cười ngây ngô hai tiếng. Diệp Mộc Thịnh không động địa phương, lôi kéo Diệp Căn Vượng y phục "Căn Vượng ca, cũng là người đi đi, người người đã có nàng dâu, thì ít nhìn hai mắt." Diệp Căn Vượng một cái tát liền vỗ vào trên đầu của hắn, tiếp lấy trên móng liền lại một chân "Gọi người đi người phải đi, còn phần người!" Diệp Mộc Thịnh lúc này mới cẩn thận mỗi bước đi hướng trong trại đi tới, đi suốt đến không nhìn thấy Liễu Nhị Nương địa phương mới như một làn khói chạy.

Chỉ chốc lát Diệp Mộc Thịnh liền thờ hào hèn chạy đến, nói "Trưởng lão lập tức tới ngay." Liền lại chống trường mâu đứng ở đó đối với Liễu Nhị Nương cười ngây ngô. Quả nhiên sau đó liền có một đám người vây quanh mấy cái vị lão giả đi tới, một vị trong đó nhìn như nhiều tuổi nhất lão giả chiến chiến ngượng ngượng tiến lên mấy bước "Các vị khách quý đến chơi, không có từ xa tiếp đón. Không biết mấy vị quý danh cao danh, vị nào là đại phu?" Vừa nói chấp tay một cái, ánh mắt lại xuyên thấu qua Liễu Nhị Nương nhìn về Kim tiên sinh.

Liễu Nhị Nương lúc này lui về, thay đổi mới vừa rồi nói năng tùy tiện biểu tình, thay một bộ đoạn trang thần sắc. Cảm giác kia giống như trên võ đài hát rong ca cơ, bỗng nhiên lác mình một cái trở thành trên bàn thờ Thần Nữ, khiến cho người không dám nhìn thẳng.

Kim tiên sinh gặp trưởng lão câu hỏi tiến lên chấp tay đáp lễ đáp trả "Tại hạ Kim Cửu Minh, nhất giới vân du bốn phương y sĩ, làm không nổi một cái chữ đất. Nay đến quý bảo địa, ngắm lão nhân gia phần thưởng ăn miếng cơm." Lão giả thượng hạ quan sát một chút, gặp Kim tiên sinh thân thể như ngọc, vóc người hơi gầy. Một thân hơi cũ trường sam, cũng rất là không chút tạp chất chỉnh tề. Cảm một luồng chòm râu hoa râm tùy phong tung bay, hai mắt không chút tạp chất sáng ngời thỉnh thoảng thoáng qua từng luồng tinh quang. Mặc dù không thể nói tiên phong đạo cốt, nhưng cũng không giống thể gian Phạm Tục chi Nhân. Đang nhìn sau lưng đi theo Sở Lăng Phong đám người một cái tuy nhiên tuổi còn nhỏ quá, nhưng đã hơi lộ ra anh khí. Một cái xinh đẹp như hoa thần sắc đoạn trang. Xem đi trong lòng biết nhất định là cao nhân đến chỗ này, liền vội vàng mời mọi người đến trong sơn trại ngồi xuống.

Mọi người ngồi xuống, thưởng thức trà. Chỉ chốc lát đã có người đưa lên thức ăn, không phải là một chút trong núi món ăn dân dã, Tiên Quả rau củ đại, hơn nữa một vò tự nhưỡng sơn thôn rượu trái cây. Mọi người những này qua đón đến thịt nướng cũng ăn miếng chán, bây giờ vừa vận động một chút khẩu vị, nhất thời được ưa thích ngọt. Trong bữa tiệc biết được, chỗ này chủ nhân tất cả đều họ Diệp, núi này trại tên là tướng quân trại, tương truyền tổ tiên ra một vị tướng quân xây này trại, tướng quân hậu nhân liền định ở nơi này mấy trăm năm.

Ăn xong trưởng lão đòi người mang mấy người đi nghỉ ngơi, lúc này Diệp Căn Vượng chạy vào, hô to "Trưởng lão, không được! Đại sơn ca săn bắn đụng phải hung, bị nhất chương mổ bụng, ruột cũng chảy ra." Kim tiên sinh nghe một chút liền vội vàng theo đi ra. Chỉ thấy một đám người mang một bộ thô sơ cáng, phía trên nằm một người thanh niên, trên băng ca còn đang không ngừng chảy máu. Mọi người tiến lên nhìn kỹ, đây là một cái thanh niên khôi ngô. Trên bụng bị đồng dạng đạo hữu gần nửa thước lỗ, ruột lộ ra có dài hơn hai thước. Bên cạnh mấy cái người phụ nhân đang thút thít đến, một người trong đó năm lão phụ nhân cơ hồ tê liệt té xuống đất. Trưởng lão nhìn một cái lắc đầu một cái nói đến "Không cứu, chuẩn bị hậu sự đi!" Trẻ hơn một chút phụ nhân gặp trưởng lão đến, bắt lại vội vàng nói "Trưởng lão hôm nay không phải là mang đến đại phu sao? Van cầu hân nhất định phải mau cứu đại sơn a! Nếu là hân đi, còn lại chúng ta cô nhi quả mẫu sống thế nào a!"

Kim tiên sinh không có nói nhiều, tách ra đám người đi lên trước, nhìn kỹ một chút. Phát hiện thanh niên chẳng qua là bể bụng da, ruột hoàn hảo không chút tổn hại, cộng thêm người rất lợi hại cường tráng, nhất thời sẽ không chết. Vì vậy nói với trưởng lão đến, tìm hai người hỗ trợ, ta thử một chút. Trưởng lão kêu hai người đến, Kim tiên sinh lấy ra một bọc thảo dược, giao cho bọn họ nói "Dùng bán chậu nước pha thuốc pha chế sẵn canh, lại đốt mấy cái chậu nước nóng đi." Sau đó lấy ra mấy cây ngân châm, ở chung quanh vết thương đóng nguyên, khí hướng, thiên xu, trở về, thương khúc mấy cái huyết đạo hạ châm. Chỉ thấy vết thương từ từ không chảy máu nữa, thanh niên biểu tình cũng khá hơn một chút. Lúc này nước nóng cùng được thang cũng đến,

Kim tiên sinh để cho người lại lấy tới một cái tô, kim khâu ngâm dưới nước, còn nói người bắt một cái còn sống gà trống đi.

Lúc này Kim tiên sinh quay đầu nói với mọi người đến "Cái này thương thế ta chỉ có sáu mươi phần trăm chắc chắn, nếu như không được chớ có trách ta." Phụ nhân kia nghe một chút vội vàng nói đến "Thần Y, người chỉ đề ý động thủ. Hân vốn kẻ chắc chắn phải chết, bây giờ có sáu thành hi vọng vẫn không thể còn sống, vậy cũng chỉ có thể trách hân bạc mệnh, chúng ta quyết không trách tội Thần Y." Vừa nói liền quỳ xuống.

Kim tiên sinh thấy vậy, liền dùng nước nóng nóng tay, dùng ấn áp được thang thanh tẩy lộ ra ngoài ruột cùng vết thương. Tiếp lấy tay lấy ra lá bùa, run lên thì trở nên ra một cái băng trụ đi. Đem băng nhẹ khẽ đặt ở trên vết thương, bị hơi lạnh một kích, này đoạn lộ ra ngoài ruột chỉ một cái một dạng lùi về. Sau đó lại lấy ra nóng qua kim khâu, cẩn thận vá lại vết thương. Kim tiên sinh kêu Sở Lăng Phong nhỏ ra gà trống ở ngực lòng, chính mình lấy ra chuột ở phải đến dao găm, cẩn thận ở trên lửa nướng nhiệt, quét một chút liền đem gà trống da lột ra đến, ngồi nhiệt dán vào trên vết thương. Sau đó lấy ra tô súp đồ tốt bên ngoài quán tốt vài.

Hết thấy cũng rất thuận lợi, Kim tiên sinh lau đem mồ hôi, lại cho bệnh nhân bắt mạch một chút nói đến "Không nên để cho vết thương gặp nước, có thể gắng gượng qua ba ngày, liền có tám thành nắm chắc mạng sống. Nếu như da gà chính mình rụng vết thương trường tốt thì không có sao." Lại lấy ra mấy cái bao thuốc giao cho phụ nhân. Phụ nhân kia thiên ân vạn tạ, mang trọng phụ rồi đi. Trong trại mọi người tiến lên liền tục khen "Kim đại phu chân thần y a!"

Ngày đó Kim tiên sinh mấy người, ở bị tối cao cách thức khoản đãi sau này, ngay tại trại nghỉ xả hơi. Ngày thứ hai trong sơn trại không có đặc biệt động tĩnh, tìm người dẫn đường nhìn một chút bị thương đại sơn, Kim tiên sinh gật đầu một cái, không ra ngoài dự liệu tánh mạng hân giữ được. Một ngày Kim tiên sinh liền cho đến khám bệnh thôn dân nhận điều trị, khoan hãy nói cái này thứ nhất Âm Dương không phải là thổi, thật đúng là không làm khó hân bệnh hoạn. Sở Lăng Phong cùng Liễu Nhị Nương ngay tại trong trại loạn chuyển, tốt hỏi thăm Tự Hồn cốc từ đâu tới.

Người khoan hãy nói, còn thật không có người nào có thể tới Liễu Nhị Nương mị lực. Từ tám mươi Lão Thái cho tới năm tuổi tiểu nhi, không có nàng không giải quyết được, buổi tối muốn hỏi thăm tốt hết thầy.

Nguyên lai mấy trăm năm trước nơi này phát sinh một cuộc chiến tranh, chiến tranh căn nguyên đã không có ai biết, chỉ biết là lúc bắt đầu Ba Quốc đại bại. Sở quốc quân đội đánh thắng một mạch, biết người liền giết, phương viên trăm dặm nhuộm máu núi. Sau đó người nước Sở liền đem xác chết đều vớt đến đạo kia trong rãnh, từ đầu lên trong rãnh liền oán khí phóng lên cao, không thể áp chế. Sau đó Ba Quốc phái một viên Đại tướng ứng chiến, cũng là Diệp Gia tổ tiên, đại bại Sở Quân. Diệp tướng quân thu phục sở hữu đất mất, trăm địch thủ 3000. Ba Quốc Quân Vương đại hỉ đem hân thu phục đất mất cũng phân phong cho hân, cho nên bây giờ nơi này cũng không cho quốc gia cầm bắt kỳ thuế phụ. Diệp Gia ở chỗ này ở lại phát hiện trong sơn cốc oán khí không rời, một cái qua đường phương sĩ nói đó là trong cốc oan hồn oan khuất không hiểu không chịu đầu thai. Hân phải đem quân đem giết chết Sở Quân hài cốt đầu nhập trong cốc, để giải bày quỷ hồn oán khí. Quả nhiên trong cốc oán khí không hề chạy ra ngoài cốc làm loạn, nhưng là trong cốc mỗi ngày đều là tiếng la giết không ngừng, giống như lưỡng quân tác chiến.

Sau đó tướng quân lão, một ngày đem tất cả mọi người đều gọi tới nói "Sau khi ta chết, đem ta chôn ở oan hồn trong sơn cốc. Bọn họ cũng đánh vài chục năm nên nghỉ ngơi một chút á!" Nói xong cũng qua đời. Tướng quân hậu nhân theo lời đem tướng quân an táng, nhắc tới cũng kỳ từ nay nơi nào liền an tĩnh lại. Chẳng qua là trong cốc Âm Khí lẫn lộn, người tiến vào bên trong chắc chắn phải chết. Chỉ có tướng quân ngày giờ Âm khí tiêu tán mới có thể đi vào.

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Tụ Hồn sơn cốc lục giới Âm Dương

Kim tiên sinh nghe xong hỏi "Có thể biết Diệp tướng quân ngày giờ ra sao lúc?" Liễu Nhị Nương đáp trả "Hạ Chí thời điểm" Mọi người nhất thời im lặng. Hạ Chí thời điểm là trong một năm Dương Khí thịnh nhất thời điểm, khi đó sở hữu Âm Hồn quỷ vật cũng phải tiến hành né tránh. Hơn nữa Tụ Hồn trong cốc cũng chỉ có khi đó nhìn thấy ánh sáng mặt trời âm vụ tiêu tan, Diệp Gia con cháu dĩ nhiên có thể tiến nhập. Nhưng là lúc này chính trị Đông cuối kỳ, phải nói chờ đến Đông Chí vẫn có khả năng. Cũng may tại chỗ đều có pháp lực bàng thân, đồng dạng Âm Sát chi khí lại thì không cần sợ.

Nếu hỏi thăm tin tức tốt, ngày thứ hai Sở Lăng Phong mọi người sẽ phải rời khỏi tướng quân trại, trong trại phụ lão lưu luyện không rời đem bọn họ đưa ra rất xa. Cho đến không nhìn thấy sơn trại mọi người, đoàn người mới chuyển cái phương hướng chạy thẳng tới Tụ Hồn cốc. Mọi người đi tới sơn cốc một bên trên vách núi, xuống phía dưới nhìn. Chỉ thấy ánh sáng mặt trời chỉ có thể soi đến không tới 1 phần 3 địa phương, ở xuống phía dưới cũng là u ám một mảnh cái gì cũng không thấy rõ. Từng cổ một khí tức âm lãnh phiêu thượng đến, lại trực tiếp xuyên qua da thịt cốt cách trực tiếp thổi vào hồn phách bên trong. Tốt đang lúc mọi người cũng có Pháp Lực bảo vật hộ thể, người bình thường chỉ cần bị này phong như vậy thổi một cái, trở về thiếu không bệnh nặng một trận.

Sở Lăng Phong gặp trong cốc âm vụ trầm trầm, dựa theo Kim tiên sinh dạy vận lên Âm Dương Thiên Nhãn. Nhất thời chỉ thấy hai mắt kim sắc cùng ánh sáng màu đen lóe lên, đã lâu mới khôi phục bình thường. Kim tiên sinh hỏi "Phía dưới như thế nào?" Nguyên lai hiện giờ lúc giá trị mùa đông, Kim tiên sinh Quan Thiên Tượng tính toán ngày sau cũng là Đông Chí, cũng là bảo vật thành thực thời điểm. Chẳng qua là Đông Chí nhật cùng Hạ Chí nhật vừa vận ngược lại, đúng lúc là trong một năm Âm Khí lúc thịnh nhất. Mỗi khi lúc này trong sơn cốc cả ngày đem sẽ không có ánh sáng mặt trời tiến nhập phân nửa, trong cốc Quỷ Hồn cũng là pháp lực thịnh nhất hung ác nhất thời điểm. Cùng với tới mọi người tiến vào sơn cốc bên trong, sẽ phải chịu pháp tắc áp chế, pháp lực giảm đi. Đã nhiều ngày trong sơn cốc âm vụ ngày càng hưng thịnh, Kim tiên sinh Âm Nhãn Thiên Nhãn đã không thể nhìn thấu đến đáy cốc, không thể làm gì khác hơn là để cho Sở Lăng Phong thử một chút.

Kim tiên sinh gặp Sở Lăng Phong thu hồi pháp lực liền vội vàng hỏi đến "Phía dưới như thế nào?" Sở Lăng Phong đáp trả "Phía dưới Quỷ Hồn so với mấy ngày trước lại diện mục dữ tợn rất nhiều, thần sắc cũng càng thêm điên cuồng." Kim tiên sinh nghe xong gật đầu một cái, cái này cùng cổ thư ghi lại giống nhau. Vì vậy quyết định đợi thêm hai ngày, loại bảo vật thành thực thời điểm vào cốc. Mọi người xuống núi tìm gần đây dương căn gió nơi, an dưới nơi trú quân tạm thời nghỉ ngơi. Ngày thứ hai Sở Lăng Phong lên núi xem, chỉ thấy nhật quang đã chỉ có thể chiếu vào sơn cốc nhất điểm, trong sơn cốc Quỷ Hồn càng dữ tợn cáu kỉnh.

Trở lại nơi trú quân Sở Lăng Phong không khỏi hướng sư phụ hỏi "Sư phụ, người xem cái này thanh trừ sạch sẽ vạn lý, tuy nhiên Đông cuối kỳ mặt trời cũng không mãnh liệt lắm, coi như không thể không chiếu tới đáy cốc, cũng không thể nói một chút cũng không chiếu tới bên trong sơn cốc à?" Kim tiên sinh hỏi ngược lại "Người nói những ánh sáng mặt trời đó đi nơi nào?" Sở Lăng Phong suy nghĩ một chút lúc ấy thấy "Thật giống như hư không tiêu thất, chẳng lẽ bị thứ gì ăn" lúc này Liễu Nhị Nương cùng Tiểu Hồ Ly cũng xem kéo qua đi. Kim tiên sinh khẽ mỉm cười từ từ nói đứng lên.

Nguyên lai cái thế giới này không chỉ có hiện ở một cái không gian, là do vô số không gian tạo thành, vô số không gian lại sẽ tạo thành một cái giao diện. Tổng cộng có Thần, Ma, Tiên, yêu, người, quỷ Lục Giới, Sở Lăng Phong đám người vị trí cũng là nhân gian một cái Tiểu Không Gian. Đối với Lục Giới Kim tiên sinh hiểu biết cũng không nhiều, chẳng qua là từ một chút sách cổ Tàn Thiên bên trong hiểu biết nhất điểm. Về phần cái này Tụ Hồn cốc,

chính là bởi vì Quý Giới cùng nhân gian giới giữa nhỏ tiểu khe hở không gian đưa tới. Vốn là có linh trí sinh vật sau khi chết, hội tạo thành Quý Hồn, kinh do Thiên Đạo chỉ dẫn tiến nhập Quý Giới, lại do Quý Giới chuyển sinh các nơi. Không có linh trí bởi vì hồn phách nhỏ yếu, đồng dạng đều là tại chỗ chuyển sinh vì đồng loại. Nhưng là bởi vì một chút khe hở không gian tồn tại, khiến cho một vài chỗ có quý giới khí tức, vì vậy Thiên Đạo liền ngầm thừa nhận nơi này là Quý Giới một bộ phận. Một khi Quý Hồn tiến nhập nơi này, cũng sẽ không lấy được chỉ dẫn từ mà tiến vào chánh thức Quý Giới, vì vậy ở nơi này còn sống. Nhưng là nơi này cũng không phải là Quý Giới, cho nên những quý hồn này liền vô pháp đầu thai chuyển thế, rất là thương xót. Ánh mặt trời chiếu không vào Tụ Hồn cốc, liền là bởi vì nơi đó có Quý Giới giao diện pháp tắc tồn tại, Nhân Gian Giới pháp tắc bị suy yếu.

Kim tiên sinh nhìn mọi người một cái "Cho nên, nếu như chúng ta tiến nhập trong cốc, thì đồng nghĩa với tiến nhập Quý Giới. Do tại chúng ta là sống người, sẽ bị giao diện pháp tắc suy yếu pháp lực.

Ngày mai chúng ta tiến nhập vẫn là rất nguy hiểm, mọi người nhất định phải hành sự cẩn thận." Sở Lăng Phong cười nói "Sur phụ ta biết, có thể trốn liền chạy, có thể tránh liền tránh, không muốn ham chiến!" Kim tiên sinh thấy mọi người cũng nghe hiểu, vì vậy gật đầu một cái.

Bóng đêm từ từ buông xuống, xa xa chỉ nghe thấy sơn cốc bên kia truyền tới tiếng quý khóc. Lúc này một vòng trăng tròn từ từ dâng lên, Kim tiên sinh thăm nghĩ trong lòng một tiếng không được, vội vàng lấy ra bản thân Kim Quy giáp cùng sáu miếng tiền tài đi. Sở Lăng Phong rất hiếm thấy sư phụ xem bói, biết không có trọng yếu chuyện sư phụ cũng sẽ không mời ra Kim Quy giáp, tò ý mọi người không nên quấy rầy. Chỉ thấy Kim tiên sinh đầu tiên là đối với Thiên Địa lạy tam bái, sau đó cẩn thận đem sáu miếng tiền tài bỏ vào Quy Giáp bên trong, từ từ rung mấy cái. Chỉ thấy Quy Giáp thượng hạng giống như thoáng qua một vệt ánh sáng, nhưng là quá nhanh người nào cũng không có thấy rõ ràng. Kim tiên sinh đem Quy Giáp bên trong tiền đến trên đất, xếp thành một hàng sau khi nhìn kỹ liền bấm ngón tay coi như. Đã lâu mới thu hồi đồ, vật, nhưng lại về mặt hơi lộ ra mê mang nhìn Tụ Hồn cốc phương hướng.

Sở Lăng Phong tiến lên hỏi "Sur phụ, thế nào?" Kim tiên sinh quay đầu nhìn mọi người một cái, thấy mọi người cũng một bộ lo lắng đáng vẽ. Vì vậy cười nói "Không việc gì, không việc gì! Chỉ là năm nay Đông Chí ngày vừa gặp đêm trăng tròn, Quý Khí hội đại thịnh, ta sợ gặp nguy hiểm cho nên bói một quẻ." Liễu Nhị Nương hỏi "Không biết quẻ tượng như thế nào?" Kim tiên sinh gấp đáp trả "Dưới cách bên trên đôi được 'Cách' Quẻ, chuyển này mặc dù có nguy hiểm nhưng không có gì đáng ngại, xứng đáng thành hàng." Ngừng một hồi còn nói đến "Chẳng qua là còn phải một Thi Tử không biết ý gì." nói đi liền đem Thi Tử Niệm Tụng đi ra "Nửa ngàn khói lửa nay phương tức, Âm Dương Luân Hồi có hơn nưòi ngàn. Tướng quân mệnh phun phiến nào chuyển, trời xui đất khiến gặp Nhật Tinh."

Mọi người cũng nghe lơ ngơ, không bắt được trọng điểm, không biết như thế nào trời xui đất khiến. Tiểu Hồ Ly lúc này nói đến "Chuyện này có khó khăn gì." Thấy mọi người thấy nàng lắc lắc lông mềm như nhung đuôi to nói đến "Trời xui đất khiến sao! Không phải là nói ta có thể tùy tiện chơi đùa, sai cũng không có chuyện gì sao!" Kim tiên sinh lắc đầu một cái cười khổ "Chuyện này rất nhiều hung hiểm, sai không thể không chuyển, mà chính là người sẽ không còn được gặp lại Nhật Tinh!" Mọi người suy nghĩ hồi lâu không bắt được trọng điểm chỉ đành phải xóa bỏ.

Ngày thứ hai, mọi người dậy thật sớm, thu thập đồ đạc xong hướng sơn cốc đi tới. Kim tiên sinh nói đến "Chuyện này không dễ quá lâu, không phải vậy buổi tối trăng tròn xuất hiện tám ảnh vào sơn cốc, đến lúc đó đông đảo Quý Hồn pháp lực đại trướng, sợ là chúng ta rất lợi hại khó đối phó." Nói xong lấy ra mấy hạt đan dược chuyển cho mọi người. Mọi người kết quả đan dược chỉ cảm thấy một cỗ buồn nôn cùng cực hư thối mùi hôi thối truyền tới. Sở Lăng Phong gọi tới "Sur phụ, người có phải hay không cảm nhầm? Cái này hình như là độc dược đi!" Tiểu Hồ Ly cũng dựng miệng đến "Sur phụ của người nhất định là Thái Lão, có chút hồ đồ, cảm nhầm thuốc. Chẳng lẽ đây chính là trời xui đất khiến?" Kim tiên sinh trừng bọn họ liếc một chút đáp trả "Đây là 'Cương Thi đan' Dùng liền có thể sử hết thấy Âm Hồn quý vật nghĩ đến người cũng là quý, sẽ không theo lại công kích người. Vật này là dùng Cương Thi nội đan luyện chế, rất là trân quý, nếu như không muốn dùng có thể trả lại cho ta."

Mấy người nghe một chút như thế, không thể làm gì khác hơn là nắm lỗ mũi đem viên thuốc nuốt xuống, chỉ cảm thấy cửa vào vừa hóa, một cỗ hôi thối trong nháy mắt truyền khắp toàn thân. Mọi người không khỏi một trận nôn mửa, nhưng cái gì cũng phun không ra, chỉ cảm thấy toàn thân cũng phát ra một cỗ hư thối mùi thối. Lúc này Kim tiên sinh từ từ nói đến "Các người thế nào đều ăn á...., ăn ngược lại cũng hữu dụng. Quên nói cho các người biết, vật này mang trên người là được, không cần ăn."

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Nữ Quý Mê Hồn ,bán thiên khói lửa

Mọi người nghe Kim tiên sinh nói như vậy, không khỏi lại vừa là một trận nôn mửa. Sở Lăng Phong đưa ngón tay giữa ra "Sur phụ, người thật là hèn hạ! !" Kim tiên sinh đáp trả "Không đúng, ta chỉ là lão hồ đồ, quên nói." Tiểu Hồ Ly dứt khoát trực tiếp nhào tới trên người hắt nước mắt nước mũi nước miếng sờ một thân. Chỉ có Liễu Nhị Nương đứng ở một bên mỉm cười hân hoan, Kim tiên sinh là nhìn mọi người quá khản trương.

Tụ Hồn cốc cùng với nói là sơn cốc, không bằng nói là Thiên Khanh. Nơi này bốn bề toàn núi, trung gian lõm xuống thật sâu đi xuống, chỉ có Tây Bắc

phương hướng thông thả nhất điểm, có thể miễn cưỡng ra vào. Kim tiên sinh nói đến "Tây Bắc vì Sinh vị có lợi cho chúng ta ra vào." Nói xong cũng ở cốc một bên trên một tảng đá dán lên một tấm Thuận Dương phù, sau đó lấy ra một cái Chu Sa giấy đỏ, một đầu buộc lại thạch đầu, một đầu buộc lại Sở Lăng Phong, liền mang theo mọi người tiến vào sơn cốc. Kim tiên sinh ở phía trước, Liễu Nhị Nương ở phía sau, Sở Lăng Phong cùng Tiểu Hồ Ly được bảo hộ ở chính giữa. Trong sơn cốc cũng không cố gắng hết sức hắc ám, mà chính là một mảnh hoàng hôn, khắp nơi vụ mịt mờ không phân rõ phương hướng. Kim tiên sinh nói đến "Đây chính là Quỷ Giới đáng về." Mọi người chẳng phân biệt được Nam Bắc không thể làm gì khác hơn là một đường về phía trước, dưới chân thỉnh thoảng xuất hiện từng cổ đã phong hóa khô héo bạch cốt. Mỗi về phía trước một đoạn đường, liền sẽ cảm thấy thân thể suy yếu nhất điểm. Sở Lăng Phong quay đầu, đã không nhìn thấy đường đi, chỉ có sau lưng một cái giấy đỏ không ngừng dọc theo, đó là bọn họ trở về hi vọng.

Đi về phía trước một đoạn, Sở Lăng Phong mơ hồ nghe được tiếng khóc, hỏi "Các người có nghe thấy không? Là có người khóc sao?" Kim tiên sinh không nói lời nào, thẳng tắp mang theo mọi người hướng tiếng khóc đi. Sở Lăng Phong đi đi sự phụ không thấy, Liễu Nhị Nương cùng Tiểu Hồ Ly cũng không thấy. Sở Lăng Phong đang gấp, thấy phía trước xuất hiện một cái người quen biết ảnh, vì vậy vội vàng vàng chạy tới. Cái thân ảnh kia càng ngày càng quen thuộc, Sở Lăng Phong không khỏi gọi tới "Mẹ, là người sao?" Chỉ thấy một người mặc vải thô cùng da thú làm thành y phục bệnh cô gái yếu đuối nằm ở trên một cái giường, trong phòng phiêu tán một cỗ nồng nặc mùi thuốc. Cô gái kia quay đầu lại, gầy đét tái nhợt trên mặt chảy nước mắt, đưa ra hai cái tay gọi tới "Lăng Phong, đến mẹ mẹ cái này đi!"

Mẹ mẹ, mẹ mẹ, là mẹ mẹ, Sở Lăng Phong tâm tình kích động, chỉ muốn mau sớm nhào tới mẹ mẹ trong ngực nói "Mẹ ta rất muốn người a!" Nhưng là chân lại nói cái gì cũng đi không vui. Sở Lăng Phong chỉ cảm thấy qua thật lâu, chính mình rốt cuộc đi mẩu thân trước mặt, trước mắt trở nên hoàng hôn, thậm chí đến "Cái này là mình mẹ mẹ sao? Khả năng chính mình quá lâu không thấy hẳn, liền mẹ mẹ bộ dáng cũng không nhớ rõ." "Lăng Phong, hải tử, mau tới đây để cho mẹ mẹ ôm một cái!" Sở Lăng Phong không thể kiềm được chính mình nước mắt, khóc nhào tới mẹ mẹ trong ngực.

Bỗng nhiên một mảnh Hoàng Quang thoáng hiện, Sở Lăng Phong mẩu thân thét lên bị bắn ra qua. Sở Lăng Phong chỉ cảm thấy một đạo nhiệt lưu chảy qua toàn thân, đầu não thoáng cái tỉnh hồn lại. Nơi nào có cái gì mẩu thân, chỉ thấy một cái Nữ Quỷ ngã trên mặt đất bên trên, trong tay còn ôm một cái Quý Anh. Sở Lăng Phong lại khắp nơi vừa nhìn thì nhìn Kim tiên sinh Liễu Nhị Nương cùng Tiểu Hồ Ly đều tại, chẳng qua là sắc mặt quái dị, hai mắt lộ ra thần sắc mê mang.

Sở Lăng Phong kêu to "Sự phụ! Liễu tỷ! Hương Hương!" Đại lực đung đưa mấy cái, mấy người đều tỉnh lại. Mấy người không khỏi thầm giật mình, chuyện này quả nhiên không đơn giản, không nghĩ tới vừa mới vào cốc thiếu chút nữa đường. Mọi người nhìn về phía tên nữ quỷ đó, chỉ thấy mặt nàng sắc xám xanh, vằn vẹo, trong mắt chảy xuống máu và nước mắt, nhưng vẫn là có thể nhìn ra lúc chết còn rất trẻ. Ở ngực có một cái trong suốt trông rỗng, lúc còn sống nhất định là bị giết chết. Trong tay nàng ôm một cái Quý Anh, cái đó Quý Anh khắp người vết máu, đầu bị đập nát, nhìn một cái cũng là bị ném chết. Nữ Quỷ ôm Quý Anh một bên nghẹn ngào khóc, một bên hát điệu lam khúc "Tiểu Bảo Bối, mau mau ngủ, mẹ mẹ ở bên người "" " mọi người nghe không khỏi lại vừa là một trận về mặt hết hoàng, tốt lần này có chuẩn bị không có gì đáng ngại.

Bỗng nhiên một cái cự đại đuôi rắn lóe lên thanh quang hoành quét tới, "Ba" một tiếng Nữ Quỷ bị đánh hôn phi phách tán. Kim tiên sinh kinh hãi nói đến "Đây là muốn gánh vác Nghiệp Lực!" Liễu Nhị Nương lạnh lùng trở lại "Điểm này Nghiệp Lực, ta còn gánh chịu nổi." Vừa nói lại đột nhiên trợn to hai mắt, chỉ thấy bốn phía Âm Khí cũng hướng vừa mới Nữ Quỷ ngã ngửa địa phương tụ tập, bị đánh tan Nữ Quỷ lại xuất hiện ở nơi nào. Tốt như cái gì cũng không phát sinh là,

Vẫn còn đang này khóc khắp hát điệu lam khúc "Tiểu Bảo Bối, mau mau ngủ, mẹ mẹ ở bên người ", "

Mọi người không khỏi toàn thân căng thẳng, choáng váng, phải làm sao mới ổn đây! Mọi người âm thầm khẩn trương phòng bị, hơn nửa thường lại thấy tên nữ quỷ đó từ đầu đến cuối không có xem bọn hắn liếc một chút, chỉ ở đầu tự mình khóc hát. Kim tiên sinh phát tay một cái, mọi người từ từ vòng qua Nữ Quỷ, thấy nàng vẫn là không có động tĩnh. Thẳng nói không nghe được nữ tiếng quỷ khóc, mọi người mới thở ra một hơi thật dài dừng lại.

Mọi người đưa ánh mắt nhìn về Kim tiên sinh "Người Cương Thi đan không phải là có thể mê hoặc Quỷ Hồn sao?" Kim tiên sinh cũng là mặt đầy không hiểu, chính mình đan được đều theo chiếu Tổ Sư Gia bí phương chế tạo, chưa bao giờ ra khỏi không mây. Mọi người không thể làm gì khác hơn là lại nhìn phía Sở Lăng Phong, không biết hẳn cái này pháp lực thấp nhất gia hỏa vì sao người đầu tiên tỉnh lại. Sở Lăng Phong cũng là mờ mịt không biết, nghĩ đến tia sáng kia và dòng nước âm, không khỏi cúi tay lần mò ở ngực, lại là một khối trong suốt ngọc bội. Nguyên lai đây vốn là ngày đó Sở Lăng Phong từ túi cần khôn lấy ra, Kim tiên sinh thấy nó trong suốt mà linh khí dư thừa, mặc dù không biết rõ để làm gì, nhưng nghĩ đến có thể Thanh Tâm Ninh Thần, sẽ để cho Sở Lăng Phong đeo vào trên gáy. Vốn là Sở Lăng Phong là thiếp thân đeo, bây giờ chẳng biết tại sao lại lộ ra. Lúc này xem ra này làm là một kiện Dị Bảo, vừa mới phải làm là bảo vật hộ chủ.

Mọi người thương nghị một hồi cũng không bắt được trọng điểm, lại không muốn lui lại từ đây. Vì vậy đánh liền lên mười phần cẩn thận, từ từ đi vào trong. Có người muốn hỏi "Nơi đây khắp nơi mê vụ, đồ vật chẳng phân biệt được, Nam Bắc không biết, bọn họ làm thế nào biết ở đâu là phải đi địa phương?" Lại nguyên lai nơi này có một quy luật, càng đến gần trung tâm, Quỷ Giới đối với mấy người áp chế càng cường đại. Mấy người chỉ cần hướng áp lực chỗ cường đại bước đi, so với bất kỳ chỉ dẫn cũng phải rõ ràng.

Mọi người lại đi tiếp một hồi không khỏi giật mình, lúc trước đỉnh núi xem, nơi này cũng không nhiều đại, trong cốc Quỷ Hồn cũng là rậm rạp chẳng chút. Hiện giờ đã đi đã lâu, không đi ra lọt cũng liền thôi, vì sao Quỷ Hồn cũng không thấy mấy cái. Kim tiên sinh nói đến "Nơi này là quỷ giới và nhân giới Hỗn Loạn Chỉ Địa, không phải là Âm nhất định dương, không gian bên trong hỗn độn, không thể lẽ thường suy đoán." Mấy người chỉ đành chịu tiếp tục tiến lên.

Lại được không lâu, bỗng nhiên có tiếng đánh nhau. Mấy cái người tinh thần rung một cái, thậm chí trong lòng "Cho dù có nguy hiểm cũng so với chết như vậy yên lặng an tĩnh tốt." Vội vàng tiến lên, lại thấy hai cái Quỷ Hồn đánh nhau. Một cái làm thợ săn ăn mặc, lúc còn sống đã bị mở ngực bẻ bụng, ngũ tạng lục phủ, hồng lục treo cách người mình một chuỗi. Một là người quân sĩ, đầu lâu đã rơi xuống, bị một tay cầm ở kẹp ở dưới nách. Nhị Quỷ Nhất cử đỉnh ba, một cầm trường đao đầu chung một chỗ. Chỉ thấy thợ săn một xiên đâm vào quân sĩ trên bụng, quân sĩ Quỷ Hồn lập tức hồn phi phách tán. Thợ săn quỷ thấy không có mục tiêu, liền ở tại chỗ loạn chuyển. Lúc này chỉ thấy bốn phía Âm Khí tụ họp một chút, quân sĩ Quỷ Hồn lại hồn phách tụ chung một chỗ. Quân sĩ quỷ xoay mình lên, nhất đao chém vào đối thủ sau lưng. Thợ săn quỷ cũng tiêu tan mờ, ngay sau đó Âm Khí tụ họp một chút hồn

phách lại tụ chung một chỗ. Song phương đao đi xiên hướng lại chiến khởi đi.

Mọi người thấy đã lâu, rốt cuộc minh bạch, ban đầu tới nơi đây pháp tắc hỗn loạn vô cùng. Nơi đây thuộc về Âm Dương giữa, cũng chính là thuộc về thời khắc sinh tử, pháp tắc hỗn loạn, đã tới vô sinh không chết, chỉ cần Âm Khí đầy đủ liền có thể hồn phách trọng tụ. Nghĩ đến ngày thường có lẽ không có nhanh như vậy, nhưng hôm nay là một năm Chí Âm ngày, hồn phách cho nên có thể theo chết theo sinh. Nhưng là xem nhị quỷ biểu hiện, nơi này Quỷ Hồn kinh quá nhiều lần vỡ vụn trọng tụ đã thần trí không còn, hết thầy chẳng qua là dựa vào bản năng hình thức. Bao gồm lúc trước tuổi trẻ quỷ phụ nhân, chẳng qua là bản năng khóc tí tê ca xướng mê hoặc mọi người. Bất quá nếu như có người chết ở chỗ này sợ rằng hồn phách liền vô pháp siêu sinh đi ra ngoài, cuối cùng rơi cái thần trí mất hết kết quả.

Kim tiên sinh lúc này đột nhiên minh bạch, những quỷ hồn này đều là hơn 500 năm trước rơi vào nơi đây, mỗi ngày tranh đấu đến nay nhất, không phải là vừa vận ứng câu kia nửa ngàn khối lửa sao!

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Thấu xương hàn phong Vạn Quỷ loạn chiến

Lưu lại hai cái Quỷ Hồn ở đầu chém giết, đoàn người đi vòng qua. Cùng nhau đi tới thỉnh thoảng liền có từng đôi chém giết Quỷ Hồn. Những quỷ hồn này có tụ ba tụ năm, có hai ba chục, còn có mấy cái đội ngũ đã trên trăm. Khắp nơi tiếng giết từng trận, huyết nhục cùng bị đứt rời tay tung tóe. Bay ra huyết nhục tứ chi lại hóa thành một cô cô Âm Khí, ở chỗ này Hỗn Loạn Pháp Tắc dưới, lần nữa ngưng tụ thành từng cái Quỷ Hồn, lần nữa tiến hành đến chẳng phân biệt được địch ta tranh đấu.

Tới nơi này tự Quỷ Giới Pháp Tắc chi Lực càng ngày càng lớn, mấy người đều có chút cô hết sức, cảm giác bây giờ cũng liền có thất thành pháp lực có thể vận chuyển. Bây giờ không ngừng muốn né tránh hỗn loạn quỷ bày, còn phải tận lực né tránh bay ra Quỷ Hồn hóa thành Âm Khí. Một khi bị những thứ kia xông ngang đánh thẳng Âm Khí từ mặt trên người qua, nhất thời sẽ Âm Hàn Chi Khí thẳng nhập cốt tủy, toàn thân tê dại cứng cứng khó mà nhúc nhích. Cái này không Liễu Nhị Nương không cần thận trọng chiêu, không thể làm gì khác hơn là cứng còng ở nơi nào vận công lực khu trừ hàn khí. Lúc này lại có vài cô Âm Khí phiêu động qua đến, Sở Lăng Phong cùng Kim tiên sinh liền vội vàng bắc lên năng né tránh. Không phải vậy Liễu Nhị Nương chỉ có Pháp Lực hao hết, chết ở chỗ này một đường.

Sở Lăng Phong nhưng là thoải mái nhất một cái, những Âm Khí đó một dạng dựa vào một chút gần hần liền bị một tầng ngọc bội phát ra Hoàng Quang văng ra, hần nhất định chính là không có cảm giác chút nào. Tiểu Hồ Ly thấy vậy nhãn châu xoay động, thân hình lại thu nhỏ lại đến nhỏ nhất, thoáng cái nhảy đến Sở Lăng Phong trên bả vai tròn. Liễu Nhị Nương nhìn thấy than thở một tiếng "Hương Hương thật thông minh, biện pháp tốt!" Lay động thân hình, trong quang mang lóe ra cũng biến thành một cái dài hơn một thước tiểu xà, quán ở Sở Lăng Phong trên cánh tay trái. Sở Lăng Phong bắt đặc dĩ nhìn trái phải một chút, đối với Kim tiên sinh nói đến "Sư phụ, người sẽ không cũng thu nhỏ lại lên đây đi?" Kim tiên sinh cười cười lắc đầu "Ta ngược lại thật ra nghĩ, đáng tiếc ta không biết a!" Nói xong cũng lấy ra một mặt nho nhỏ thước rươi đại tám chân nhỏ đi. Thuần bài là do trăm năm lão Đào Mộc chế thành, phía trên hội chế đến Huyền Vũ tượng thần. Kim tiên sinh lại ở phía trên dán lên lưỡng đạo lá bùa, đang tránh né không mở lúc sẽ dùng thuần bài nhẹ nhàng vừa đỡ, lại cũng đem Âm Khí bắn ra qua. Chẳng qua là cách mỗi nửa giờ liền muốn đổi thứ lá bùa, rất là phiền toái.

Sở Lăng Phong nhìn, nguyên lai là dùng Thánh Thần Phù, mời tới một tia Huyền Vũ Chân Ý. Bắc Phương Chân Vũ Đẳng Ma Đại Đế, chân thân cũng là Huyền Vũ, lúc này chính là mượn đem động na lực. Kim tiên sinh lại lấy ra một cái cho Sở Lăng Phong, Sở Lăng Phong mặc dù có ngọc bội hộ thể, nhưng là nhiều một tầng bảo hộ là hơn một tầng an toàn. Hần chính là rất là bảo bối tên đồ đệ này, Sở Lăng Phong vẫn là quá nhỏ, dẫn hần đi ra chẳng qua là tăng trưởng nhiều chút kiến thức, tầm nhiều chút cơ duyên.

Sở Lăng Phong nhận lấy Huyền Vũ Thuần, suy nghĩ một chút lại từ bên hông rút ra Nguyệt Ảnh Kiếm. Nhắm ngay đối diện tới một tiểu cô Âm Khí đâm tới, Nguyệt Ảnh Kiếm kiếm quang chọi lóe, lại hấp thu âm khí, thân kiếm vui vẻ tự đắc run rẩy hai cái một bộ rất là sáng khoái bộ dáng. Chẳng qua là hần lại không có chú ý tới, cách đó không xa một cái Quỷ Hồn Tự Hình đi ra, vốn là tàn khuyết không đầy đủ thân thể lại thiếu một cái cánh tay. Tốt vào lúc này Âm Khí đầy đủ, cái kia cánh tay chậm chạp lại mọc ra.

Kim tiên sinh vừa thấy đại hi, một mực không dám công kích chẳng qua là né tránh, chính là sợ thương tổn quá nhiều Quỷ Hồn gánh vác quá nhiều Nghiệp Lực. Lúc này thấy Nguyệt Ảnh cũng sẽ không đem Quỷ Hồn hoàn toàn đánh tan, liền yên lòng. Chỉ thấy Kim tiên sinh từ phía sau lưng rút ra một cái Thần Phù Pháp Kiếm đến, thanh kiếm này cũng là dùng Bách Niên Đào Mộc chế thành. Phía trên có khắc an thần phù, tĩnh tâm phù, tịnh thần phù, trấn sát phù, Trấn Tà phù, Thất Tinh Phá Ma phù. Chế thành sử dụng sau này máu chó đen, Hùng Kê huyết, đồng tử lòng mi điều hòa Chu Sa ngâm bảy ngày bảy đêm, sau đó muốn ở Tân Dậu năm, hoặc Canh Dần năm, hoặc Giáp Thân năm Hạ Chí khoảng chừng giữa trưa dưới ánh mặt trời hấp thu 77 - 49 ngày Dương Khí phương thành. Pháp này kiếm mặc dù không có thể thôn phệ Âm Khí, một kiếm hạ xuống cũng có thể đem Âm Khí đánh tan, nếu như là phổ thông Quỷ Hồn dụng phải tuyệt đối đó là tan thành mây khói kết quả.

Lúc này sư đồ hai người từ tiên phong đạo cốt thể ngoại cao nhân, lắc mình một cái trở thành tư ba đạt đến Thuần Kiếm Sĩ, một mạch liều chết quá khứ thật là uy mãnh. Chẳng qua là đường này đầu pháp cùng hoá trang, trực khiêu Tiểu Hồ Ly cùng Liễu Nhị Nương cười hoa chỉ loạn chiến. Nguyên lai Sở Lăng Phong cũng còn khá, xuyên là một bộ da giáp. Kim tiên sinh hôm nay vì tăng cường pháp lực, nhưng là người mặc đồ thẩm Bát Quái Tiên Y. Lúc này một tay thuận bài một tay trường kiếm chòm râu dê run lẩy bẩy mặt đầy sát khí bộ dáng, quả thực Lôi Nhân.

Từ vào cốc tính toán, đã tốn thời gian không ít, chẳng qua là nơi này không thấy ánh mặt trời không biết canh giờ.

Kim tiên sinh sợ lắm canh giờ, tái sinh biến cố vội vàng thúc giục đuổi lên đường. Mấy người lại được lấy một đường về phía trước, cũng là gặp phải ba năm chỉ Quỷ Hồn cản đường cũng sẽ không né tránh, chỉ cần chém đi giết. Không biết qua bao lâu, cũng không biết đi bao xa, Sở Lăng Phong đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn bắt đầu ánh mắt nhìn một chút sư phụ. Nguyên lai phía trước là mệnh mông bát ngát Quỷ Hồn, khắp nơi đều là bị giết tán Âm Khí, còn như mưa rơi một dạng rậm rạp chẳng dứt. Không trung tràn đầy bên nhọn tiếng quỷ khóc, khiến người từng trận tâm thần động rung.

Kim tiên sinh dưới bắt đầu kêu Sở Lăng Phong lại dùng Âm Dương Nhân nhìn một chút tình huống. Sở Lăng Phong tìm một khối khá cao thạch đầu, leo lên, vận lên Âm Dương Nhân nhìn về nơi xa. Chỉ thấy tầng tầng Âm Khí, đan vào một chỗ, giống như một cái lưới lớn. Vô số Quỷ Hồn tập trung tới đây, chẳng phân biệt được địch ta, không biết một mũi chém giết. Tùy thời cũng có quỷ hồn bị đánh tan, lại làm lại tụ lại gia nhập chiến đoàn. Cái này chính là một cái không ngừng nghỉ, điên cuồng cối xay thịt khí. Cũng may sở hữu huyết dịch tàn chi cũng sẽ hóa thành Âm Khí, bằng không không dám tưởng tượng hội là một bộ cái dạng gì hình ảnh. Sở Lăng Phong nhìn sắc mặt tái nhợt, nói đến "Sư phụ, cái này sợ có hơn mười ngàn, chúng ta gây khó dễ!" Bỗng nhiên Sở Lăng Phong thấy xa xa mơ mơ hồ hồ có một ngôi mộ lớn, Mộ chung quanh một vòng không có quỷ hồn đến gần. Kim tiên sinh nói đến "Đó chính là Tướng Quân Mộ, đồ vật nên ở nơi nào."

Bắt đầu dĩ mấy người không thể làm gì khác hơn là lui về phía sau một đoạn đường, tìm một cái thanh tịnh địa phương nghỉ ngơi. Cũng không ai biết quá lâu dài, chẳng qua là đều cảm thấy vừa mệt vừa đói. mọi người chỉ tốt ăn một chút gì, tạm thời nghỉ ngơi một chút. Tất cả mọi người trầm mặc không nói lời nào, đều muốn đến làm sao đi tới. Sở Lăng Phong nói đến "Sư phụ người nói cho ta biết là vật gì, ta có ngọc bội hộ thể, ta tự mình đi đem đồ vật đem ra." Kim tiên sinh thật cao hứng. Sở Lăng Phong có thể nói ra lời như vậy, liền chứng minh hẳn là một cái có can đảm cùng đảm đương người. Chỉ bằng mượn một điểm này, lần này đối với hắn lịch luyện cũng chưa có bạch đi. Kim tiên sinh mỉm cười một chút nói đến "Ta nói rồi không có cách nào sao? Lần này chẳng qua là so với ta dự đoán khó nhất điểm, ta là sợ bị thương các người. Bất quá có ngọc bội hộ ta nghĩ rằng sẽ không có chuyện gì." Kim tiên sinh trầm nghĩ, "Quả thực gặp nguy hiểm, cũng chỉ phải vận dụng Tổ Sư Gia bảo vật. Ta lại không thể lần đầu tiên đi ra, tự đồ đệ coi thường mới là!"

Nghỉ ngơi một hồi bởi vì không biết canh giờ, mọi người không dám làm nhiều trì hoãn, sợ bỏ qua đoạt bảo canh giờ. Tiểu Hồ Ly cùng Liễu Nhị Nương như cũ ghé vào Sở Lăng Phong trên thân, Sở Lăng Phong thương tiếc sư phụ, một người một ngựa đi giết. Có câu nói là mười bước giết một người, Thiên Lý Bất Lưu Hành. Sở Lăng Phong một tay thuận bài một tay đoản kiếm, vận lên Đẳng Lão cha dạy dỗ Đạo Thuần thuật. Chỉ thấy tay trái trên tám thuận chặn cản, bên trái đẩy bên phải đập, tay phải Nguyệt Ảnh Kiếm thứ, thiêu, chém, gạt, lau, vận, ép, dây dưa, ngăn cản, cản, thân ảnh nho nhỏ chuyển hướng bông vụ một dạng. Cũng may hẳn có ngọc bội hộ thể, trong tay Nguyệt Ảnh lại truyền khắc Quỷ Hồn, nhất thời lại giết ra một cái ngõ hẻm đi.

Kim tiên sinh thấy vậy liền vội vàng lấy ra mấy tờ Thiên Quan Hộ Thân Phù đến, dán trên người. Chỉ thấy Kim tiên sinh trên thân cũng hiện ra một tầng mỏng manh kim quang, Quỷ Hồn biến thành Âm Khí, một khi phản đến kim quang rồi rít bị bắn ra qua. Chẳng qua là nơi này Âm Khí quả thực nhiều như lông trâu, này mấy đạo lá bùa lại giữ vững không nửa khắc thời gian, Kim tiên sinh không thể không lần nữa thay Tân Phù giấy. Đang ở hẳn luồng cuồng tay chân đang lúc, mấy cái hỏa cầu cùng thủy tiễn đánh tan bên cạnh hẳn mấy cái Quỷ Hồn. Nguyên lai, ghé vào Sở Lăng Phong trên thân Tiểu Hồ Ly cùng Liễu Nhị Nương xuất thủ.

Nếu như thích (Tu Tiên Giới trộm mộ), xin đem địa chỉ trang web phát cho bằng hữu ngài.

Bạn đang đọc truyện *Tu Tiên Giới Đạo Mộ Tặc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.